

စရိယဝိဇ္ဇာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နမော၊ကဿ၊ဘဝဝတော၊အရဟတော၊သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
နမော၊တဿ၊ဓမ္မဿ၊သုက္ခာတဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊
နမော၊တဿ၊သံဃဿ၊သုပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပဋိပန္နဿ၊

၁-အကတ္တိဝဂ်-၁-အကတ္တိစရိယ၊

သောရိပုတ္တ၊သောရိပုတ္တရာ၊ကပ္ပေသတသဟဿေ၊ကမ္ဘာကသိန်းတို့
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊စတုရောစ အသင်္ခိယေ၊လေးအသင်္ခေါတို့ ပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ဧကန္တဓမ္မေ၊ဤလေးသင်္ခေါနှင့်ကမ္ဘာကသိန်းအတွင်း၌၊ယံစရိ
တံ၊အကြင်ဒါနံ ဘိဿအစရှိသော အကျင့်ကို၊ဥပစိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်ပြီး
သမ္ပ၊အလုံးစုံသော၊တံစရိတံ၊ထိုဒါနံဘိဿအစရှိသောအကျင့်သည်၊ဗောဓိ
ပါစနံ၊ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်သည်သာလျှင်တည်း။
သောရိပုတ္တ၊သောရိပုတ္တရာ၊အတိတကဓမ္မ၊အတိတကပ္ပေသု၊လွန်လေပြီးသော
လေးသင်္ခေါနှင့် ကမ္ဘာကသိန်းကလေးတို့၌၊စရိတံ၊ ဒါနံဘိဿ အစရှိသော၊
အကျင့်ကို၊ဥပယိတွာ၊ထား၍၊ဣမမိာပေ၊ဤတဒ္ဓကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ဘဝါ
ဘဝေ၊ဘဝကြီးငယ်၌၊စရိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်သောဒါနံဘိဿအစရှိသောအကျင့်
ကို၊ဝဂ္ဂိယံ၊ဟောပေအံ၊မေ၊ငါးဘုရား၏၊သန္တိကာ၊အထံမှ၊သုတောဟိ
နာကြလော၊ သောရိပုတ္တ၊သောရိပုတ္တရာ၊ယခါယသို့၊ကာလေ၊အကြင်အခါ
၌၊အတံ၊ငါးဘုရားသည်၊ အကတ္တိနာမ၊အက အမည်ရှိသော၊တာဝသော၊
ရသေ့သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သုညေ၊ ဆီတံ၊ငြိမ်သော၊ဝိဝိနကာနုဇေး၊ဝိဝိန
ကာနုဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗြဟ္မရညေ၊ တောကြီး၌၊အတ္ထောဂါယောတွာ၊
ဝင်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေတော့မူ၏။ တဒါကသို့၊ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖံမမ၊
ငါ၏၊ တပတေ၊အဖု၊ သိသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တက္ကော၊ ပူစေအပ်သည်
ဖြစ်၍၊တိဒိဝိတိဘူ၊ ကာဝတိန်ဇာနတ်ပြည်ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း
သည်၊ဗြဟ္မတာဝန္တံ၊ပုတ္တံ၊အသွင်ကို၊ခေရေန္တော၊ဆောင်ရွက်၊ဘိက္ခဝ
ယ၊ထူခင်းအလို၌၊ဝံ၊ငါ၏အထံသို့၊ဥပ၊ဝမ်းကပ်လာ၏။ မေခွါဓမ္မေ၊

ငါ့၏သင်ခမ်းတံခါး၌၊ မြတ်၊ရပ်ထားသော ပုဏ္ဏားအသွင်ဆောင်လောသိ
ကြားမင်းကို၊ မိသွားမြင်၍၊ပဝနာ၊တောမှ၊ အာဘတ်၊ဆောင်၊ကပ်သော၊
အတေလ၍၊သိသည်းမရှိသော၊အလောကကပ္ပ၊လားလည်းမရှိသော
ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြိတ်ကို၊ သကဇ္ဇာဟေန၊ချက်ရာဖြစ်သောအိုးနှင့်တကွ၊
အာကိရိ၊ လှူလိုက်ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား
ယောင်ဆောင်လောသိကြားမင်းအား၊ ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြိတ်ကို၊ ဒက္ခာန၊
လှူပြီး၍၊သာဇနံ၊အိုးကို၊ နိတ္တု၊ဇွဲတွာန၊မှောက်၍၊ပုန၊တဘနံ၊ သေနံ၊အစာ
ရှာဖွ်ခြင်းကို၊ ဇတိတွာန၊စွန့်၍၊ ပဏ္ဏသာလကံ၊သစ်ရွက်မိုးသောသစ်သီး
သီးအဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၍နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
နုဘိယန္တိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊ တတိယန္တိ၊ သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊မမသန္တိကံ၊ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဝန္တိ၊ကပ်
လာ၏၊ တဒါပိ၊ ထိုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့သုံး ရက်မြောက်သော နေ့၌
လည်း၊အကမ္မိတော၊ မတုန်ထွပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနောလဂ္ဂေါ၊ကပ်ပြီခြင်းမရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဇေမမပ၊ဤရှေးဦးစွာသောအနုအတူယသလျှင်၊ အထံ၊ဤသည်၊
အာဒါယိ၊အကြွင်းမဲ့လှူလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တပ္ပစ္စယာ၊
ထိုသုံးရက်ပတ်လုံးမစားဘဲလှူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ငါ၏၊
လရိရသ္မိ၊ကိုယ်၌၊ဝိပဏ္ဏိယံ၊တောက်ပြန်သော အဆင်းသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊
ဝိတိသုခေန၊ဝိတိသုခနှင့်၊ယုတ္တယ၊ထွဉ်သော၊ရတ်ယာ၊မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်
တံဒိဝံ၊ထိုနေ့ကို၊ဝိတိနု၊မေမိ၊လွန်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝရံ၊
ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မသံဝိ၊တလပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ ဧမသံဝိ၊ နှစ်လပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ယဒိလဝေ၊အကယ်၍
ရသည်ဖြစ်အံ့၊ဇေသတိ၊ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊အကမ္မိတော၊မတုန်ထွပ်သည်
ဖြစ်၍၊အနောလိနော၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ဒါနံ၊အ
လှူကို၊ဒဒေယျံ၊ပေးလှူအံ့၊ တဿ၊ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒါနံ၊အလှူဝတ္ထု
ကို၊ဒဒမာနော၊ လှူသောဘုရားထောင်းသည်၊ ယသဉ္စ၊ ချွေရံပရိသတ်ကို
လည်းကောင်း၊ လာဘဉ္စ၊လူမင်းစည်းစိမ်နတ်မင်းစည်းစိမ်မြို့တွာမင်းစည်း
စိမ်ကိုလည်းကောင်း၊နပတ္တယိ၊မတောင့်တပြီ၊သဗ္ဗညုတံ၊ဘုရားအဖြစ်ကို
ပုတ္တယာနော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလှူဒါနအစရှိသော
ကောင်းမှုကိုကို၊ အစရိ၊အကားသိ၊ ကျင့်ပြီ၊ ဝဠမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
အကတ္တိဝရိယံ၊အကတ္တိရသေ့၊အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗုတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-သင်္ခရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တာဘနံ၊ အပရံ၊ ဘဝါးတုံလည်း၊ ယဒါ
ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သင်္ခရယော၊ သင်္ခ
မည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံကာလေ၊
ထိုသင်္ခရယော့၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ တရိတု
ကာမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌနံ၊ သင်္ဘောဆိပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဘောဆိပ်၌၊ အပရာဇိတံ၊ မာရ်သုံးပါးတို့သည်မအောင်အပ်
သော၊ သယတ္တံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ တတ္ထာယ၊ သောလောပူသော၊ ကထိ
နတုဒိယာ၊ ကြမ်းသောမြေ၌၊ ကန္တာရန္ဒါနံ၊ အဝှံ့ရှည်သောခရီးကို၊ ပဋိပန္နံ၊ ကြွ
တော်မူသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပဋိ
ပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမမတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဝိစိန္တ
ယိံ၊ ကြံ့၏၊ ပုညကာသော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ ဇန္တု၊ နေ၊ သတ္တဝါ၏၊
ဣဒံဓမ္မံ၊ ဤသင်္ခရိယကောင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အ
နုပတ္တံ၊ အစဉ်ရေခံသာပြီ၊ ကယကောဝုရိသော၊ သယ်လုပ်သောသော
ကျားသည်၊ မာဘရာမံ၊ များစွာသောအသီးအနှံတို့ရေခံရာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ
သင်္ခရိယကောင်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခရိယကောင်း၌၊ ဗီဇံ၊
စပါးမျိုးစေ့ကို၊ နရောပေတိ၊ အကယ်၍၊ ဝိပျိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထို
သင်္ခရိယသောကျားသည်၊ ဓညေန၊ စပါးဖြင့်၊ နအတ္ထိ၊ ကော၊ အလိုရှိ
သည်၊ သိယာ၊ သထား၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုည
ကာမော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရတ္တမံ၊ အလွန်တကာ
တို့ထက်အလွန်မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သင်္ခရိယကောင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သောအရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ကာရံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ယဒိနာရာမိ၊ အကယ်၍မပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ကော၊ အလိုရှိသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရ၊ ယ
ထာ၊ ဥပမာတပါးလည်း၊ ခုန့်ကာမော၊ ဘွဲ့တဆိပ်အရာကိုအလိုရှိသော၊ အ
မစ္စော၊ အမတ်သည်၊ ခုညော၊ မင်း၏၊ အန္တပူဇေ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ ဝသန္တ
နေသော၊ ဇေန၊ လူအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပဉ္စနေသောမိတ်ပါ
ဆင်ခြင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ယတာနုယိဋ္ဌံ၊ မင်းဆုံးမတိုင်း၊ နပတိပစ္စတိ၊
မကျင့်၊ တောသံ၊ ထိုအတွင်းသူပြင်သူတို့အား၊ ဝနဉ္စေ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ယထာ

ဝိဝာနံ မင်းစီချင်တိုင်း၊ နုခေတ္တ၊ မပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ သောအမဇ္ဈော၊ ထိုအမတ်
 သည်၊ မုန့်တော၊ သွတ်ဆိပ်အရာမှ၊ ပရိဟာယတိယထာ၊ ရှေ့သွားသကဲ့
 သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုညကာမော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဓက္ခိတံ၊ အလွန်ပျော်လှယ်ကို၊ ဝိသွာနု၊ မြင်
 လျက်၊ တသးထိုမြတ်သောအလွန်ပျော်လှယ်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါနဗ္ဗ
 ဝတ္ထုကို၊ ယဒိန္ဒဒါမိ၊ အကယ်၍မလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပုညတော၊ ကောင်းမှုအ
 ကျိုးမှ၊ ပရိဟာယိသာမိ၊ ရေရာဉ် ချေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြံ့မိ၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေယိတွာနု၊ ကြံ့ပြီး၍၊
 ဥပါဟနာ၊ သိနပ်တို့ကို၊ ဩရောဟိတွာ၊ ချွတ်၍၊ တသးထိုအရှင်ပဇ္ဇေက
 ဗုဒ္ဓါအား၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ငိုခိုးပြီး၍၊ ဆတ္တုပါဟနံ၊ ထီးသိ
 နပ်ကို၊ အဒါယိ၊ လှူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာ
 လေးထိုသစ်ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ကာလန္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနဝ၊ ထိုအရှင်
 ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါထက်လျှင်၊ သတုဇ္ဇေ၊ သတုဇ္ဇေန၊ အဆအရာအားဖြင့်၊
 သုရမာသော၊ နူးညံ့ထိပ်မွေသောကိုယ်ရှိသည်၊ သုခေမိတော၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်ကြီးသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောမိ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်၏ရှင်၊ အပိဝဧဝံ၊ သန္တေပိ၊
 ဤသို့နူးညံ့ထိပ်မွေသော်လည်း၊ ဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကို၊ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်လို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တသးထိုအရှင်ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါ
 အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိ၊ လှူ၏၊ နုတိယံ၊ နှစ်ရက်တို့၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ သစ်စရိယံ၊ သစ်ပုဏ္ဏား၏အကုန်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၃- ကုရုဗုဇစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပန၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တပါတု၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်ကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကားတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဣန္ဒပဏ္ဏေ၊ ဣန္ဒပဏ္ဏု၊ ပို၍ပြည်ကြီး၌၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 ကုသလေ၊ ကုသလေဟိ၊ အလှူပေးခြင်းဝိသေသောက်တည်ခြင်း အစရှိသော
 ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ ဥပါဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဓနုဗ္ဗယေနာမ၊ ဓနုဗ္ဗယ
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟေသမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ ထိုခနုဗ္ဗယ မင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ ကလိဂ်ရဋ္ဌပိသယာ၊ ကလိဂ်ရုဇ်
 တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ ပြာဟ္မကာ၊ ရှက်သောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မံ၊ ငါ၏အထံသို့
 ဥပဇ္ဈာ၊ ကပ်လာကုန်၏၊ ဧညံ၊ ဥဠာစပါးသို့ဖြစ်စေတတ်သော လက္ခဏာ

နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မင်္ဂလာသမ္ပတံ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ဟု သမုတ်အပ်သော၊
 ဟတ္ထိနာဂ၊ နင်ရတနာကို၊ ဝိမမ၊ ငါ့အား၊ အေယောရုံ၊ တောင်းကုန်၏။
 ကိံအာ၊ သာရုံ၊ အဘယ်သို့တောင်းလာကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနပဒေါ၊ ကလိင်္ဂရာဇ်တိုင်းဇနပုဒ်သည်၊ အပုဋ္ဌိ
 ကော၊ မိုးခေါင်း၏၊ နုတ္တိ၊ ကွေ၊ ထမင်းအဟာရကိုရခဲ့၏၊ မဟာဆာတကော၊
 ပြင်းစွာမွတ်သိပ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နိလံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော၊
 အဗ္ဗနသတ္တံ၊ အဗ္ဗနအမည်ရှိသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊
 အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေါဟိ၊ လှူတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အေယောရုံ၊
 တောင်းကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံယာစကော၊ အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပုတ္တ၊ အစဉ်ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ပဋိက္ခေပေါ၊
 ငါမလှူဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နအနုတ္တ၊ ငါမလျှောက်မတ်၊ မေ၊
 ငါအား၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောင်တည်ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊
 မပျက်စေဆင့်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ ဒကာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာမြတ်ကို၊ သောဏ္ဍာယံ၊ နှာ
 မောင်း၌၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ရတနာမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိကာ
 ခေ၊ ရွှေကား၌၊ ဇလံ၊ ရေကို၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
 အာကိရိတွာ၊ ထောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒံအဒါယိံ၊ လှူပြီ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိနာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လှူသည်
 ရှိသော်၊ အမစ္စာ၊ မတ်တို့သည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောကားကို၊ အ၊ ဖြေ၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ကိံအ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုဟ္ပံ
 အရှင်မင်းကြီး၏၊ ခဉ္စံ၊ ဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ မင်္ဂလာသမ္ပန္နံ၊ မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသော မင်္ဂလာဆင်ဟုသမုတ်အပ်
 သော၊ သင်္ဂါ၊ မိမိ၏၊ စင်မြေ၌ရန်သူကိုအောင်တတ်လေသော၊ ဥတ္တမံ၊ ကျော်
 စောလေသော၊ ဝရံနာဂံ၊ မြတ်သောဆင်ရတနာကို၊ ယာစကာနံ၊ တောင်းလာ
 သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကိံအဘယ်ကြောင့်၊ ပဒဿသိနံ၊ လှူကော်မူသိသ
 နည်း၊ ဟတ္ထိနာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ တေ၊ အရှင်
 မင်းကြီးအား၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ကိံကရိသတိ၊ အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ၊ ဖြေ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တောဇန္တာ၊ အမစ္စာ၊ အိုအမတ်တို့၊ နာဂံ၊
 ဆင်ရတနာကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ထားသိဦး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရန္တံ၊ မိ
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ် ကိုမူလည်း၊ ဒေဝ၊ လှူအံ့၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊
 တိဋ္ဌတု၊ ထားသိဦး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဣစ္ဆန္တုနံ၊

အလိုရှိသောသူတို့အား၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ကလ္လ၊ အဘွား၊ ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ယလ္လ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တရားတို့ကို အကြွင်းမရှိသိသော သဗ္ဗညုတညာဏ် ကိုသာလျှင်၊ ပိယံ၊
 တောင့်တ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားအဖြစ်ကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ အဘံ၊
 ငါသည်၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒါသိ၊ ဣဇ္ဇိ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣရုရ၊ ဇ
 စရိယံ၊ ကုရုဘိင်းရှင်ခန့်လှယမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဟာသုဒဿနစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒိယတ္ထိံကာလေ၊ အကြွင်းအခါ၌၊
 အကံ၊ ငါသည်၊ ကုသလဝတိ၌နဂရေ၊ ကုသလဝတိပြည်ကြီး၌၊ မဟိပတိ၊ လေး
 ကျွန်းမြေအပြင်ကို အစိုးရတော်မူလေသော၊ မဟုဗ္ဗလေ၊ မရေတွက်နိုင်
 သောဒိုလ်ပါးဆင်ခြင်၍ပြည့်စုံသော၊ မဟာသုဒဿနာနာမ၊ မဟာ
 သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ စက္ကဝတ္တိကာလေ၊ ထိုမဟာသုဒဿနစကြဝတေးမင်းဖြစ်သော
 အခါ၌၊ အကံ၊ ငါသည်၊ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနှိုက်၊ လိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တဟိံ
 တဟိံ၊ ထိုသို့အရပ်၌၊ စောသယပေမိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ ကော၊ အဘယ်
 သူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပစ္ဆေ
 တိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ကသ၊ အဘယ်သူအား၊ ကိံ၊ ခန့်၊ အဘယ်ဥစ္စာ
 ကို၊ ဒိယတု၊ ပေးစေလိုသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သာတကော၊
 ဖွတ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝေသိတော၊ သိပ်သနည်း၊ ကော၊
 အဘယ်သူသည်၊ ဓာတု၊ ပန်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ ဝိဇယဝနံ၊ နံ၊ သာပျောင်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်
 သူသည်၊ နာနာရက္ခာနိ၊ အထူးထူးသော ဆုံးရှပ်ဖြင့်ဆိုးအပ်ကုန်သော၊
 ဝတ္ထာနိ၊ ဝုဆိုးတို့ကို၊ နဂ္ဂေ၊ အဝတ်ချွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်
 လတ္တံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပထေ၊ ခရီး၌၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ အာ
 ဒေတိ၊ ယူအံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဓုဒ္ဓ၊ နှုတ်ကုန်သော၊ သုတ၊
 တင့်တယ်ကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ တိနပ်တို့ကို၊ အာဒေတိ၊ ယူအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟံ၊ ငါသည်၊ သာယဗ္ဗညုချမ်းအခါ၌ လည်း၊ ကောင်းပါ
 တောမ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ တဟိံ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ စောသယ

ပေးကြွေးကြပ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံနု၊ ထိုလူအပ်
 သောဥစ္စာကို၊ ဒသသုဋ္ဌာနေသု၊ ဆယ်ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ပနိယတ္တံ၊ စီရင်၍
 ထားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဋ္ဌာနသဘောသုဝါပိ၊ အရာသောအရပ်တို့၌
 လည်း၊ ပနိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အနေကသတဋ္ဌာ
 နေသု၊ အရာမကများသောအရပ်တို့၌၊ ယာစကော၊ အလှူခံတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိယ၊
 ဧည့်၍၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပနိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်၏။ ။ ဒိဝါဝါ၊ နေအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ယမိ၊ ထိုမြို့၊ ရတ္တိံ၊ ဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပနိဗ္ဗ
 ကော၊ အလှူခံသည်၊ ယမိတေ၊ အကယ်၍၊ ဧကယ်၍၊ နာ၊ နှစ်ဖြစ်အံ့၊ ယဒိစ္စကံ
 အလိုရှိတိုင်းဘောဝံ၊ ဥစ္စာတို့၊ သဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ပုရဟတ္ထော၊ ပြည့်သောထက်ရှိ
 ၍သာသျှင်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧ၊ ရှပ်၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူကို၊ ယာစဇိဝိကံ၊ အသက်ရှိ
 သောကာလစတလုံး၊ အဒါထိ၊ လျှော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေသံ၊ အ
 မနာဝံ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ နပိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ နစယော၊ ပေါင်းရ
 ၍ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်၊ နပိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ အာတုရောနာမ၊ အနာမြင့်နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်ကား၊
 ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇံ၊
 ဆေးသမားကို၊ တပေဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲစ၍၊ ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယ
 ထားလွတ်သကဲ့သို့၊ တေထော၊ ထိုအတူသလျှင်၊ ဇာနမာနော၊ ဝနိုဆင်းရဲ
 မှထွက်မြောက်ကြောင်းကား၊ အလ္လုဒါနတည်းဟုသိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အသေသဘော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပရိပူရေတုံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အ
 လိုလိုပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဦနံ၊ မပြည့်သောစိတ်ကို၊ ပူရေတုံ၊ ပြည့်စိတ်
 သောငှါ၊ ပနိဗ္ဗကပနိဗ္ဗကနံ၊ အလှူခံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ နိယရာသယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပစ္စာသော၊ လူနတ်စည်း
 မိတ်ကိုမတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောမိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ အနုဗ္ဗတ္တိယာ၊ အ
 စဉ်ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေမိ၊ လျှောက်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုကို၊ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော မဟာသုဒဿန စရိယံ၊ မဟာသုဒဿန စကြာမင်း၏ အကျင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-မဟာဂေါရိန္ဒစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါထသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တရာ၊ စ ပုရောဟိတော၊ ခုနစ်ပြည့် သောင်

သောမင်းတို့၏ပရောဟိတ်ဖြစ်ထသော၊ နုရုဒ္ဓေဝေဟိ၊ လူနတ်တို့သည်၊ ပူဇိ
 တော၊ ပူဇော်အပ်ထတော၊ မဟာဂေါရိန္ဒမြာဟူတော၊ မဟာဂေါရိန္ဒမည်
 သောဝုတ္တရားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုမဟာ
 ဂေါရိန္ဒ ပုဏ္ဏား ဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တရဇ္ဇေသု၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်တို့၌၊ ယံ
 ဥပါယနံ၊ အကြင်လက်ဆောင်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တေနဥပါယေန၊ ထိုမရေမတွက်နိုင်သော လက်ဆောင်ဥစ္စာဖြင့်၊
 အက္ခယာတံ၊ ချောက်ချားခြင်းလည်းမရှိထသော၊ သာဂဗ္ဗပဓံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်
 တူထသော၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊ မေမယာ၊ ငါ
 သည်၊ ခနုဥညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ဒေသံအဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 မဟိ၊ ငါ၌၊ နိစ္စယော၊ ပေါင်းရ၍ ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နုတ္တိမိ၊ မရှိသည်
 လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ မယှံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သုရားအဖြစ်ကို၊ ပီယံ၊ တောင့်
 တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဉ္စမံ- ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 သောမဟာဂေါရိန္ဒ စရိယံ- မဟာဂေါရိန္ဒပုဏ္ဏားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ နိမိဒ္ဓါစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထတနံ၊ အပရံ၊ တပါးဝရံ၊ ယဒါယတ္ထိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိတိယယံဝုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာတို့ထက်မြတ်
 သောဝိတိယာပြည်ကြီး၌၊ ပဉ္စတော၊ ပဉ္စာရှိထသော၊ ကုသလတ္ထိကော၊
 မိမိအားလည်းကောင်း၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း ကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်းကို
 အလိုရှိထသော၊ နိမိဒ္ဓာမမဟာရာဇော၊ နိမိမင်းကြီးသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။
 တဒါတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုနိမိမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ စာသုရခံ၊ တံခါးလေးခုတ်ရှိသော၊ စတုသာလံ၊ စရပ်လေးဆောင်တွဲ
 ကို၊ မာပယိတွာန၊ ဆောင်စေပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်လေးဆောင်၌၊ ဝိဂပက္ခိန
 နောဓိနံ၊ သားဌာန်အပေါင်းလူယောကျ်ားလူမိန်းမတို့အား၊ ဒါနံ၊ နေ့တိုင်းနေ
 တိုင်းခြောက်သိန်းခြောက်သိန်းသောဒါနဝတ္ထုကို၊ ပဇက္ကေသိ၊ လှူတော်မူ
 ၏၊ အတ္ထ၊ အနုဉ္စ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုပါနဉ္စ၊ ထမင်းအဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ တောဇနဉ္စ၊ တောဇဉ်
 ငါးပါးကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပေဓန္တိနံ၊ မပြတ်သည်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊

မဟာဒါနံ၊ အလ္လုကြီးကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ နေဟေတု၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ သာမိံ၊ အရှင်ကို၊
 ဥပါဂကော၊ ဆည်းကပ်သော၊ သေဝကော၊ သူစားသည်၊ ကဗေယန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အာရာဓနိယံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ သေတိယ
 ထာ၊ ရှစ်မြီးသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 ဘဝ၊ အဆုံးရုံသောဘဝ၌၊ ဗောဓိဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော
 သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကို၊ ပရိယေသိယာမိ၊ ရှာအံ့၊ ဒါနေန အလ္လုဝတ္ထုဖြင့်
 သက္ကေ၊ အလ္လုခံသက္ကဝါတို့ကို၊ တဗ္ဗေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ ဥတ္တမံ၊ အတုမရှိ
 မြတ်တော်မူသော၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 တောင့်တ၏၊ အဟံ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်တို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိမိရာဇစရိယံ-နိမိမင်း၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-စန္ဒကုမ္ဘာရစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ တတန်၊ အပရံ၊ တမီးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 သေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပုပ္ဖဝတိယာနဝရေ၊ ပုပ္ဖဝတိအမည်တွင်သော ဗာရာ
 ကသီပြည်ကြီး၌၊ ဧကရာဇဿ၊ ဧကရာဇ်မင်း၏၊ အတြေရော၊ သားတော်ဖြစ်
 သောစန္ဒ ဘဝသယာကုမာရော၊ စန္ဒကုမ္ဘာမည်သောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ၊ ကာသေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ယဇနာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခံအဆုတ်သောအစီအရင်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝါခူတော၊ ယဇ်တွင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
 သံဝဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဇနယိတွာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
 အလှူကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာသေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္ဘာရမင်းသား
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧက္ခိဏေယျော၊ အလ္လုခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 အဒတွာန၊ မလ္လုချဦးမူ၍၊ ဆဋ္ဌဗ္ဗေတ္တိယောအပိ၊ ငါးညဉ့်ခြောက်ညဉ့်တို့ပတ်
 လုံးလည်း၊ ပါနံ၊ သောက်တွယ်ကို၊ နပိဝါမိ၊ မသောက်၊ ခါနံ၊ ခဲတွယ်ကို၊ နခါ
 ဒါမိ၊ မခဲ၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကိုလည်း၊ နာဘုဉ္ဇာမိ၊ စေး၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဝါဏိဇောနာမ၊ ကုန်သွယ်သောသူမည်သည်၊ ဘဏ္ဍာသဉ္ဇ
 ယံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုဆည်းတူးခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယတ္ထ၊

အကြင်အရပ်၌၊ သာဘော၊ အမြတ်သည်၊ မဟာ၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဘတ္ထ၊ ထိုအမြတ်များရအရပ်သို့၊ ဘတ္ထကံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘတ္ထာ
ကို၊ အာရဟံ၊ ရဟိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သက
ဘုတ္တ၊ မိမိစားအပ်သောထမင်းမှသည်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝိတ၊ ဖွဲ့ထွာ
ခဲ့ခြင်းဝေတန်၍၊ ဗိန္န၊ လှသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရဿ၊ တပါးသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်
သောအနည်းငယ်သော ဒါနဝတ္ထုသည်၊ သတဘာဂေါ၊ အရာမကသော
အတို့ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ကြံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ အတ္ထဝသံ၊ ထိုသို့သော
အကျိုးထူးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘကြီးငယ်၌၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊
ဒေမိ၊ လှူ၏၊ သဗ္ဗေမိ၊ ထုရားအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်
ခြင်းငှါ၊ ဒါနတော၊ အလှူပေးခြင်းငှါ၊ နပုဋ္ဌိတ္တမာမိ၊ နောက်မဆုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တမံ-ရနစ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ စန္ဒကုမ္ဘာရစရိယံ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဂ-သိဝိရာဇစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အရိဋ္ဌသုတယ၊ အရိဋ္ဌပုရအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့ကြီး၌၊
သိဝိနာမ၊ သိဝိအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော မင်းမြတ်
သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီးဖြစ်သောအခါ၌၊
ပါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာဒထက်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ သံခါနံ၊ အကြင်
အလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဗိန္နံ၊ မလှူထူးသော၊ တံခါနံ၊ ထို
သို့သော အလှူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယောဝိ၊ အကြင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်
သည်၊ ဧဝမေ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ဧဝေ၊ ဧဝေ၊ အကယ်တောင်၊ ပြားအံ့၊
အကမ္ဘိတာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခု၊ မျက်စိကိုလည်း၊ ဒေသေ၊
လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေဝါနံ၊
စတုမဟာရာဇ်ဘာဝတိံ၊ သာနတ်တို့ကို၊ ဣသရော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်၊ မမေ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဒေဝငရိ
သာယ၊ တစ်တိသံသာနတ်တို့ပရိသဟံ၌၊ နိယိန္ဒော၊ နေထွက်၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤသို့

သောစကားကို၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏၊ သောန္တောဒေဝတာယော၊ အိုနတ်အပေါင်း
 တို့၊ မဝိဗ္ဗိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သောသိဝိရာဇာ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီး
 သည်၊ ဝါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြဿနထက်၌၊ နိသန္ဓေ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ ဝိဝိဓံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဝိန္နန္တော၊ ကြံသည့်ရှိသော်၊
 အဒေယျံ၊ မလှူဘူးသောအလှူကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်သဟတ်၊ တေ၊ ထိုမျက်
 လုံးကိုလှူအံ့သောအကြံသည်၊ တထံနု၊ မှန်မည်သော၊ ဝိတထံနု၊ မမှန်မည်
 ထော၊ ဟန္တဒါနံ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသိကြားမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီးမိတ်
 ကိုး၊ ဝိသံသယာဝိ၊ သွား၍စူးစမ်းအံ့၊ ဟာဝ၊ အကြွေမျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါ
 သိကြာ မင်းသည်၊ တံမနံ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီး၏မိတ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ တာဝ၊
 ထိုမျှသောမဟုတ္တံ၊ ကရဟုတ်မျှအာဂမယျာယ၊ ငုံ့လင့်ကုန်ကြဦး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုခဲ့ပြီး၍၊ ပဒေဝမာနော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပလိဗ၊ သိ
 ရော၊ ဆံဖြူးသာဥက္ခာင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝလိဂစ္ဆော၊ အရေတွန့်သောကုလ်
 ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ဇရာတုဇရာ၊ အို သဖြင့်ကျင်နာသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓဝဇ္ဈောဝ၊ မျက်
 မမြင်သဏ္ဌာန်ရှိသည့် သာလျှင်၊ ဟုတ္တာနု၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ သီဝရာဇမင်းကြီး
 အထံ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထို
 မျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်းသည်၊ တဒါတတ္ထိ၊ ကာလေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝါမံဗဟုပ္ပ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏံဗဟုပ္ပ၊
 လက်ျာလက်ရုံးကို လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂဟေတွာနု၊ မြောက်၍၊ သိ၊ ထို့၊
 ဥက္ခာင်း၌၊ အပ္ပလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဣဒေဝနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏၊ ခန္တိက၊ တရားဆယ်ပါးစောင့်တော်မူ
 ထသော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇနု၊ တိုင်းကားနိုင်ငံသူအပေါင်းတို့၏အစီးအပွားကိုဆောင်
 တော်မူထသော၊ မာဘရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ ယာ
 စာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ တာဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ ဒါနုရတာကိတ္တံ၊ အလှူပေးခြင်း၌
 ဝေဇ္ဇေ၊ လျော်၏ဟူသောကျော်စောသောသည်၊ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ ဥဂ္ဂ
 တာ၊ ထွင်းမိုး၍ဘက်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏နယနာ၊ ထို
 ထိုအရပ်သို့ဆောင်ကြွင်းခြစ်ကုန်သော၊ ဥဘောပိနေတ္တာ၊ မျက်စိနှစ်လုံး
 တို့သည်လည်း၊ အန္ဓာ၊ မမြင်ကုန်၊ ဥပဟတာ၊ ကွယ်ကုန်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ကေနယနံ၊ တလုံးသောမျက်စိကို၊ ဒေဟိ၊ လှူတော်မူလော၊ တွံပိ၊ အရှင်မင်းကြီး
 သည်လည်း၊ ဧကေန၊ တလုံးသောမျက်စိဖြင့်၊ ယာပယ၊ မျှတော်မူလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ သိဝိမင်းဖြစ်သောငါ

သည်။ ကတ္ထ၊ ထိုမျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်း၏၊ ဝေဒန၊
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်
ထန်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကကဗ္ဗလီ၊ လက်အုပ်ချီသူကို၊ ဣဒံစစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟ္မံ
ဆိုပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္တယိတွာန၊ မျက်စိကိုလှူလို
သောအားဖြင့်ကြံ၍၊ ပါသာဒတော၊ ပြာသာဒ်မှာ၊ ဣဓ၊ ဤနေရာသို့၊ အာဂတော၊
လာ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဂိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ နေတ္တံ၊ မျက်
စိကို၊ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာပေ၏။ အဟော၊ အော်
အံတွသ်ရှိစွာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာနသံ၊ နှလုံးအလိုသည်၊ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးပေစွာ၊ သဇာတိ၊
ငါ၏အကြံသည်၊ ဝရိပုရိတော၊ ပြည့်ပေစွာ၊ အဗိန္နပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မလှူဘူးသော၊ ဒါန
ဝရံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ယာစကောယာစကောနံ၊ အလှူခံတို့အား၊
ဒေသယာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မံ၊ ဆိုပြီး၊ သိဝက၊ သိဝကအမည်ရှိသော
ဆေးသမား၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ ထလော၊ မာနန္တယိ၊ မကြာစေနှင့်၊
မာပဝေယိ၊ မတုန်လှုပ်နှင့်၊ ဥဘောဝိနယနံ၊ ငါ၏မျက်စိနှလုံးတို့ကိုလည်း
ဥဌာရေတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနိဗ္ဗကေ၊ အလှူခံတို့အား၊ ဒေကိ၊ လှူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဗြဟ္မံ၊ ဆိုပြီး၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှာမဟုတ်၊ ငါ
သည်၊ စောမိတော၊ တံ၊ တွန်းအပ်သော၊ စေနက ရေ၊ ငါ့စကားကိုလိုက်နာ
သော၊ သောသိဝကော၊ ထိုသိဝကဆေးသွားသည်၊ တာလမိဉ္ဇံ၊ တနံသီးဆံ
နှစ်ကိုကဲ့သို့သော၊ ဥဘောဝိနယနံ၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌရိတွာန
ထုတ်၍၊ ယာစကေ၊ တောင်းလာသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပါဒါသိ၊ လှူ
၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေမာနဿ၊ ဆေးသွားသည် ထုတ်အပ်ပြီး
သည်၊ ဒေန္တဿ၊ ပုတ္တားယောင်ဆောင်သောသိကြားထက်၌ထားအပ်သည်
သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဗိန္နဒါနဿ၊ လှူအပ်ပြီးသော စက္ခုဒါနရှိသော၊
မေ၊ ငါ၏၊ ဗေပိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရေတာ၊
အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဂိတ်၏၊ အညာယ၊ တွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ သိဝိမင်းဖြစ်သောငါသည်၊
ဥဘောစက္ခု၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကို၊ ဒေသယာအမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်
ကုန်သည်၊ နမဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသယေဝ
အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ နမဟုတ်၊ ဟတော၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်
ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ထူးရှားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်
၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သိဝိရာဇစရိယံ၊ သိဝိမင်း၏ အကုန်သည့်ကိုမျှော်၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၉-ဝေဿန္တရစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဿတိနာမ၊ ဗုဿတိအမည်ရှိသော၊ ယာခတ္တိသာ၊ အကြင်မင်းသမီးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇနိကာ၊ မယ်တော်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဗုဿတိ၊ ထိုဗုဿတိမည်သောငါ၏ မယ်တော် သည်၊ အတိဘာသုအတိဘာယံ၊ အခြားမဲ့လွန်သောပြီးသော၊ ဇာတိသုဇာတိ ယံ၊ ဘဝ၌၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ မဟောထိ၊ မိဖု ယားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုမိဖုယား၏၊ အာယုက္ခယံ၊ အသက် ကုန်ဆုံးသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဧဝိန္နော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘန္ဓေ၊ အ တယ်ဒီဗုယား၊ တေးသင့်အား၊ ဒသဝရေ၊ ဆယ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဒဒေါမိ၊ ငါးပေး၏၊ ယံဝရံ၊ အကြင်ဆုတို့၊ ဣတ္ထမိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံဝရံ၊ ထိုအလိုရှိသော ဆုတို့၊ ပရိဂ္ဂဗျာဟိ၊ ယူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်ဆိုအပ်သော၊ သာစဒေဝိ၊ ထိုမိဖုယားသည်လည်း၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤ သို့သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဧဝိန္နော၊ သိကြားမင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံ၊ အပရာသေ၊ အဘယ်မည်သောအပြစ် သည်၊ အတ္တိနု၊ ရှိသနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏၊ ဒေဿာ၊ အပ်ယာ၊ မချစ်အပ်သောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဝါ တော၊ လေသည်၊ ခရုဏီရုဟံ၊ သစ်ပင်ကို၊ စာဝေထိ၊ ဣဝ၊ ရွှေစေ့သကဲ့သို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ခမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဋ္ဌာနာ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ၊ စာဝေထိ၊ ရွှေစေ့လိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ သောသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုယားအား၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တေတံ ယာ၊ သင်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နံ၊ စေတကတံ၊ ပြုလည်းမပြုပေ၊ တံ၊ သင် သည် မေမေ၊ ငါ၏၊ အဝိယာ၊ မချစ်အပ်သောသူသည်၊ နစ၊ အထိ၊ မဖြစ်သည် သာသျှင်ကတည်း၊ တော၊ သင်၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဧတ္ထကံ၊ ယေဝ၊ ဤမျှ

၉

လောကံသာလျှင်ရှည်သည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ စဝနကာသော၊ စုတေအံ
သောကာသသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ၊ ရေတ္တမေဆက္ကကတိသက်
မြတ်သုန္ဒသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိန္န၊ ပေးအပ်တုန်သော၊ ဒသဝရေဆယ်
ပါးသောဆုတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗ၊ ခံသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပြိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒိန္နဝရာ၊ ပေးအပ်သောဆုရှိ
သော၊ သာဗုသတိ၊ ထိုဗုသတိမိဗုသားသည်၊ ကုဋ္ဌဟဋ္ဌာ၊ အလွန်ရှင်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဿဒိကာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက် သည်ဖြစ်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊
အတ္တန္တရံ၊ ကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဒသဝရေဆယ်ပါးသော ဆုတို့ကို၊ ဝရိ
ဂဏ္ဌိယူ၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာဗုသတိ၊ ထိုဗုသတိသည်၊
ဒသဝရေဆယ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဝဏ္ဏိတွာ၊ ယူ၍၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံ
သာနတ်ပြည်မှ၊ စုတ၊ စုတေခံ၍၊ ခတ္တိယေ၊ မဒ္ဒု၊ ဖုတ်တိုင်းမင်းမျိုး၌၊ ဥပပစ္ဆ
ထ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယဗ္ဗတ္တကာသေ၊ အရှယ်ရောက်သောအခါ၌၊ ဇေတုတ္တ၊ ဧတိ
နဝရေ၊ ဇေတုတ္တက္ကရာပြည်၌၊ သဉ္ဇယေန သဉ္ဇယသား၊ သိင်္ခစည်းမင်း
ကြီး၏၊ သမာဂါမိ၊ မိဗုသားကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုသတိ
ယာဗုသတိမိဗုသား၏၊ ဝိယမာတုယာ၊ ချစ်စွာသောငါ့ မယ်တော်၏၊
ကုန္တိံ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩတ္တန္တ၊ သက်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိယမာတု
ယာ၊ ချစ်စွာသောအမိဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ မမေ၊ ငါ
၏၊ တေဇေန၊ အာနုတော်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒါနုတော၊ အလှူပေး
ခြင်း၌ပွေ့လျော်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ၊ အနေန၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၌၊ အာတု
ရေ၊ အနာရှိသောသူ၌၊ ဇိတ္တော၊ အိုမင်းသောသူ၌၊ ယာစကော၊ ထောင်းလေ
သောသူ၌၊ ပထိကေဇေန၊ ခရီးသွားသောသူ၌၊ သမထော၊ ရဟန်း၌၊ ဖြေဟွ
ထော၊ ပုဏ္ဏား၌၊ ဝိသော၊ ရိက္ခာကုန်သောသူ၌၊ အနိပ္ပနေ၊ ဥစ္စာသိန်းဆည်းခြင်း
မရှိသောသူ၌၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုသတိ၊ ဗုသတိမည်သောမိဗုသားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒသ
မာသေ၊ ဆယ်သတို့ပတ်လုံး၊ ဓာရယိတွာနု၊ ဆောင်၍၊ ပူရံ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်
ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ် တည်သည်ကို၊ ကရာဇန္တု၊ ပြိုင်နိုင်သော၊
ဝေသာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏၊ ဝိထိယာ၊ မဇ္ဈေ၊ ခရီးအလယ်၌၊ ဇေနထိ၊ ဖွား၏၊
မဟံ၊ ငါ၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ မတ္တိကံ၊ မယ်တော်အဆက်မှလာသောအ
မည်သည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပေတ္တိကသတ္တံ၊ မမည်းတော်အဆက်မှဖြစ်သော
အမည်သည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေသ၊ ဝိထိယာ၊

ကုန်သည့်တို့၏ခရီး၌၊ ဇာတော၊ဖွားသည်၊ အဖိုးဖြစ်၏၊ တသွားထိုသို့ကုန်
သည် ဘုံ၏ခရီး၌ဖွားသောကြောင့်၊ဝေသာန္တရာ၊ ဝေသာန္တရာမည်သည်၊
အဟု၊ဖြစ်၏၊ ၊သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ယဒါယသို့ကာလေး၊အကြင်အ
ခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဇာတိယာ၊ဖွားသည်၊ အဋ္ဌဝသိကော၊ရှစ်နှစ်သားရှိ
သော၊ ဒါရကော၊သုလော်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပါသာဒေ၊
ပြုသား၌၊ နိသန္ဓ၊ထိုင်နေ၍၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒါတု၊လှူခြင်းငှါ၊ ဝိစိန္တယိံ၊
ကြံ၏၊မံ၊ငါကို၊ ဟဒယံ၊နှစ်လုံ ကံ၊ စေယာစေ၊အကယ်၍ တောင်းငြားအံ့၊
ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ဒဒေယျ၊လှူအံ့၊ စက္ခု၊စက္ခုကို၊ စေယာစေ၊ အကယ်၍
တောင်းငြားအံ့၊ စက္ခု၊စက္ခုကို၊ ဒဒေယျ၊လှူအံ့၊ မံသံပိ၊အသားကို လည်း
ကောင်း၊ရုဟိရမ္ပိ၊အသွေးကိုလည်းကောင်း၊ စေယာစေ၊အကယ်၍တောင်း
ငြားအံ့၊ မံသံပိ၊ အသားကို လည်းကောင်း၊ ရုဟိရမ္ပိ၊ အသွေးကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒဒေယျ၊လှူအံ့၊ ကောမိ၊ ဟရံတတယောကံသော အလှူခံသည်၊
မမံ၊ငါ၏၊ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ဒါသံကာမော၊ ကျွန်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒိယာ
စယေ၊ အကယ်၍တောင်းငြားအံ့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သာဇေတွာ၊ကျွန်၏
အဖြစ်ဖြင့်ကြား၍၊ ဒဒေယျ၊လှူအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိစိန္တယိံ၊ကြံ၏၊ ၊သာရိ
ပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ မယိ၊ငါသည်၊ သဘာဝံ၊ မပောက်မပြန်၊ အကမ္ဘိတံ၊
မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အသဗ္ဗေတံ၊ တွန့်တိုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္တ
ယန္တ၊သဝိန္တယန္တေ၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ဗုဒ္ဓတသို့ကာလေး၊ ထိုကြံသော
အခါ၌၊ ထိနေရဝနဝံသကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ရောက်သော ဥယျာဉ်၊မိမာန်ပဒေ
သာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အကမ္ဘိ၊
တုန်လှုပ်၏၊ ၊သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသို့ကာလေး၊အကြင်အ
ခါ၌၊ အနုဘမာသေ၊ ထွဲဖြစ်သော၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်တို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ပုဏ္ဏမာသေဥပပါသယေ၊တပြည့်ဥပုသ်နေ့၌၊ပစ္စယံနာဂံ
ပစ္စယမည်သောဆင်ဖြူတနာကို၊အာရဟံ၊တက်စီး၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒါတု၊
လှူခြင်းငှါ၊ဒါနသာလံ၊အလှူတင်းကုပ်သို့၊ဥပါမိံ၊ကပ်၏၊ ၊တဒါတသို့
ကာလေး၊ထိုအခါ၌၊ ကလိဂံရဋ္ဌဝိသယာ၊ကလိဂံရာဇ်တိုင်းမှ၊ ပြာဟုဏာ၊
ရှစ်ဟောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊မံ၊ငါသို့၊ ဥပဂဉ္ဇေ၊ကပ်လာကုန်၏၊ဥပ
ဂဇ္ဇာ၊ကပ်လာကုန်၍၊ ခဉ္စံဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်ထသော၊ မဂ်ထ၊မ္ပ
တံ၊မဂ်သာဆင်တော်ဟု ဂရုဏ်အပ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂံ၊ဆင်ဖြူတနာကို၊
မံ၊ငါကို၊အာယာရံ၊တောင်းကုန်၏၊ ကိံ၊အာယာရံ၊ အဘယ်သို့တောင်း
ကုန်သနည်း၊ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊အမှောက်၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ဇနုပဒေါ၊ဇနုပုန်

သည့်အရရှိကော၊ ခိဗ်းခေါင်၏၊ ရှိကြော၊ ရှားပါးငတ်မွတ်၏၊ မဟာသော
တကော၊ ပြင်းစွာမွတ်သိပ်၏၊ သဗ္ဗသေတံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဂဇတ္တဇံ၊ ဆင်
တကာတို့ထက်ကျော်စောသော၊ ပဝရံနာဂံ၊ မြတ်သော ဆင်တော်ကို၊ ဒဒါ
တိ၊ လှူဘော်မှုသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏၊ ပြောဟူကော၊
ပုစ္ဆားတို့သည်၊ ခံ ငါကို၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းကုန်၏၊
တံ၊ သိုတောင်းသောဝတ္ထုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဒါမိ၊ လှူအံ့၊ နုပိက၊ မွာမိ၊ မတုန်
ထုပ်အံ့၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို၊ နုပ္ပတိဂုဿာမိ၊ ငါမထွိုဝှက်အံ့၊ မေ၊
ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊
ယာစကံယာစကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်သာသည်ရှိ
သော်၊ ပရိက္ခေပေါ၊ မလှူအံ့ဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နအနုန္တဝေါ၊
မလျှောက်ပတ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောက်တည်
ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊ မပျက်စေသင့်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်စွာသော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူ
ရတနာကို၊ ဒသာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွဟ၊ ကြံ၍၊ နာဂံ၊ ဆင်ဖြူရ
တနာကို၊ သောဣဉ္ဇာယ၊ နှာမောင်း၌၊ ငဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ရတနမ၊ ယာ၊ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိက္ခံ၊ ချေရွှေကရား၌၊ ဇယံ၊ ရေကို၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုစ္ဆားတို့၏၊
ဟတ္ထေ၊ ဆက်၌၊ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူရတနာကို၊ အဒံ၊ အဒါမိ၊
လှူ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရား၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ အပရံ၊ တပါးထုလည်း၊
သဗ္ဗသေတံ၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဂဇတ္တဇံ၊ ဂဇတ္တမေ၊ မြတ်သော
ဆင်ဖြူရတနာကို၊ ဒဒန္တဿ၊ ဒဒန္တေ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ တဒါပိ၊ ထိုဆင်ဖြူ
ရတနာကိုလှူသောကာလ၌လည်း၊ သိနေရုဝနဇဉ်ယကော၊ မြင်းမိုရ်၌ရောက်
သော ဥယျာဉ်ဗိမာန် ပဒေသာပင်တည်ဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေ
ကြီးသည်၊ ကမ္မိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရား၊ တဿနာဂဿ၊
ထိုခြောက်သိန်းသောဥစ္စာနှင့်တကွ အသြော့နှစ်သန်းလေးသိန်းထိုက်သော
တန်ဆာနှင့်ဟာရသော ဆင်ဖြူရတနာကို၊ ဒါနေန၊ လှူခြင်းကြောင့်၊ သမဂ
တာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသကုန်သော၊ သိဝယော၊ သိဉ္စည်းမင်းကြီးနှင့်
တကွသိဝရာဇ်ပြည်သူ အပေါင်းတို့သည်၊ ကုဒ္ဒါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဂတိံ၊ ပဗ္ဗတံ၊ ဂတိံပါတောင်သို့၊ ဂစ္ဆတု၊ သွားထေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သကာရဋ္ဌာ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊
သာရိပုတ္တရား၊ တေသံ၊ တေသု၊ ထိုသိဝရာဇ်ပြည်သူတို့သည်၊ နိန္ဒု၊ တမာနာ
နံ၊ နိန္ဒု၊ တမာနာသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော်လည်း၊ အကမ္မိတံ၊ မတုန်လှုပ်သည်
ဖြစ်၍၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္တေတု၊ လှူပြန်ခြင်း၌၊ ဧကံ၊ ဝရံ၊ တရ

သေသုကို၊ အာယာဓိသံ၊ တောင်းပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေဃသာ၊ ငါသည်၊ ယာဝိတာ၊ တောင်းပန်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝရသိမ်း
 ကုန်သော၊ လိဝယောစ၊ လိဝရာဇ်၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၊ အာ၊ ကော်
 ဝရံ၊ တရသေသုကို၊ အဒံသုလ္လလေတော့ဟုဝေးကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဗ္ဗာဘေရိ၊ ထိုအလ္လစည်ကို၊ သာဝယိတွာ၊ ဝီးခတ်စေ၍၊
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒဒါမိ၊ လှူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထဝေဒိယုမာနော၊ ဤသို့လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထဘေသ္မိံ၊ ဒါနဋ္ဌေ၊ ထို
 အလှူဘင်းကုပ်၌၊ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဣမံ၊ ဤဝေသာန္တရာမင်း
 ကြီးကို၊ နိဂဇန္တိ၊ နှင့်ထုတ်ကုန်၏။ ဝုန၊ ဘာဝနံ၊ အယံ၊ ဤဝေသာန္တရာမင်း
 ကြီးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါသ၊ လှူပြန်ခဲ့၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဘေရ
 ဝေ၊ ကြီးစွာသောကြောက်မက်တွယ်ရှိသော၊ ဝုမုလော၊ အုပ်အုပ်ကြက်
 ကြက်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အသံသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိစ၊ ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ အသေစ၊ မြင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရထေစ၊ ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊
 ဒါသိစ၊ ကျွန်မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသဉ္စ၊ ကျွန်ယောကျ်ားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂဉ္စ၊ နို့ညှစ်နွားမကိုလည်းကောင်း၊ ဓနဉ္စ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာကို
 လည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ ချားစွာသောအလှူဝတ္ထုကို၊ ဒဒိတွာနု၊ လှူ၍၊ နဂ
 ရာ၊ ဒေတုတ္တရာပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တသ္မိံ၊ ထိုဝေသာန္တရာမင်းကြီးသည်၊ နိက္ခမိတွာနု၊ မြို့မှထွက်၍၊ နဂရံ၊ မြို့
 တော်ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှည့်၍၊ ဝိသောကိတေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊
 တဒါဝိ၊ ထိုကာလ၌သည်၊ သိနေရုဝနာဝရံ၊ သကား၊ မြင့်မြင့်၌ရောက်သော
 ဥယျာနံ၊ ဗိမာန်ပဒေသာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်းကမ္ဘိ၊ ထုန်ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စာတုဝါဟိံ၊
 လေးယောက်သားကိုဆောင်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဒတွာ၊ လှူခဲ့၍၊ စတုမ
 ဟာပထေ၊ ခရီးလေးဆူ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ကောကိဟော၊ တယောက်
 အသည်းတည်း၊ အနုတိယော၊ အပေါ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္ဒိဒေဝီ၊ မန္ဒိဇီယုယား
 ကို၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဗိ၊ ခရိုပြီ၊ မန္ဒိ၊ မန္ဒိဇီယုယား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကဗျာ၊ ကဗျာဇိနမင်းသမီးကို၊ ဂဗျာဟိ၊ ချိုလော၊ သော၊ ဤကဗျာ
 ဇိနမင်းသမီးသည်၊ ဣဟုကားပေါ့၏။ ကနိဋ္ဌာ၊ နှစ်မလပ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဇာလိ၊ ဇာလီမင်းသားကို၊ ဂဟေဿာမိ၊ ချီအံ့၊ သော၊ ထိုဇာလီမင်း
 သားသည်၊ ဂရုကော၊ လေး၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘာတိ

ကော၊မောင်ကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဗြဟံ၊ဆိုပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တ
 ရာ၊မန္တိ၊မန္တိမိဗုယားသည်၊ ပဒုမံပုတ္တ၊ရိကံ၊ ပဒုမ္မာ၊ကြာပုတ္တ၊ရိကံ၊ကြာနှင့်
 တူသော၊ကဏ္ဍာ၊ဇိနံ၊ကဏ္ဍာ၊ဇိနံမင်းသမီးကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ချီ၏၊အဟံ၊ ငါသည်၊
 သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗံ၊ဝ၊ရွှေချပ်နှင့်တူသော၊ ဇာလိခတ္တိယံ၊ ဇာလိမင်းသားကို၊အဂ္ဂ
 ဟိ၊ချီ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ အဘိဇာတာ၊လူနတ်တို့သည်ပူဇော်
 အပ်သော၊အမျှ ဖြစ်ကုန်ထသော၊သုရမာသာ၊ သိပ်ပွေ့နဲ့ညှံ့သော၊လယ်ရှိ
 ကုန်သသော၊ ခတ္တိယာ၊မြတ်သောမင်းမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော၊ စတုရောဇနာ၊
 လေးယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ဝိသမသမံ၊မညီးညွတ်သော၊အရော်ညီ
 ညွတ်သော၊အရော်ကို၊ အတ္တ၊နန္ဒာ၊ နှင်းကုန်လျက်၊ ဝက်၊ပဗ္ဗတံ၊ ဝက်ပါ
 တောင်သို့၊ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ယေကေမိ၊
 အထုံးစုံကုန်သော၊မနုဇာ၊လူတို့သည်၊ အနုမဂ္ဂေ၊ခရီးကွေ့၌လည်းကောင်း၊
 ပရိပ္ပလေ၊ရှေ့၌ဖြစ်သော၊ခရီး၌လည်းကောင်း၊ ဇန္တိ၊ထာကုန်အုံးတေ၊ထိုခရီး
 သွားတို့ကို၊အတ္တေ၊ အမောင်တို့၊ ဝက်၊နန္ဒပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်၊
 ကုဟိ၊အဘယ်မှာနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊ပရိပုတ္တ၊မ၊မေးကုန်၏၊
 တေမနုဿာ၊ထိုလူတို့တည်း၊တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌၊ အဋ္ဌ၊ငါတို့ကို၊ပသိတွာ၊
 မြင်ကုန်၍၊ကရုဏံ၊သနားတွယ်သော၊ ဂိရံ၊အသံကို၊ဥဒီရယံ၊ မြွက်ကုန်၏၊
 ဝက်၊နန္ဒပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်၊ ခုရေးဝေးတွေးချ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 တေ၊ ထိုခရီးသွားတို့သည်၊ဒုက္ခံ၊ ငါတို့ကိုမြင်၍ သနားခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သော၊သင်းရဲကို၊ပရိပုတ္တေန္တံ၊ခံစားကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊
 ဒါရကော၊ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာ၊ဇိနံမင်းသမီးတို့သည်၊ ပဝနေ၊တေးကြီး၌၊
 ဖလိကော၊အသီးသီးကုန်သော၊ဒုမေ၊သစ်ပင်တို့ကို၊ယဒိပသန္တိ၊အကယ်၍
 မြင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊အသံဖသာနံ၊ထိုသစ်သီးတို့၏၊ဟေတုဌိ၊အကြောင်း
 ကြောင့်၊ဒါရကော၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာ၊ဇိနံမင်းသမီးတို့သည်၊ဥပရော
 ဒန္တိ၊ ပိုကုန်၏၊ ဒါရကော၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာ၊ ဇိနံမင်းသမီးတို့ကို၊
 ရောဒေန္တေ၊ ပိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်ကုန်၏၊ ဥပ္ပဒ္ဓါ၊အထက်သို့မြင့်
 ကုန်သော၊ပိပုဿ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြေးကုန်သော၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနမိတွာန၊ ညွတ်ကုန်၍၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 တို့သို့၊ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ချဉ်းကပ်လာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊သဗ္ဗင်္ဂ
 သောဘာဏာ၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိထ
 သော၊ မန္တိ၊မန္တိမိဗုယားသည်၊အတ္တ၊တံ၊ မဖြစ်ဘူး၊မြဲဖြစ်ထသော၊ ထောမဟံ
 သနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဣဒံအတ္တ၊ရိယံ၊

ဤအံ့ဘွယ်သရဲကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးကို၊ ပဝတ္ထေယိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ကိံ ပဝတ္ထေယိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်း၊ ဘောန္တောဒေဝတာ
 ယော၊ အိန္ဒြိယအပေါင်းကို၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ အတ္ထေရံဝတာ၊ အံ့ဘွယ်သ
 ရဲရှိပစ္စတကား၊ အတ္တုတံဝတာ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား၊ လောမဟံဝာနံဝ
 တ၊ ကြက်ဝမ်းမွေးညှင်းတဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဝေသာန္တရဿ၊ ဝေသာန္တရာ
 မင်းကြီး၏၊ တေဇော၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနဘာ၊ ညွတ်သကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 ဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးသံကို၊ ပဝတ္ထေယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယက္ခာ၊ နတ်ဘို့သည်၊ ဒါရကော၊ ဇာလီမင်းသားကဏ္ဍာဇိန်မင်းသမီး
 တို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားကုန်သည်ဖြစ်၏၊ ပထံ၊ ယူစနာသုံးဆယ်ရှိသော
 ခရီးကို၊ သိဝိဝိသု၊ ချန်းကုန်၏၊ နိက္ခန္တဒိဝေသနေဝ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်မှ
 ထွက်တော်မူသောနေ၌ သာလျှင်၊ စေတရဋ္ဌံ၊ စေတတိုင်းသို့၊ ဥပါဂဓံ၊
 ရောက်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတုလော၊ ဦး
 မိုးတော်အမျိုးမှ၊ သမ္ဘိရာဇသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသောမင်းတို့သည်၊
 စေတရဋ္ဌေ၊ စေတတိုင်း၌၊ ဝေသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်ထိမ်းသောခြောက်
 သောင်းသော မင်းတို့သည်လည်း၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်ခုတ်ချီကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရောဒမာနာ၊ ပိုကုန်လျက်၊ ဥပါဂဓံ၊ ကပ်သကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစေတတိုင်း၌၊ စေတတိစ၊ စေတတိုင်းကိုအစိုးရသောမင်းတို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ စေတပုတ္တေဟိစ၊ စေတမင်းသားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာပံ၊ ဝမ်းခြောက်ဝမ်းသာစကားပြောဟောခြင်းကို၊ ဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ တေရာဇာနော၊ ထိုစေတမင်းသားတို့ကို၊ တတော၊ ထိုတော၏ အဝမှ၊
 နိက္ခမိတွာန၊ ပြန်စေ၍၊ အဓေရတ္တာရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက် တို့သည်၊
 ဝင်္ကပဗ္ဗတံ၊ ဝင်္ကပါးတောင်သို့၊ အဂဓံ၊ ရှေးရှုသွားကုန်ပြီ၊ သာရိပုတ္တံ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီး
 သောတန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘံ၊ ဝိသုကြိုနတ်သားကို၊ အာမန္တယိတွာန၊ ခေါ်၍၊
 သုကတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ခုန့်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော
 အဿမံ၊ သစ်မီးကို၊ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မီးသောစရပ်ကို၊ သုမာပယ၊ တန်
 ဆင်းချေထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘော၊ ဝိသုကြိုနတ်သား
 သည်၊ သက္ကဿ၊ သကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ခုန့်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အဿမံ၊

သင်္ခမ်းကို၊ ပဏ္ဏသာလံ၊ သင်္ခရူ န်ဓိးသောစရင်ကို၊ သုမာပယိ၊ ဘဒ္ဒိဆင်း၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံစတုရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက်တို့သည်၊
အပ္ပသန္တံ၊ အသံဆိတ်သော၊ နိရာဇဇယံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ ပဇနံ၊
တောကြီးသို့၊ အဇ္ဈောဂေါဟေတွာ၊ ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထောကြီး၌၊ ဗုဒ္ဓတန္တ
ရေ၊ ဝက်ပါတောင်ကြား၌၊ ဝသာမ၊ နေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ မန္တိဒေဝိစ၊ မန္တိဒေဝိယားသည်
လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိကဏ္ဍာဇိနာစ၊ ဇာလိ
မင်းသားကဏ္ဍာဇိန မင်းသမီးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်းသောကနုဒါ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကိုပျောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အထမေ၊
သင်္ခမ်း၌၊ ဝသာမ၊ နေကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အတံ၊ ငါသည်၊
ဒါရကေ၊ သားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ အနုရုက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊
အသုည၊ ငါနေသဖြင့်မဆိတ်သော၊ အသမေ၊ သင်ခန်း၌၊ ဟောမိ၊ တိဋ္ဌာမိ၊
တည်၏၊ သာမန္တိ၊ ထိုမန္တိဒေဝိယားသည်၊ ဖဝံ၊ သင်္ခမ်းကြီးငယ်ကို၊ အဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဘဒ္ဒယောဇနော၊ သုံးယောက်သောငါတို့ကို၊ ပေါသေ၊ ကိ၊
မွေးကျွေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝသာမ
နဿ၊ နေ၍၊ အပ္ပိကော၊ အထီးကျန်သော ဇုဇကာပုဏ္ဏားသည်၊ မံ၊ ငါ၏
အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်သ၏၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်လာပြီး၍၊ မယျံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တကေ
သားငယ် သို့၊ ငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိ
ကဏ္ဍာဇိနာ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသို့တို့ကို၊ အယောမိ၊ တောင်း
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံ၊ တောင်းထားသော ဇုဇကာ
ပုဏ္ဏားကို၊ ဥပဂတံ၊ ငါ၏အထံသို့ ကပ်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ
အားဟောသော၊ ရွှင်သောစိတ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဘောပုတ္တော၊ နှစ်
ယောက်သောသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ပြာဟ္မဏေ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဇုဇကာပုဏ္ဏားအား၊ အာဒိ၊ သိ၊ လှူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သကေပုတ္တေ၊ မိမိသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့
ကို၊ ဇုဇကေ၊ ပြာဟ္မဏေ၊ ဇုဇကာပုဏ္ဏားအား၊ စန္ဒေ၊ စန္ဒသေ၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊
တဒါပိ၊ ထိုသားငယ်သို့၊ ငယ်ကိုလှူသောကာသန္တိကံလည်း၊ သိနေရပနဇဉ်
သံကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ရောက်သော ဥယျာဉ်ဗိမာန်ပဒေသာပင် တည်းဟူသော
စားရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ပုနဒေဝ၊ တတန်လျှင်၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဩရုပ္ပ၊ တာ
ဝတီ၊ သာ နတ်ပြည်မှသက်၍၊ ပြာဟ္မဏသန္တိတော၊ ပုဏ္ဏားနှင့်အသွင်တူ

သည်။ ဟုတ္တရ၊ ဖြစ်၍၊ သိသဝကံ၊ သိသဂိသော၊ ပတိဗ္ဗတံ၊ အရှင်၌ ရှိသော
 တေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိယယားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အာ
 ယာဝိ၊ တောင်းထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ မန္တိ၊
 မန္တိဒိယယားကို၊ ဟတ္ထေ၊ ထက်၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ဥဒကံဥဒကေန၊ ရ
 ဖြင့်၊ အန္တလီ၊ ဖြန့်၍ ခံသောပုတ္တားအသွင်ဆောင်သောသိကြားထက်ကို၊ ပူရ
 ယ၊ ဖြည့်စေ၍၊ ပသန္တမနသကံ၊ ပွါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်းဒါနပါရ
 ဝီအပြီးသို့ရောက်ပေတော့အံ့ဟုကြည်ထင်ရှင်စားသောစိတ်အကြံရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တားဟောင်ဆောင်သောသကြားအား၊ မန္တိ၊ မန္တိဒိယယား
 ကို၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ယူလိုက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မန္တိ
 ယာ၊ မန္တိဒိယယားကို၊ ဒိယမာနာယ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ဒေဝါ၊ များသော နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါဝိ၊ ထိုမန္တိဒိယယားကို ယူသော အခါ၌
 သည်း၊ သိနုရုဓနဝဋ်သကာ၊ မြင်းရိပ်၌ ရောက်သော ဥယျာန်မိမာန်ပဒေ
 သာပင်တည်းဟူသောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ ကုန်ထုပ်၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဇာလိ၊ စ၊ ဇာလိမင်းသားကိုလည်းကောင်း၊ မိတံ၊
 သွီးဖြစ်သော၊ ဂဏ္ဍာဇိနံ၊ ဂဏ္ဍာဇိနမင်းသွီးကို လည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗတံ၊
 အရှင်ကို ရှိသောထေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိယယားကို
 လည်းကောင်း၊ စဇာမာနော၊ စွန့်လွှဲသောငဲ့သည်၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညု
 ဉာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအဖြစ်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ နစ်နွေသိ၊ နောင်တဘန်ပူပန်သောအားဖြင့်မကြံ။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
 ရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဥဘောပုတ္တားနှစ်ယောက်သော သွီးတို့ကို၊
 ခေသသာအဝိသာ၊ မချစ်အပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိယယားကို၊
 ဒေသဝိသာအဝိသာ၊ မချစ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 မဟ္တံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာ
 လျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ပိယေ၊ ချစ်အပ်သောသား၊ မယားတို့
 ကို၊ အာဒါသိ၊ ယူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်အပရံ၊
 တပါးတုံ၊ ပြဟာရညေ၊ တောကြီး၌၊ မာတာဝိထုသမာဂမေ၊ မယ်ဟော်
 ခမည်းတော်အစရှိသော များစွာသော အစည်းအဝေးအပေါင်းသည်။ ကဓူ
 တံ၊ သနားစကွယ်၊ ပရိဒေဝနွေ၊ ပိုကြွေးသည်ရှိသော်၊ သုခံရက္ခံ၊ ချမ်းသာ
 စောင်းရံကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ သဏ္ဌပေနွေ၊ စကားပြောဟောကြ သည်ရှိ

သော်၊ ဥဘိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဂုဗ္ဗနံ၊ အလေးပြုအပ်သောမယင်
 တော်မည်းတော်တို့ကို၊ ဟိရောတ္တဗ္ဗန၊ အပြစ်မရှိဘဲပြည်မှနှင်ထုတ်သေ
 သည်ဟုအမျက်ဒေါသ မရှိဘဲဟိရိတ္တဗ္ဗဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်၏၊ တဒါ
 ဝိ၊ ထိုမယ်တော်မည်းတော်အထံသို့ခြင်းကပ်သောအခါ၌လည်း၊ သိနေရ
 ဝနဝဋ်သကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ ရောက်သောဥယျာန်မိမာန်ပဒေသပင်တည်းဟူ
 သောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ ထုန်ထွပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ဟတနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ဗြဟ္မဗျော၊ တောကြီးမှ၊
 နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ သညာတိတိ၊ မယ်တော် မည်းတော် အစရှိသော
 ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့်တကွ၊ ရဇ္ဈံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ပုရုတ္တမံ၊
 ပြည်တကာတို့သက်မြတ်သော၊ ဇေတုတ္တရံ၊ ဇေတုတ္တရာအမည်ရှိသော၊
 ပုရံ၊ ပြည်ကြီးသို့၊ ပရိသာမိ၊ ငင်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တတ္ထိဒိသော၊ ထိုဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောနေ့၌၊ သတ္တရတနာနိ၊
 ခုနစ်ပါးသောရတနာမိလ်းတို့သည်၊ ဝသိ၊ သု၊ ရွာကုန်၏၊ မဟာမေဃော၊
 လေးကျွန်းသုံးအနှံ့ရွာသောမိလ်းကြီးသည်၊ ပဝသထ၊ ရွာ၏၊ တဒါဝိ၊ ထို
 ဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောအခါ၌လည်း၊ သိနေရဝနဝဋ်သကာ၊ မြင့်
 မိုရ်ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော ဥယျာဉ်တည်းဟူသော
 ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ ထုန်ထွပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယာအယံပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်၊ အစေတနာ၊ စိတ်စေ
 တနာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပထဝီ၊ ထိုမြေကြီးသည်၊ သုခံရက္ခံ၊
 ချမ်းသာဆင်းရဲကိုအပ်ညာယ၊ မထိဘဲသူ၏၊ မဟိ၊ ငါ၏၊ ဒါနုပလ္လအလ္လ
 ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ကမ္မထ၊ ထုန်ထွပ်၏၊ နဝ
 မံ-ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဿန္တရစရိယံ၊ ဝေဿရာမင်း
 ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၀-သဿပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထတနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဝနစာရကော၊ တော၌နေလေ့ရှိသော၊ တိဏပဏ္ဏ
 သာကဗသတက္ခော၊ မြက်သစ်ရွက် ဟင်းရွက်သစ်သီး အစရှိသော၊ ပရ
 ဟေဋ္ဌနဝိဝဇ္ဇိတော၊ သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှကင်းလှသော၊ သဿ
 တော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ ထို

ယုဒမင်းဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊ မက္ခဋ္ဌေဝရ၊ မြောက်သည်လည်းကောင်း၊
ထိင်္ဂါယောစ၊ မြေခွေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒပေါတောစ၊ ဗျံသည်လည်း
ကောင်း၊ အဟပ္ပ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ သာမန္တာ၊ အနီး၌၊ ကေ၊ တပေါင်း
တည်း၊ ဝသမ၊ နေကြကုန်၏။ သာယံပါတော၊ ညနံနက်တိုင်း၊ ပဒိဿဓေ၊
ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ ထိုသုံးရောက်သော
သူတို့ကို၊ ကဿ၊ တပါးကေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကိရိယေ၊ အမှု
၌၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ ဘောန္တေ၊ အချင်းတို့၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊
ပရိဝုဇ္ဈေ၊ ကြဉ်ကြကုန်၊ ကဿ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌၊ အဘိနိဝိဿ
ထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်၊ ဥပေါသထဋ္ဌိ၊ နိဝဿေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ပုရိတံ၊ ပြည့်
သော၊ စန္ဒ၊ တကို၊ နိသ္မာန၊ မြင်၍၊ တတ္ထကတ္ထိ၊ နိဝဿေ၊ ထိုနေ့၌၊ အဇ္ဈယနေ၊
ဥပေါသထော၊ နိဝဿေ၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုသုံး
ယောက်သောသူတို့အား၊ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဘောန္တေ၊ အချင်းတို့၊ ဒက္ခိဏေ
ယုဿ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဝေ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊
ပမိယာဒေတ၊ စီရင်ကြသေကုန်၊ ဒက္ခိဏေယျေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊
အလှူဝတ္ထုကို၊ ဒတွာ၊ လှူကုန်၍၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသထ၊ သုံးကြ
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊
ထိုသုံးယောက်သော သူတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သေဝုတိ၊
ကောင်းပြီဟု၊ ဝတွာန၊ ဆိုကုန်၍၊ ယထာသတ္တိ၊ အစွမ်းရှိသောအလျောက်၊ ယ
ထာဗသံ၊ အားရှိသောအလျောက်၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို၊ ပမိယာဒေတွာ၊
စီရင်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူခံကို၊ ဝပေသယျ၊ ရှာကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိသဇ္ဈ၊ ထိုင်နေ၍၊ အနုန္တံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား
လျှောက်ခတ်သော၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူဝတ္ထုကို၊ စိန္တေယိ၊
ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယဒိဗေတေ၊ အကယ်
၍၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိံ၊ ဒါနံ၊ အဘယ်ဒါနဝတ္ထုသည်၊ ဝပိဿတိ၊
ဖြစ်ပါသတ္တံ့သတည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ တိဿ၊ နှုန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဓုပ္ပ၊ ဝဲနောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မာသ၊ ဝဲလွန်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ တဗ္ဗုလ၊ ဆံဘို့သည်လည်းကောင်း၊ စတံဝါ၊ ထောပတ်သည်
လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်သာလျှင်၊
ယာပေမိ၊ မှု၏။ တိဏဒါတဝေ၊ ငြိမ်းကိုလှူခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ တေတ်ကောင်း၊
ကောဝိ၊ တရံဘယောက်သော၊ ဒက္ခိဏေယျေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အလံသို့၊ တိက္ခာယ၊ ထမင်းအလို၊ ဌ၊ ယဒိဗေ၊ အကယ်၍

၂၃

လေသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သကံ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပစ္စာဒေါပိ၊
လှူအုံးဝေ။ ဤသို့ကိုယ်ကိုလှူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တု၊ အတ္ထာ၊ အချည်းနှီး၊ နဂမိဿတိ၊ မသွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေယိ၊
ကြံ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။
သကံပွံ၊ အကြံကို အညာယ၊ သိသတ်၍၊ ပြာဟူဏဝဇ္ဈိနာ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်
မေးငါ၏။ န၊ နဝိမံသနာယ၊ လှူလိုသည်မလှူလိုသည်ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ မေးငါ
၏။ အာသသံ၊ နေရာသို့ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်ထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအယောင်ဆောင်သောသိကြားကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊
သန္တု၊ ငွေ့၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အပြင်၊
ဆို၏။ ဘောဒက္ခိတေယျ၊ အိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ စာသဟေတု၊
အစာကိုအလိုရှိသောကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
ရောက်သာသည်ကား၊ သာရုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ တေ၊ သင့်အား၊ အဒိန္နပုတ္တံ၊ မလှူတူးသော၊ ဒါနဝရံ၊
မြတ်သောအလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ လှူအုံးတုဝံ၊ သင်သည်၊ သိလဂုဏုစေတော၊
သိသကေ၊ ဇူးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ တေ၊ သင်အား၊ ပရဟေဋ္ဌနံ၊ သုတပါးတို့အား
ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဇေတိ၊ သာထည့်၊ နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူး
ထူးသောထင်းတို့ကို၊ သမာနယိ၊ စုရုံးထော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဒိမေတိ၊ တောက်စေ
သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပမိဿံ၊ ကျွန်စေအုံး၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ပတ္တံ၊ ကျက်ပြီးသောအသားကို၊ ဘက္ခယိဿသိ၊ စားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အပြီဒံ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားအယောင်
ဆောင်သောသိကြားသည်၊ သ၊ ခုတ်၊ ကောင်းပြီဟု၊ ဟဋ္ဌမနော၊ ရွှင်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူးထူးသောထင်းတို့ကို၊ သမာနယိ၊ စုရုံး
စု၏။ အင်္ဂါ၊ ရဂတ္တကံ၊ မီးကျိုးတိုက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုထင်းပုံ၌၊ ဟထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သော၊ ထိုမီးသည်၊ ခိဉ္စံ၊ ယှဉ်စွာ၊ မဟာ၊ အတောက်
ကြီးသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပဒိပေ
သိ၊ တောက်စေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂတ္ထေ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရဇဂတေ၊ မြူအလေး
အမွှားအလိမ်းလိမ်းကပ်သည်တို့ကို၊ ဖောဓေတု၊ ခါ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
သောအရပ်၌၊ ဥပါရိသိံ၊ ဝင်၍နေ၏။ ဘဒါ၊ အကြွင်အခါ၌၊ မဟာကဋ္ဌ
ပုဏ္ဏာ၊ ကြီးစွာသောထင်းခုသည်၊ အာဒိတ္တော၊ တောက်သည်ဖြစ်၍၊ ခုမမာ
ယတိ၊ ဟူးဟူးဟူသော အသံဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုမီးကောက် သောအခါ၌၊

ဥပ္ပက္ခိက္ခာဝံ၍၊ ဇာလံသိန္နန္တရေ၊ ဖိတ္တိအတွင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မန္တရ၊ အ
ထတ်သို့၊ ပဟတိ၊ ဆင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယသကသမိ၊
အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ပရိဋ္ဌ၊ ဆင်းဝင်အပ်သော၊ သိတောဒကံနာမ၊ ရေ
ချမ်းမည်သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဆင်ဝင်လာသောသူ၏၊ ဒရထပရိယာပံ၊
ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ သမေတိယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ အသာဒဉ္စ၊ သုဝေ
ဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတိဝ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေတိယထာ
ပေးသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ ဇလိဘအဂ္ဂိ၊ တောက်သောမီး
သည်းပရိဋ္ဌဿ၊ မီးထဲသို့ဆင်းဝင်သောမမ၊ ငါ၏၊ တဒါ၊ ထိုဆင်းသောအ
ခါ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ ဒရတံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ယထာ၊
ဥပမာတတ်ကဲ့သို့ဟူမူကား၊ သိတောဒကံပိယ၊ ရေချမ်းကဲ့သို့တည်း။ ။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆဝိံ၊ အရေပါးကိုလည်းကောင်း၊
စဉ္စဉ္စ၊ အရေထူကိုလည်းကောင်း၊ ဓံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ နှာရုံ၊
အကြာကိုလည်းကောင်း၊ အမြှာ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဟဒယဗန္ဓနုဉ္စ၊
ဖွဲသောနှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သကလံ
အထုံးစုံသော၊ ကံပဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
ယောင် ဆောင်သော သိကြားမင်းအား၊ အဒါဝိံ၊ လှူ၏။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခု
တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သသပဏ္ဍိတစရိယံ၊ ယုန်ပညာရှိ၏အကျင့်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အကတ္တိဗြာဟ္မဏော၊ အကတ္တိပုဏ္ဏားလည်း
ကောင်း၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ကုရုဟုဇာ၊ ကုရုတိုင်းသုတို့၏
မင်းဖြစ်သော၊ နေဉ္စယော၊ နေဉ္စယမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာသုဒဿနော
ရာဇာ၊ မဟာသုဒဿစကြာမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာဂေါဝိန္ဒဗြာဟ္မဏော
မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ နိမိ၊ နေမိမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ စန္ဒကု
မာရာဇာ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသား လည်းကောင်း၊ သိဝိ၊ သိဝိမင်းကြီး လည်း
ကောင်း၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး လည်းကောင်း၊ သသော၊
ယုန်ပညာရှိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောအကတ္တာဒိကော၊ အကြင်အ
ကတ္တိပုဏ္ဏားအစရှိသောသူသည်၊ တေဒါနဝရေ၊ ထိုမြတ်သောဒါနဝတ္ထုတို့
ကို၊ အဒါအဒါဝိံ၊ လှူ၏။ သောအကတ္တာဒိကော၊ ထိုအကတ္တိပုဏ္ဏားအစရှိ
သောသူသည်၊ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသည် သာသျှင်၊ အာ
သိံ၊ ဖြစ်၏၊ အညော၊ ငါမှတပါးသောသူသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ဧတေ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနဝ

ရိက္ခာရာ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ၏အခြေအရံသာဖြစ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုသို့အပေါ်ပြီး
 သောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနသာပါရမီ၊ ဒါနပါရမီသာမည်
 ကုန်၏။ သာသနဝတ္ထုကလေးပန်း၊ ယုပညာရှိဖြစ်သော အခါ၌ကား၊ ယခင်
 ကေးအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖိစိတ်၊ အသက်ကို၊ ဒုက္ခ၊ သူ၍၊ ဣဒံပါရမီ၊ ဤဒါ
 နပရမတ္ထပါရမီကို၊ ပူရပဏ္ဍိ၊ ဖြည့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သိက္ခာယ၊ သမင်းအလို၊ ဌ၊ ဥပဂတံ၊ ပုတ္တကားဟောင်ဆောင်၍ကပ်ထားသော
 သိကြားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သကံအတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပ
 ရိန္ဒဇာ၊ စွန့်၏။ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနေန၊ အတ္ထဒါနန္တံ၊ သမော၊ တူသောအလှူသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပရ
 မတ္ထပါရမီသည်၊ ဒါနဝါရမိတာ၊ ဒါနပါရမီသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

၂-ဟတ္ထိနာဂဝဂ်-၁၁-သီလဝစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ဝါထုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ တောကြီး၌၊ မာတုပေါသကော၊ အိုမင်း၍မျက်
 မမြင်အမိကိုမွေးကျွေးသော၊ တုဉ္ဇရော၊ မဟာသီလဝဆင်မင်းကြီးသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြန်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟိယာ၊ ခြေအပြင်၌၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဂုဏန၊
 သီလဂုဏ်နှင့်၊ သဒိသော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်တူသောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓေန၊ တောကြီး၌၊ ဝနုစရော၊ တောမုဆိုးသည်၊ မံ၊ ဝါ
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီးကားနုနု၊ တောကြီး၌၊ တ
 ဝါနုစ္ဆဝေါ၊ အမျှင်မင်းကြီးအားလျောက်ပတ်သော၊ ဂဇော၊ ဆင်ဖြူရတနာ
 သည်၊ ပသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ ပဝိဝေဒ
 ယိ၊ ကြားသျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တသ၊ ဆင်ဖြူရ
 တနာကို၊ ပရိက္ခာယ၊ ကြိုးသွင်း၍ဖမ်းခြင်းဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ အာဇ္ဇက
 အာယကေန၊ ဆင်မ၏၊ နားရွက်ကိုကုလ်၍ကြိုးကွင်းဖြင့်ဖမ်းသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကာသုယာ၊ ထည်စားရာတွင်း၌ ချ၍ဖမ်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ သောတ္ထာယ၊ နာမောင်းကို၊ သဟဂဟိတေ၊ ကိုင်သည်
 နှင့်တကွ၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ဣတော၊ ဤတောအရပ်မှာပေါ်
 ကိ၊ သာသတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝေဒယိ၊ ကြားသျှောက်၏။ ရာဇာပိ၊
 ပြည်ကြီးရှင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ တသ၊ ထိုမုဆိုး၏၊ ကံဝစနံ၊ ယိုဘကတ

ကို၊ သုဝဂ္ဂ၊ ကြွား၍၊ တုဋ္ဌိမာနသော၊ အတ္တနိဗ္ဗာန်သက်သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဟတ္ထိဒမက၊ ဆင်ကိုလိမ္မာအောင်ဆုမွတ်တတ်သော၊ သုသိက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ
 သင်အပ်ပြီးသော၊ ဆေကာဝရိယံ၊ လိမ္မာထွဋ်သောဆင်ဆရာကို၊ ပေသေ
 ထိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သောဟတ္ထိဒမကော၊ ထိုဆင်ထိန်းသည်၊
 ဂတ္တိသွားသွားဆေး၏၊ မာဓုယာ၊ ချက်မမြင်အမိကိုးယာပနတ္တယ၊ လုပ်ကျွေး
 ဖွေးမြူခြင်းငှါ၊ ဝဒီမသရေ၊ ပဒုမ္မာအိုင်၌၊ ဘိသမ္မလံ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊
 ဥဒ္ဓရန္တံ၊ နှုတ်၍နေသည်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ကေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီလဂုဏံ၊ သီလကျေးဇူးကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခ
 ဏာကို၊ ဥပဓရယံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ဇေတိ၊ သာထည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာနံ၊ ဆို၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌၊ အဂ္ဂဟိ၊
 ကိုင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသီလဝဆင်မင်းဖြစ်
 သောကာလ၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပါကတိကံ၊ သဘောအားဖြင့်ပြီးသော၊ သရိရာ၊ န
 ဂတိ၊ ကိုယ်၌ အစဉ်အတိုင်းသော၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ကာယဗလသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နာဂသဟဿာနံ၊ ဆင်တ
 ထောင်တို့၏၊ ဗလေန၊ အားနှင့်၊ သမာ၊ မျှသည်ဖြစ်၍၊ သဒိသံ၊ တူ၏။ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဟဏာယ၊ ဖန်းခြင်းငှါ၊
 ဥပဘာနံ၊ ကပ်သကုန်သော၊ ဟေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ယဒိပကုဋေ
 ယျံ၊ အကုန်၍အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ဝိရုဏ္ဏိ
 တုံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကျေမိမ့်သောငှါ၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ သတေ၊
 ဖြစ်၏၊ ယာပယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက်သော၊ မာနုသံ၊ လူနှင့်တကွသော၊
 ရဇ္ဇမ္ဘိ၊ ပြည်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတတ္ထကံ၊ ထိုမျှထောက်သော
 လူအပေါင်းကိုလည်း၊ ဝိရုဏ္ဏိတုံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေမိမ့်သောငှါ၊ ပဋိဗ
 လော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ တဝေ၊ ဖြစ်၏။ အဝိဝေဝံသန္တေ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သောအား
 ရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလရက္ခာယ၊ သီလကိုလိုစေ၍၊ သီလ
 ပါရမီ၊ သီလပါရမီကို၊ ပုရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ မဓံ၊ ငါ့ကို၊ အာဠကေ၊ ဆင်ခုံ
 တိုင်၌၊ ပက္ခိဉ္ဇန္တံ၊ ထည့်သွင်းသည်ကို၊ ဒိဝ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဝိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ အည
 ထတ္ထံ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တတ္ထတတ္ထိကာသေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူအ
 ပေါင်းတို့သည် ဖရေသူဟိ၊ ခေါက်ဆိန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောမရေဟိ
 စ၊ လွန်မတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိကောဇေယျံ၊ အကုန်၍ပေါက်ကုန်ထိုး
 ကုန်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ သီလက္ခဏာတယာ၊ သီလကျိုးပျက်အံ့သည်

၅ကြောက်သောကြောင့်တော်သံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ နေဝပကုမ္ပဏ္ဍိယ၊ အမျက်မထွက်အံ့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သီလဝနာဂရိယံ၊ သီလဝဆင်၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂-ဘုရိဒတ္တဝရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစာနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဘံ၊ ငါဘုရားသည်၊ မဟိန္ဒကော၊ ကြီးသောတန်း၊ ခိုးရှိသော၊ ဘုရိဒတ္တော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘံ၊ သန္တာန်စပ်သောကြောင့်၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရူပက္ခေန၊ ဝိရူပက္ခအမည်ရှိသော၊ မဟာရုညာ၊ နဂါးမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧဝံသေသကံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဂ္ဂိယံ၊ လိုက်၏၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဧကန္တံ၊ စပ်စပ်၊ သုခသမပ္ပိတော၊ နတ်တို့၏ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဧဒေဝ၊ တာဝတိံသာနတ်သားနတ်သမီးအပေါင်းတို့ကို၊ ပသမိတွာ၊ မြင်၍၊ တံသဂ္ဂံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သီလဗ္ဗတ်၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ သမာဒယိံ၊ ဆောက်တည်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရိရက်စုံ၊ မျက်နှာဆေးခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယာပနမတ္တကံ၊ မျှလေ့တတ်ရုံကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ စဘုရော၊ အင်္ဂါ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝဇ္ဇိကဗုဒ္ဓနိ၊ တောင်ပို့ထိပ်၌၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ။ ဆဝိယာဝါ၊ အရေပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ စဗ္ဗေနဝါ၊ အရေလျှာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပံသေနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဟာရုအ ဗြူကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသေ၊ အကြင်သူအား၊ ဧတေနကေဟိ၊ ထိုလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စရှိ၏၊ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟုရာတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ နိန္ဒယေဝ၊ ငါလှူသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ အင်္ဂါ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကတညျ၊ သူကျေးဇူးကို မသိသောနေသာဒုဏ္ဏိယသည်၊ ဒေသိတော၊ ပြည့်စုံအပ်သော၊ အာလမာယနေ၊ အလွှာယံမြွေသွားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ဖမ်း၏၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းပြီး၍၊ ပေဋ္ဌာယ၊ ပချုပ်၍၊ ဝက္ခိဟေတွာန၊ ထည့်၍၊

ထက်ထက်၊ ထိုထိုရွာမှိုင်း၍၊ ကိစ္စတိ၊ ကစား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ပေဠာယ၊ ပချုပ်၍၊ ပက္ခိပန္နိ၊ ထည့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဏိ
နာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြင်းစွာပုတ်ခတ်သော်လည်းကောင်း၊ မပ၊
ငါ၏၊ သိလက္ခဏာဘယ၊ သိလပျက်စီးအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊
အာလမ္ဘာယနေ၊ အာလမ္ဘာယံ၊ ခြွေသမား၌၊ နက္ခယိမိ၊ ငါအမျက်မထွက်၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဘုရိဒတ် နဂါးမင်းဖြစ်တော် မူသော
ကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သကဇိဝိတပရိစ္ဆာဂေါ၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊
တိထတော၊ မြက်ကိုစွန့်သောထက်၊ လဟုကော၊ ပေါ့သကဲ့သို့ထင်၏၊
မသ္မံ၊ ငါအား၊ သိသဝိတိက္ကမော၊ သိလကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ပထဝိဥတ္တာ
နဝိယ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထွေသောမြေကြီးကို လှံရသကဲ့သို့ထင်
၏၊ ဇာတိသတံ၊ ဘဝတရားပတ်လုံး၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊
ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ စေတယျံ၊ စွန့်လို၏၊ စတုဒိပါနဟောထုပိ၊ ထေး
ကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသောစကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ သိထံ၊ သိလကို၊ နေပတိန္ဒယျံ၊ မပျက်အံ့၊ အဝိစ၊
စင်စင်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသက္ခာယ၊ သိလကိုလုံစေ၍၊ သိလ
ပါရမီပူရိယာ၊ သိလပါရမီကိုဖြည့်ခြင်း၌၊ ပေဠကော၊ ပချုပ်၍၊ ပက္ခိပန္နိ
ပိ၊ ပြင်းစွာ နင်းနပ်ရိုက်ပုတ်၍ ထည့်သွင်းသော အလမ္ဘာယံ ခြွေသမား
ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗိက္ခေ၊ စိတ်၌၊ အညထတ္တံ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဗုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ဘုရိဒတ္တစရိယံ၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၃-စမ္ပေယျစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ
သော၊ စမ္ပေယျကော၊ စမ္ပေယျနဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါပိ၊ ထို
စမ္ပေယျနဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မိကော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား
ကိုကျင့်ဆောက်တည်သည်၊ ခန္တိဗ္ဗတယမပ္ပိတော၊ ဥပုသ် သိလအကျင့်
နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုစမ္ပေယျ နဂါးမင်းဖြစ်သော
အခါ၌လည်း၊ ဓမ္မစရိ၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို ကျင့်လေ့ရှိ

သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပသုတ္တံ၊ ဆောက်တည်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အဟိ
 တုဏ္ဏိကော၊ ဖြစ်တမ်းသမားသည်၊ ဂဟေတွာန၊ ဖမ်း၍၊ ရာဇနွါမိတ္တံ၊ မင်းအိမ်
 ၁၀၀ တံခါး၌၊ ကိဉ္ဇုတိ၊ ကစား၏။ သော၊ ထိုမိတ္တံ ဖမ်းသမားသည်၊ နိဗ္ဗာတိတ
 သောဟိတံ၊ အညှီအရွှေအနီဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံယံဝဏ္ဏံ၊ အကြင်အကြင်အ
 ဆင်းကို၊ ဖိန္နယတိ၊ ကြံ့၏။ တဿ၊ ထိုမိတ္တံ ဖမ်းသမား၏၊ ဗိတ္တာနုဝဏ္ဏန္တော၊
 မိတ်သို့အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိန္န တသန္နိဘော၊ မိတ္တံ ဖမ်းသမား၏အကြံနှင့်
 တုတ္တဘနံ၊ ဆင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊
 ထိုစေ့ချွေ နဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ တလံ၊ ကျည်းကို၊ ဥဒကံကရေယျ၊
 ရေပြုနိုင်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကိုလည်း၊ တလံကရေ၊ ကျည်းပြုနိုင်၏။ အဟိ၊ ငါ
 သည်၊ တဿ၊ ထိုမိတ္တံ ဖမ်းသမားအား၊ ယဒိဝကုဋေယျ၊ အကယ်၍ အ မျက်
 ထွက်ငြားအံ့၊ အသေနတတ္ထိ၊ ဆော၊ ထိုအမျက်ထွက်သောစကား၌၊ ဘာရိကံ
 ကရေ၊ ဖွဲ့ပြောပြုနိုင်၏။ ဗိတ္တာသံ၊ မိတ်၏အလိုသို့၊ ယဒိဘောသံ၊ အကယ်
 ၍လိုက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝီရိယသော၊ ဝီရိယ၊ မရိဟာယိ၊ သာမိယုတ်ရသေ့
 အံ့၊ ဝီရိယန၊ ဝီရိယ၊ မရိဟိန၊ သာ၊ ယုတ်သောသူအား၊ ဥတ္တမတ္ထော၊ မြတ်
 သောဆောက်သောကုတ္တရာ အကျိုးသည်၊ နသိဏ္ဍာနိ၊ မပြည့်စုံ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ ဝီရိယတု၊ ပျက်လို
 လည်းပျက်စေ၊ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိကိရိယံ၊ ဝု၊ ဖရိဖရေရှိလိုသော်
 လည်းရှိစေ၊ ဣသံဝိယံ၊ ဖွဲ့ပြောကဲ့သို့၊ ဝိကိရန္တပိ၊ ဖရိဖရေရှိစေသော်လည်း၊
 ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ နေဝပတိန္နယျံ၊ မပျက်အံ့။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ စေတုယုစရိယံ၊ စေတုယုနဂါးမင်း၏အကုန်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၄-ရုဋ္ဌဗောဓိစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ အလရံ၊ တပါးတုံ၊ ယ ဒါယတ္ထိ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုဝီရိယံ၊ အလွန်ဝီရိယရှိသော၊ ရုဋ္ဌဗောဓိ၊ ရုဋ္ဌဗောဓိ
 မည်သောပုတ္တော၊ သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုရုဋ္ဌဗောဓိပုတ္တော၊ ဖြစ်သော
 အခါ၌၊ ဘဝံ၊ တကို၊ တယတော၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်အားဖြင့်၊ ဗိသ္ဗာ၊ ရှု၍၊
 နိက္ခမံ၊ နိက္ခမနုတ္တယ၊ တဝတ္ထုတွက်ဖြောင့်ခြင်း၌၊ ဂဟေတော၊ အိပ်မှ၊ အဟိ
 နိက္ခမိ၊ တောသို့ရှေးရှုထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဒုတိယိကာ၊ လူလက်လက်ကမယားဖြစ်ဘူးသော၊ ကနကသန္နိဟာ၊ ရွှေအ

ဆင်းနှင်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ယောဗြာဟ္မဏီ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားမသည်၊
အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်လည်း၊ ပရေ၊ ဝန်၌၊ အနုပက္ခာ၊
အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေက္ခမ္ပံနေက္ခမ္ပနတ္ထာယ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊
အဘိနိက္ခမိပဗ္ဗဇိ၊ ခဟန်းပြု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကုလေကဏော၊
ဆွေးမျိုးဥာတိအပေါင်း၌၊ နိရာဇယော၊ ကပ်ငြိခြင်းအာဇယ မရှိကုန်သော၊
ဆိန္ဒုဗန္ဓု၊ ပျက်အပ်ပြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ ကုလေကဏော၊ ဆွေးမျိုး
ဥာတိအပေါင်းတို့ကို၊ အနုပက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမနိဝဓံ၊
ရွာနိဂုံးသို့၊ စရန္တော၊ သွားကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်၊ ဗာရဏသိ၊
ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ဥပါဂရံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်
၌၊ နိဝကာ၊ ခုင့်သောပညာရှိသောငါတို့သည်၊ ကုလေကဏော၊ ရှေ့အပေါင်းတို့
နှင်း၊ အသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်၏၊
ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ နိရာကုလေ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊
အပ္ပသဗ္ဗေ၊ အသံဆိတ်သော၊ ရှေ့ဇုယျာနေ၊ မင်းဥယျာဉ်၌၊ ဝဿမ၊ နေကုန်၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥယျာနဒဿနံ
ဥယျာဉ်ကိုရှုခြင်းငှါ၊ ဝန္တော၊ သွား၍၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ အဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်၏၊
မဓံ၊ ငါ့သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊ ဘော၊ ဤမိမ္မသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဘရိယော၊
မယားလောကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ တရိယော၊ မယားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘေံ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ၊ ဆိုသည်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿ၊
ထိုမင်းကြီးအား၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြဝိံ၊ ဆို၏၊ ဘော၊
ဤပုဏ္ဏားမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရသေ့ပုရုဇိတ်ဖြစ်သောကာလမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ နဘရိယော၊ မယားမဟုတ်၊ သဟဇာ၊ တရားကျင့်
ဘော်ဖြစ်သောသူတည်း၊ ဧကဿသနိ၊ ပုရုဇိတ်သာသနာ၌ ဖြတ်သော်၊
တင်းသုံးဘော်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းကြီးသည်၊ တိဿာ၊ ထိုပုရုဇိတ်မအား၊ သာ
ရက္ခဂမိဘော၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းမက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စေတကေစေ
တကေဟိ၊ မင်းခြင်ယောကျ်ားတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာန၊ ဆွဲငင်ကိုင်ယူခဲ့စေ၍၊
နိဗ္ဗိဋ္ဌယန္တော၊ နှိပ်စက်ချွတ်၊ ဗလဿ၊ အနိုင်အထက်၊ အန္တပူရံ၊ နန်းတော်
တွင်းသို့၊ ပဝေသယိံ၊ သွင်း၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သဟ
ဇာသဟဇာယ၊ တရားကျင့်ဘော်ဖြစ်ထသော၊ ဧကဿသနိ၊ ဧကဿသနိ
ယာ၊ ရသေ့ပုရုဇိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်သိတင်းသုံးဘော်ဖြစ်ထသော၊ ဩပပတ္တ
ကိယာ၊ လူ့ထက်ထက်၌ အလိုမရှိဘဲမိဘဝမ်းများအပ်သော မယားဖြစ်

၂၂

ဘူးသောပုရဗိဇ္ဇမကို၊ အံကနိတွာ၊ ငင်၍၊ နိယန္တိယာ၊ ဆောင်ယေသည်
 ရှိသော်၊ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်၊ မေးငါအား၊ ကောပေါ၊ အမျက်ဒေါသ
 သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ အကယ်၍ကာ၊ ဖြစ်၏ရှင်၊ ကောပေ၊ အမျက်သည်၊
 သရဗ္ဗန္တ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဟ၊ အမျက်ထွက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင်
 လျှင်၊ သီလဗ္ဗတံ၊ သီလအကျင့်ကို၊ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 အမျက်ဖြစ်ရာ၌ပင်လျှင်၊ ကောပံ၊ ဖြစ်သောအမျက်ကို၊ နိဂ္ဂဏှိ၊ နှိပ်၏၊ ဥပရိ၊
 တကြိမ်ထက်အလွန်၊ ဝနိတံ၊ အမျက်ပွားစေခြင်းငှါ၊ နာဒါထိ၊ မပေးနံ၊ ဖြစ်ဟူ
 ကိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ တိဏ္ဍသတ္တိ
 ယာ၊ ထက်လှစွာသောလှံဖြင့်၊ ယဒိကောဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ထိုးငြားအံ၊
 ဗောဓိယာယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်လိုသည်၏သာလျှင်၊ ကာရတာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ နေဝဗဘိန္နေယျ၊ မပျက်အံ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သာဗြာဟ္မဏိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဧဒဿာ၊ အပိယာ
 မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေးငါအား၊ ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိပိ၊
 မရှိသည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ မယျံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပိယံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သီလံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အနုရုက္ခိယံ၊ စောင့်ရှောက်ပြီး၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးရတို့
 ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂူဇ္ဇဗောဓိဝရိယံ၊ ဂူဇ္ဇဗောဓိပုဏ္ဏား၏အကျင့်သည်
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၅- မဟိံ သရာဇစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတံ၊ အပရံစ၊ တပါးတံ၊ ယဒါယ
 ထိံကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝနကာယော၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိထသော၊ ဗလံ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဟာဇ္ဇော၊ ကြီးသောအ
 လုံးရှိထသော၊ ဘိမဒဿနော၊ ကြောက်ရွံ့စွာရှိသောအမြင်ရှိထသော၊ ပဝ
 နစာရကော၊ တော၌သာလျှင်လည်ထသော၊ မဟိံသော၊ တောကျွသည်၊
 ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါဘထိံကာယေ၊ ထိုတောကျွဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊
 ဇ္ဈေတေထိံပဝနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ဝတ္ထာရေစ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ၌လည်းကောင်း၊
 ဝိနိဒ္ဒဂ္ဂေ၊ သွားနှိုင်းသောတောင်ချောက်ကြား၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ
 စ၊ သစ်ပင်ချင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဒကာသယေစ၊ ရေနံ့၏ အနီး၌လည်း
 ကောင်း၊ ကောပိကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်သည်၊ မဟိံသနံ၊ ကျွတို့၏၊

ဌာနံ၊ ဘဉ်ရှ၊ အရပ်သည်၊ ဟာကိ၊ ဖြစ်၏၊ တဟိ၊ တဟိ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
 ဝိစနန္တော၊ သွားသောကျွမ်းသည်၊ ဖြဟာရဉ္စေ၊ ဘောကြီး၌၊ တဒ္ဒကံ၊ ချမ်း
 မြေ့သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဒ္ဓာ၊ မြင်လေ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုချမ်းသာသောအ
 ရပ်သို့၊ ဥပဂန္တိန္တော၊ ကပ်၍၊ ဘိဌာမိစ၊ ရပ်စည်းရပ်၏၊ သယာမိစ၊ အိပ်
 လည်းအိပ်၏၊ အထတသ္မိံ၊ ဇေတိဌမာနေ၊ ထိုသို့နေသည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ
 ဘောသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပါပေါ၊ မကောင်းစွာသော၊ အနုရိယော၊ ယုတ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ လဟု၊ သွပ်ပေါ်သော၊ ကပိ၊ မြောက်သည်၊ အာဂန္တိ၊ လာ၍၊
 တံဓိ၊ ထိုကျွမ်းမြင်သောငါ့ကို၊ ခန္ဓေ၊ မရုံး၌လည်းကောင်း၊ နဏာဓေ၊ နဖူး၌
 လည်းကောင်း၊ တာရကော၊ မျက်မှောင်၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခေတိ၊ ကျင်ငယ်
 လည်းစွန့်၏၊ ဩဟနေတိ၊ ကျင်ကြီးလည်းစွန့်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သင်္က၊ ပိမိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယမ္ပိန္နရက်မြောက်သော
 နေ့ပတ် လုံးလည်းကောင်း၊ တတိယမ္ပိန္နရက် မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမ္ပိန္နရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ နုသေတိ၊ ပျတ်ဆီး၏၊
 တေန၊ ထိုမျောက်သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ ဘောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဓံ၊ ကျွမ်းမြင်
 သောငါ့ကို၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ ရေဟောင်းအစာဘောင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်
 ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်ဖြစ်သောနတ်သည်၊ ဓံ၊ ကျွမ်းမြင်
 သောငါ့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဗိ၊ ဆို၏၊ မဟိသ၊ ကျွမ်းမြင်၊
 ပါပံ၊ မကောင်းစွာသော၊ ဇေတံ၊ ထိုအကောင်ပုပ် သတ္တဝါဖြစ်သော
 မျောက်ကို၊ သိင်္ဂေဟိစ၊ ဥချိုတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခုရေဟိစ၊ ခွါတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နာသေဟိ၊ ပျက်ဆီးလေသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဗိ၊ ဆို၏၊ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေတုမသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်စောင့်နတ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြ
 ဗိ၊ ဆို၏၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်၊ ကုဏပေန၊ စညာရှိတို့သည်စက်ဆုပ်
 အပ်သော အကောင်ပုပ်နှင့် တူသော၊ အနုရိယေန၊ သူတော်မဟုတ်သူ
 ယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်ထသော၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဓံ၊ ငါ့လို၊ ကိံ၊ အကယ်ကြောင့်၊ ဣတိ၊ လိပ်းကျံ၊ ဘိသနည်း၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမျောက်အား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အကယ်၍အမျက်ထွက်
 ပြားအံ့၊ တဘော၊ ထိုမျောက်အောက်၊ ဟိနထရော၊ အလွန်ယုတ်သည်၊

သဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သိလဉ္စ၊ သိလသည်လည်း။ ပဘိဇ္ဇေယျ၊ မှန်ရာ
 ၏။ ခံ၊ ငါ့ကို။ ဝိညူစ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၏။
 မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိကာဝိ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟိဋ္ဌိတာ၊ စက်ဆုပ်အပ်
 သည်။ ပါဝိ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသည်။ သိယော၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
 သောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ မတံ၊ သေရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ အ
 ဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပရ
 ဟေဋ္ဌနံ၊ သူဘဝါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာဟာမိ၊
 ပြုရအံ့နည်း။ တောဒေဝတေ၊ အိုသစ်ပင်စောင့်နတ်။ ဟိနမန္တိ၊ မဉ္ဇတ္တဋ္ဌေ၊
 အယုတ်အလတ်အမြတ်ဖြစ်သောသူတို့၏။ အဝမာနိတံ၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို
 သဟန္တော၊ သည်းခံသော။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်
 ယထာယံဝရံ၊ အကြင်ဆုကို။ ပဋိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ ဇေတထာ၊ ထိုတောင့်
 တတိုင်း။ တံဝရံ၊ ထိုမြတ်သောဆုကို။ ထတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဟိံ၊ သရာဇဝရိယံ၊ ကွဲမင်း၏အကျင့်သည်။ နိဋ္ဌိ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။

၁၆-ရုရုရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယတ္ထိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟိံ၊ ငါသည်။ သုဒ္ဓန္တကနကသန္နိတော၊ ဥသစ်သောရွှေ
 အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ ပရမသိထ သမာဟိတော၊ မြတ်သော
 သိထနှင့်ပြည့်စုံသော။ မိဂရာဇာရုရုနာမ၊ ဆတ်တကာတို့ကိုအစိုးရသော
 ဆတ်မင်းမည်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။
 ရဋ္ဌေ၊ ဇွေးဇွေးဖြူသော။ သဲအတို့တို့ဖြင့်ပွေ့လျော်သွယ် ရှိသော။ ခမဏိ
 ယေ၊ သစ်သီးသစ်ပွင့်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝိ
 ဝိတ္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အမနုဿကေ၊ လူမနီးသော။ တဉ္စတတ္ထိံ၊ ပဇေသေ၊
 ထိုတောအရပ်၌။ မနောရမေ၊ နှလုံးပွေ့လျော်သွယ်ရှိသော။ ဂင်္ဂါ၊ ကုလေ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ဝေါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဥပဇ္ဈိ၊ ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပရိဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အညာ၌။ ခနိကေ
 ဟိ၊ မြဲရှင်တို့သည်။ ဝရိပိဋ္ဌိတော၊ မြဲတောင်အညာအားဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော။
 ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဇိဝါပိဝါ၊ ရှင်လိုလည်းရှင်စေ။ မရာပိဝါ၊ သေ
 လိုလည်းသေစေ။ ဣတိမနုထိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးဖြူ၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါရေအ

မံဉ်ဒွံ၊ ပဟိတိ၊ သင်း၏၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါဒွံ၊ မဟောဒကောန၊ ကြီးစွာသောရေ
 အယဉ်ဖြင့်၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ်ပတ်လုံး၊ ဝဟ္တမာနော၊ မျောထွက်၊ ကရုဏံ၊
 သနားစာပွယ်သော၊ ရံ၊ မည်တမ်းခြင်းကို၊ ရဝန္တော၊ မည်တမ်းထွက်၊
 ဂင်္ဂါယမဇ္ဈေ၊ ဂင်္ဂါရေအလယ်၌၊ ဂန္တကိ၊ သွား၍၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဆတ်မင်းသည်၊ ကရုဏံ၊ သနားစာပွယ်၊ ဗရိဒေ
 ဝတော၊ ငိုကြွေးသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ ဂင်္ဂါ
 ယတီရေ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဋ္ဌတွာန၊ ရပ်၍၊ ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကောနရော၊ အတတ်မည်သောသူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုဋ္ဌော၊
 မေးအပ်သော၊ သောပုရိသောစ၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဗျာကာအိ၊ ကြား၏၊ သာမိ၊
 အရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိကေဟိ၊ မြိုင်တို့မှ၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တထိကော၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနဒိ၊ မြစ်ကြီးသို့၊ ဗက္ခန္တော၊ ပြေး
 ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ မျောသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ကာရဏံ၊ သနားခြင်းကရု
 ဏာကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ စိတ္တတွာန၊ စွန့်၍၊ ပဝိ
 ထိတွာ၊ မြစ်လယ်သို့ဆင်း၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ အန္ဓကာရေ၊ လကွယ်ပကွ
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ တဿ၊ ထိုရေ၌မျောလာသောယောကျ်ားကို၊ နိဟရိ၊ ရေ
 မှကယ်တင်၍၊ ဘျဉ်းကုန်ထက်၌ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ နိဟ
 ရိတွာ၊ ရေမှကယ်တင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အသတ္တကာလံ၊ သစ်သီး
 ကြီးငယ်ဖြင့်ဆုပ်ကျွေးပြီး၍ပင်ပန်ခြင်းငြိမ်းပြီး၊ သောကာလကို၊ အညာယံ၊
 သိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံစရံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဗိ၊ ဆို၏၊ ဘောပုရိ
 သ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဧကံစရံ၊ တခုသောဆုကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်း
 ပန်၏၊ ဝံ၊ ဤတော၌ရှိသောငါ့ကို၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သောသူအား၊ မာ
 ပါဝဒ၊ မပြောမဆိုပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဗိ၊ မှာကြားလိုက်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂန္တာ
 န၊ သွား၍၊ ပုစ္ဆိတော၊ ပြည်ထဲရှင်မင်းသည်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နနဟေတု
 ကော-နနဟေတုကတ္တာ၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အာပိက္ခိ
 ကြား၏၊ အာပိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ မမန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဂဉ္စိ၊ ကပ်
 ရော၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယာဝတာယတ္တကံ၊

အကြင်မျှးသာကံသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာရတံ၊ ရေမှုဆယ်၍သစ်
သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ လူ့ပြည်သို့ပို့လိုက်သော အကြောင်းကို၊
ရညော၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ အာရေစိတံ၊ ကြားလျှောက်
အပ်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တာဝတိတ္ထကံ၊ ယိုမျှလောက်သော၊
ဗေဒနံ၊ စကားကို၊ သုတွာနံ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုကျေးဇူးမသိသောယောက်ျား
အား၊ ဝိန္တိသုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ၊ ဥဿု၊ မြွှားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏၊ မိတ္တုဒ္ဓိန္တိ၊
အလွှေခပ်ပွန်းကို ပြစ်မှားတတ်သော၊ အရိယံ၊ ကျေးဇူးမသိသော သူယုတ်
ကို၊ ဣဓေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ စာတယိသမာဓိ၊ သတ်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
ဥဿု၊ မြွှားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်
တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ အနုရုက္ခန္တော၊ စောင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မမအတ္တနာ၊
ငါ့၏ကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနံ၊ ဖလယံ၏၊ ကံ နိဗ္ဗိနံ၊ အဘယ်သို့ဖလယံသနည်း
ဟူမူကား၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောရရိယော၊ ထိုဟောကြား
သည်၊ ဝိဇ္ဇဟေ၊ တည်ပါစေဦး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား၊
ကာမိကာရော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည်၊ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနံ၊ ဖလယံ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဆတ်
မင်းဖြစ်တော်မူကာကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အနုရုက္ခန္တေ၊ စောင့်၏
မမ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ ဗောဓိယာယောဝ၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရုဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝီရိယဝါ၊ ဝီရိယ
ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေ၊
ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ရုရုရု၊ စေရိယံ၊ ဆတ်မင်း၏
အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁၇-မာတင်္ဂစရိယ၊

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဂ္ဂတာပနော၊ ပြီးပြီသောအကျင့်ရှိ
ထသော၊ ဝီရိယဝါ၊ ဝီရိယရှိထသော၊ သုသမာဟိတော၊ အလွန်မြဲမြံခိုင်ခန့်
တည်ကြည်သောနှလုံးရှိထသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ မာတင်္ဂနာမ၊
မာတင်္ဂအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ၊
ကာလေ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟပူ၊ ငါသည်တည်းဟူသောကံ၊
ကော၊ ပြောဟူသော၊ ဇာတိမန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဟယောကံ၊ ဥဘော၊ နှစ်

နယာက်သောငါတို့သည်။ ဂင်္ဂါကူးဝေ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်
 ၏အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဿမိ၊ နေ၏၊ ပြာဟ္မကော၊ ဇာတိမန္တ
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝဿိ၊ နေ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အနုကုသမ္ဘိ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထုည့်ပတ်သွားသောသော ဇာတိ
 မန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အညာ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်
 သေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအညာ၌၊ သဝနူပစာရေ၊ ကြားကောင်းသောတောအရပ်
 ၌၊ မံ၊ ငါကို၊ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ရုဒ္ဓဗလနံ၊ သင့်ဥက္ခောင်းကွဲစေ
 သတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းကို၊ အဘိသဝိ၊ ကျိန်ဆဲ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိမန္တရသေ့အား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အ
 ကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီသံ၊ သီလကို၊ ယဒိနဂေါပယေ၊
 အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိ
 မန္တရသေ့အား၊ ဩဇောကေတွာနံ၊ ကြည့်၍သာလျှင်၊ ဆာရိကံပိယ၊
 ဖွဲငြားကဲ့သို့၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌သော၊ ထိုဇာတိမန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဂုပ္ပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌမာနသော၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယံရုဗ္ဗဗလနံ၊ အ
 ကြင်ဥခေါင်းကွဲစေသတည်းဟူသော ကျိန်ဆဲခြင်းကို၊ အဘိသဝိ၊ ကျိန်ဆဲ
 ၏၊ တံရုဒ္ဓဗလနံ၊ ထိုဥက္ခောင်းကွဲစေသတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းသည်၊
 တဿေဝ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏သာလျှင်၊ မတ္တကေ၊ ဥခေါင်းထက်၌၊
 နိပတိ၊ ကျသတ္တံ၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ယောဂေန၊ လွတ်လေအံ့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ တတော၊ ထိုချောက်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယိံ၊
 လွတ်စေတော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီသံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အနုရက္ခိံ၊ စောင့်
 ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗောဓိယာ
 ယေဝကာရဏာ၊ ထူးခြားလှသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သီလဝ၊
 သီလရှိသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ မာတင်္ဂစရိယံ၊ မာတင်္ဂရသေ့၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၁၈-ဓမ္မဇေဝယုတ္တစရိယ။

သာရိယုတ္တ၊ သာရိယုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာပက္ခော၊ ဈာနသောအခွေအရံပ
 ရိသတ်ရှိသသော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးစွာသော နတ်တို့၏ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဓမ္မောနာမမဟာယက္ခော၊ ဓမ္မမည်သောနတ်မြတ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်
 ကော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဓမ္မနတ်သားဖြစ်သော အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗဇောကာနုကမ္မကော၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းကိုအလွန်သနား
 သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဒသကုသလကမ္မပထေ၊ ဒါနသီလအ
 စရှိသောဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ သမာဒပေဇ္ဇော၊
 ဆောက်တည်စေလျက်၊ သမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တကွ၊ သပရိစ္ဆနော၊
 ပရိသက်နှင့်တကွ၊ ဝါမနိဝံ၊ ထိုထိုရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်သို့၊ စရာမိ၊ ထည့်
 ပတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိထသော၊ ကဒ
 ရိယော၊ စဉ်းလဲခက်တန်ခပ်တို့သောအလေ့ရှိထသော၊ ယက္ခော၊ အဓမ္မနတ်
 သားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောပိ၊ ထိုအဓမ္မနတ်သားသည်လည်း၊ ဣတ္ထ၊ ဤဇမ္ဗူ၊
 ဒိပါကျွန်း၌၊ မဟိယော၊ မြေအပြင်၌၊ ဒသပါပကော၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ဒိပေဇ္ဇော၊ ပြလျက်၊ သမိတ္တော၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းနှင့်
 တကွ၊ သပရိစ္ဆနော၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ စရာမိ၊ ထည့်ပတ်သွားသော၏၊
 သာရိယုတ္တ၊ သာရိယုတ္တရာ၊ ဓမ္မဝါဒစ၊ တရားအယူရှိသောဓမ္မနတ်သားလည်း
 ကောင်း အာဇ္ဈော၊ တရားအယူမရှိသော အဓမ္မနတ်သားလည်းကောင်း၊ ဥ
 တော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောမဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ပစ္စနိကာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်
 ကျင်ကုန်၏၊ ခုချေ၊ တယောက်သောသူ၏ရထားဦးဖြင့်၊ ခုချေ၊ တယောက်သော
 သူ၏ရထားဦးကို၊ စာရယန္တော၊ ထိစေကုန်လျက်၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်သော
 ငါတို့သည်၊ ပရိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ သမိတ္တော၊ ပေါင်းမိကြကုန်၏၊ သာရိယုတ္တ၊
 သာရိယုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကလျာဏသထ၊ ဗြူးပွင်းအပ်သောရုတ်ကျေး
 ဇူးရှိသောဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ ပါပကသထ၊ မကောင်းသောအ
 ကျင့်ရှိသော အဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဩတ္တမနတ္ထာယ၊ တ
 ယောက်ကိုတယောက်ခရီးလွှဲမိသောဌ၊ တေသ္မော၊ ကြောက်မက်သွယ်
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကထဟော၊ ခိုက်ရုံသည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 ယုဒ္ဓေါ၊ ကြီးစွာသောစစ်ထိုးအံ့သောအစီအရင်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်
 ၏၊ သာရိယုတ္တ၊ သာရိယုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော

မဗ္ဗနုတ်သားသည်၊ တံသ၊ ထိုအဓမ္မနုတ်သားအား၊ ယဒိပက္ခပေယျံ၊ အ
ကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တပေါဂုဏံ၊ သိလစောင့်ရှောက်ခြင်းဟူ
သောဂုဏ်ကိုပြီးခြံစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော သိလအကျင့်ကို၊ ယဒိကိန္ဓေ၊
အကက်၍မျှက်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသ၊ ထိုအဓမ္မနုတ်သားအား၊ သ
ဟပရိစ္ဆာနံ၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ရဇာဂုဏံ၊ ဗွဲပြာမြူမှုနှင့်အဖြစ်သို့ရောက်
သည်ကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။ အပိ၊ ထိုသို့ပြုနိုင်သောတန်ခိုးရှိ
ငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိလရက္ခာယ၊ သိလကိုစောင့်ရှောက်
ခြင်းငှါ၊ မာနသံ၊ အမျက်ဒေါသဖြစ်သောစိတ်၏ ပူသောင်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာ
ပေတွာန၊ ချမ်းစေ၍၊ သဟဇနန၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဩက္ကမိတွာ၊ ခရီး
ထွဲ၍၊ ပါပသ၊ အဓမ္မနုတ်သားအား၊ ပထံ၊ ခရီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊
ပေး၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စိတ္တသ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်
သောစိတ်၏ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပထတော၊ ခရီးမှ၊ သဟ
ဩက္ကန္တ၊ ဖဲသည်နှင့်တကွ၊ တာဒေဝ၊ ထိုခရီးထွေးသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ ပါ
ပယက္ခသ၊ အဓမ္မနုတ်သားအား၊ ပထဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝီဝရံ၊ ဟင်းထင်း
သောအပေါက်ကို၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ အဗ္ဗဓံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယံ၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တနုတ်သား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၉-ဇယဒိသစရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စာလရဇန္တ၊ ပဉ္စာလတိုင်း၌၊ ပုရုတ္တမေ ပြည်
တကာတို့သက် ဖြတ်သော၊ ကပိယယံနဂရေ၊ ကပိလမြို့၌၊ သိလဂုဏမု
ပါဂတော၊ သိလကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဇယဒိသောနာမ၊ ဇယဒိသ
အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသ၊ သေချာစွာ၊ ထိုဇယဒိသ မင်းကြီး၏၊
ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုတဓမ္မော၊ ဆည်းဘူးအပ်
သောဗဟုသုတ ကျေးဇူးရှိ၏။ သုသိလဝါ၊ မြီးပွန်းအပ်သော သိလရှိ၏။
ဂုဏဝါ၊ ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အနုရက္ခပရိစ္ဆာဒော၊
လေးပါးသောသက်တရတ္တုတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်ပြီးမြောက်အပ်သော၊ ခြံရံ
ပရိသတ်ရှိ၏။ အထိနသတ္တော၊ အထိနသတ္တုအမည်ရှိ၏။ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝီတာ၊ ခမည်းတော်၊ ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ မိဂံ၊

သမင်တောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၏။ ပေါရိသာဒံ၊ လူသားစားတတ်သောစုဉ်း
ပေါရိသာဒအထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ရောက်လေ၏။ သော၊ ထိုစုဉ်းပေါရိသာဒသတ်
မေ၊ ငါ၏၊ ပိတုံ၊ မေဉ်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးကို၊ အဂ္ဂဟေထိ၊ ဖမ်း၏။
မမ၊ ငါ၏၊ ဘက္ခော၊ အစာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မာစလိ၊ မတုန်ထုပ်လင့်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပိတာ၊ မေဉ်း
တော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုစုဉ်းပေါရိသာဒ၏၊ တံစေနံ၊ ထို
ဆိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘီတော၊ ကြောက်သည်၊ တသိတဓေတော၊
ကြောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ထိတ်လန့်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဇ
ယဒိသမင်းကြီးအား၊ ပေါရိသာဒကံ၊ လူသားစားတတ်သောစုဉ်းပေါရိသာဒ
ကို၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊ မြင်၍၊ ဥရုက္ခန္တော၊ ခက်တခက်သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသည်၊ အဟု၊
ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မိဂံ၊ သမင်၊ သားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ခုဉ်းသုတ္တံ၊ ဟွတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနံ၊ တစ်ဖန်၊ အာဂမနံ၊ လာပြန်
အံ့သောအကြောင်းကို၊ ကတွာနံ၊ ချိန်းချက်၍၊ မြီးဟူကဿ၊ ဟောကစားမ
သွားဖို့ဥစ္စာပေးအံ့ဟုချိန်းချက်အပ်သော တယောကံသောပုတ္တုအား၊ ခနံ၊
ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပိတာ၊ မေဉ်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ မမံ၊ ငါ့
ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၍ဆိုတော်မူ၏၊ ပုတ္တံ၊ ချစ်သား၊ ခန္ဓံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်
ကို၊ ပရိပစ္စာ၊ ခံစားလော၊ အံ့ပုရံ၊ ဤပြည်သူအပေါင်းကို၊ မာပမန္တိ၊ တရား
ဆယ်ပါးနှင့်အညီ၊ မမေယေဝုပ္ပိ၊ အုပ်ချုပ်လော၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ ပေါရိ
သာဒေန၊ စုဉ်းပေါရိသာဒနှင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုနအာဂမနံ၊ တစ်ဖန်လာရခြင်းကို၊
အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသကံရံ၊ ထိုသို့ချိန်းချက်ခြင်းကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
ဟုဆိုအပ်သောအထိနသတ္တုမင်းသားသည်၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပိတုစ၊ မေဉ်းတော်ဇယဒိသမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး
၍၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တနာ၊ မင်းကြီးကိုယ်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို၊ နိဋ္ဌိနိတွာနံ၊ ဖယ်လှဲ၍၊
နေခွံ၊ လေးသန်လျက်ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ လွယ်၍၊ ပေါရိသာဒံ၊ စုဉ်းပေါရိသာဒ
အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သသတ္တဘတ္တံ၊
လက်နက်စွဲသောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဂတံ၊ ကပ်သောငါ့ကို၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊ မြင်၍၊
ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ သော၊ ထိုစုဉ်းပေါရိသာဒသည်၊ တသိသတိ၊ ထိတ်လန့်လတ္တံ၊
မယိ၊ ငါသည်၊ ပရိတ္တာသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဟိတ်လန့်စေခြင်းကို၊ ကတေ၊
ပြုသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသူတပါးအားထိတ်လန့်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၊
မမ၊ ငါ၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ ထိန္တိသတိ၊ ပျက်လတ္တံ၊ ဤသို့၊ မဟံ၊

ငါ၏၊ သိဝုဒ္ဓေယျာယာ၊ သိသပျက်အံသည့်မှကြောက်သောကြောင့်၊ တယသ
ထိုစုဉ်းပါရိသာဒအား၊ ဒေသံ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သောစကားကို၊ နဗျာ
ဟိရိ၊ မဆိုးမေတ္တဝိက္ခောမေတ္တာဝိက္ခန္ဓာ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောပိတ်ဖြင့်၊ ကိ
တဝါဒိ၊ အစီးအပွားနှင့် စပ်သောစကားကို၊ သာဆိုလေ့ရှိသော အထိနသတ္တု
မင်းသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ ပိတပမဟ၊ သင်္ကြံ
တော်၊ မဟာအဂ္ဂိ၊ မီးပုံကြီးကို၊ ဥဇ္ဇထေဟိ၊ တောက်စေလော၊ အဂ္ဂိမ္ပိ၊ မီး
သည်၊ ပဇ္ဇာအန္တ၊ တောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရုက္ခတော၊ သစ်ပင်
မှ၊ ပပတိ၊ သာမိ၊ မီးထဲ သို့ချဆင်းအံ့၊ တံ၊ သင်္ကြံတော်သည်၊ သံပတ္တကာ
လံ၊ ကောင်းစွာကျွက်သောအခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဘက္ခယ၊ စားတော်မူ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣတိဇံ၊
ဤသို့၊ သိသဝတံ၊ သိသရှိသော မဟိတော၊ မည်းတော်တို့၏၊ ဟေတု၊ အ
ကြောင်းကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိ၊ မစောင့်၊ တယ
တံ၊ ပါရိသာဒံ၊ သိစုဉ်းပါရိသာဒကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပါဏာကိပါတိ
တံ၊ ပါဏာတိပါတကံကို၊ ဇတံဇဟန္တာ၊ စွန့်စေပြီ၍၊ ဗ္ဗောဇေသိ၊ ရဟန်းပြု
စေ၏၊ နာမံ၊ ကိုးရက်ရှိပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇယဒိသစရိယံ၊ ဇယဒိ
သမင်း၏၊ သားဖြစ်သော အထိနသတ္တုမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၀-သင်္ခါလစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟိဗ္ဗိကော၊ ကြီးစွာသော တန်းခိုးရှိထ
သော၊ ဒါဋ္ဌာဝုဓော၊ အစွပ်ထေးချောင်းတည်းဟူသောလက်နက်ရှိထသော၊
စောရဗိသော၊ ပြင်းသောအဆိပ်ရှိထသော၊ နိဇိဋ္ဌော၊ နှစ်ခုသောလျှာလည်း
ရှိထသော၊ ဥရဂါမိတု၊ နတ်နဂါးတို့၏အရှင်ဖြစ်ထသော၊ သင်္ခါလောဟော
မိ၊ သင်္ခါလနဂါးမင်းသည် ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထို
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာနာဇနသမာကုလေ၊ အထူးထူးသောအမျိုးတို့
ဖြင့်ဖြှမ်းသော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးထေးဆုံဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ မဟာမဂ္ဂေ၊
များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏၊ သွားသားရာဖြစ်သောခရီး၌၊ စတုရောအင်္ဂေ၊
ထေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး
ထေးဆုံ၌၊ ဝါသံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိ၊ ပြု၏၊ ဘဝိယာ

ဝါ၊ အရေပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ စမွေ့နဝါ၊ အရေတူဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မံသနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဟာရုအဋ္ဌိကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုး
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဧတေန၊ ထိုလေးပါးဖြင့်၊
 ကရုဏီ ဟံ၊ ပြုတွက်ကိစ္စရှိ၏။ ဒိန္နေယေဝ၊ ငါလှူသလျှင်ကတည်း၊ သေ၊
 ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟရတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတု
 ရောအင်္ဂေ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝါသံ၊
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါတထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခရေ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကံယံနုတ်
 ရှိကုန်သော၊ လုဒ္ဓေ၊ ကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ အကားရုဏာ၊
 သနားခြင်းကရုဏာ ကင်းကုန်သော၊ ဘောဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်
 ယောက်သောမုဆိုးသားတို့သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်လေကုန်၏။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်ကုန်ပြီး၍၊ ဘတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခဏ္ဍရဂ္ဂပေါဏီနော၊ ဒုတ်လှံဒဏ်ဆောက်
 ဝုတ်လက်စွဲကုန်သျှက်၊ မမံ၊ ငါသို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လာကုန်၏။ နာသယ၊
 နှာခေါင်းကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍၊ နဂိဋ္ဌေဝ၊ အပြီး၌လည်းကောင်း၊
 ဝိနိကဏ္ဍကေစ၊ ကြောက်ဆစ်ရိုးအနီး၌လည်းကောင်း၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်
 ခြင်းဖောက်၍၊ ကာဇေ၊ ရှစ်ဆိုင်းသောထမ်းပိုးတို့ကို၊ အာရောပယိတွာန၊
 လျှို၍၊ ဘောဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမုဆိုးသား တို့သည်၊
 မံ၊ ငါကို၊ ဟရိ၊ သု၊ ဆောင်လေကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 တထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသင်္ခါပါသနဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣတ္ထ၊ မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ သဿဂရံ၊ သရခွရာလေးစင်း
 အဆုံးရှိသော၊ သကာနနံ၊ ဟိမဝန္တာတောနှင့် တကွဖြစ်သော၊ သဗ္ဗေတံ၊
 တောင်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တံပထဝီ၊ ထိုနှစ်ထိမ်းလေးသောင်း
 အထူရှိသောမြေကြီးကို၊ နာသဝါတေန၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်၊ ဈာပယေ၊ မှန်မှန်
 ညက်ညက် ကြေစေနိုင်သော တန်ခိုးရှိ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ကြီးစွာ
 သောတန်ခိုးရှိသော်လည်း၊ သူလေဟိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိန္တေ၊ ထုတ်ချင်း
 ဖောက်ကုန်သော၊ သတ္တိတိ၊ ထွံတို့ဖြင့်၊ ကောဠိယန္တေ၊ ထိုးကုန်သော၊ ဘော
 ဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမုဆိုးသားတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နက္ခပ္ပါမိ၊ အမျက်မထွက်၊ ယော၊ ဤသို့အမျက်မျှမထွက်ခြင်းသည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ သီလပါရမီ၊ သီလပရမတ္ထပါရမီတည်း၊ ဒသမံ၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါပါထဂရိယံ၊ သင်္ခါပါသနဂါးမင်း၏ အကျင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၀၀၀

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ မဟာသင်္ခါလဝဆင်မင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဘုရိဒက္ခော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ စက္ခယော၊ စက္ခ
 ယုနဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ ဗောဓိ၊ ခုလဗောဓိပရိပိုဓိ လည်းကောင်း၊
 မတိံသော၊ ကျွဲမင်းလည်းကောင်း၊ ရုရုသတ်မင်းလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇထ
 ဂေါ၊ မာတင်္ဂရသေ့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ ဓမ္မနုတ်သား လည်းကောင်း၊
 ဇယဒိသောဇယဒိသဿ၊ ပဉ္စာထရာဇ်တိုင်းကိုအစိုးရသော ဇယဒိသမင်း
 ကြီး၏၊ အတြဇော၊ သားတော်ဖြစ်သော အထိနာပတ္တ၊ မင်းသားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတနစရိယော၊ ထိုဟတ္ထိ
 နာဂစသောကိုးပါးသောစရိယတို့သည်၊ ဝိယဗလော၊ ဝိယပါရမီကို ဖြည့်
 သည်၏၊ အစွပ်၊ ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိယပါရမီဟူသောအစွမ်းကိုကုန်၏၊ ပရိ
 ကွာရာ၊ ဝိယပရမတ္ထပါရမီ၏အကြောင်းသာဖြစ်ကုန်၏၊ ပဒေသိကာ၊ ဝိယ
 ပရမတ္ထပါရမီမပြည့်စုံသေးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့် အကြွင်းရှိသေး သော
 ဝိယပါရမီမည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်နည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ပရိရက္ခိတွာ၊ အစိတ်ဖြင့်စောင့်၏၊ ဝိယာနိ၊ ဝိယတို့ကို၊ အနု
 ရက္ခိယံ၊ အစဉ်စောင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒေသိကာ၊ အစိတ်ဖြစ်သော
 ဝိယပါရမီမည်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သင်္ခါလဿ၊ သင်္ခါ
 လေန၊ သင်္ခါလနဂါးမင်းသည်၊ သတောသန္တေ၊ ဖြစ်သော၊ မေမယော၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ယဿကဿမိ၊ အမှတ်မရှိ သော
 သူအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နိယန္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အသက်ကိုစွန့်
 ၍၊ ဝိယပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုပါရမီသည်၊ ဝိယပါရမီ၊ ဝိယ
 ပါရမီသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိယပါရမိနိဇ္ဈေသော၊ ဝိယပါရမိနိဇ္ဈေသ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-ယုခဉ္စယဝဂ္ဂ-၂၀-ယုခဉ္စယစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါတ္ထိကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အမိတယသော၊ မနှိုင်းရှဉ်နှိုင်းသော ခြွေရံပရိသတ်စည်းစိမ်ရှိ
 သော၊ ယုခဉ္စယော၊ ယုခဉ္စယအမည်ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ သားအော်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုယုခဉ္စယမင်း
 သားဖြစ်သောကာလ၌၊ သုရိယာတပေ၊ နေရောင်ကြောင့်၊ ပတိတံ၊ ပျက်
 သော၊ ဥဿာဝဒိန္န၊ ဆီးနှင်းပေါက်ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သံဝိဇ္ဇိံ၊ သံဝေဂဖြစ်

တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တညော၊ ထိုဆီးနှင်းပေါက်၏အဖြစ်
မတည်သောအနိစ္စသဘောကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိကတွင်၊ သက်သေပြု၍၊ သံ
ဝေဂံ၊ သံဝေဂကို၊ အနုဗြူဟယိ၊ အတန်တလဲလဲဖြစ်စေ၏။ အနုဗြူဟရိတွင်၊
သံဝေဂကိုဖြစ်စေ၍၊ မာတာစ၊ မယံတော်ရွှေနှင်းမသခင်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝိတုစ၊ ခမည်းတော် ပြည်ကြီးရှင် သဗ္ဗဒတ္တမင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊
ဝန္တိတွင်၊ ရှိသေး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဟာဝိယံ၊ အ
တန်တလဲတောင်းပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သနော
မာ၊ နိဂုံးနှင့်တကွကုန်သော၊ သရဋ္ဌာကာ၊ တိုင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ မနုဿာ
လူအပေါင်းတို့သည်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယစန္ဒိ၊
ပြည်စည်းစိမ်ကို ခံစားစိမ့်သောငှါ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာစ၊ ခမည်း
တော်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒံ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဖိတံ၊ ပွင့်လင်းသော၊ မဟာမတိ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်မြေအပြင်၌လည်း၊ ဖြူ
ဆောင်ခြင်းမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပနိပဇ္ဇာ၊ ခံစားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ၊ တောင်း
ပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရာဇကော၊ ခမည်း
တော်မင်းနှင့်တကွသော၊ သဟောရာဇေ၊ မိဖုရားမောင်းမိသံနှင့်တကွ
သော၊ သနောမေ၊ နိဂုံးသူအပေါင်းနှင့်တကွသော၊ သရဋ္ဌေကာ၊ တိုင်းသူနှင့်
တကွသော၊ ဇနသမူဟေဇနသမူဟာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏၊ ကရုဏံ၊ သနား
စာတွယ်၊ ပရိဒေဝန္တော၊ ပိုကြွေးစဉ်၊ အနုပေက္ခောဝ၊ ဝံကွက်ခြင်းမရှိဘဲ
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရိစ္စိ၊ စွန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကေ
ဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပထဝီ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်မြေအပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတု၊ ပြည်
ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ညာတိ၊ ခမည်းတော်မယံတော်ဆွေတော်
မျိုးတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိ၊ ခန့်၊ အလုပ်အကျွေးအပေါင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ယသံ၊ ခြွေရုံပရိသတ်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒမာနော၊ စွန့်
သောယုဉ္ဇေယမင်းသည်၊ ဗောဓိယာယေဝကာရဏာ၊ တရားဖြစ်၍၊ သတ္တဝါ
အပေါင်းကိုကယ်တင်လိုသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နုပိန္နေသိ၊
နောင်တတန်ကြံခြင်းမရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုယုဉ္ဇေ
ယမင်းသားဖြစ်သောကာလ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊ မယံတော်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ ခမည်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသော၊ မချစ်အပ်
သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ မဟာယသံဝိ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ မေမယာ၊ ငါ
သည်၊ ဒေသံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ နုပိ၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယံတော်ခမည်း
တော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုတော်တော်ဟုဆို

အင်္ဂါသောက္ခရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ မဟာ၊ ဝါသည၊ ဝိသံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုသို့သဗ္ဗညုကညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ ဇေဇ္ဇံ၊ ပြည်ကြီး၊
 စည်းဝပ်ကို၊ ပရိစဇ္ဇိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အောဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယဇ္ဇမံ၊
 ရှေးဦးစွာသောယုဂဗ္ဗယစရိယံ၊ ယုဂဗ္ဗယမင်းသား၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၂-သောမနဿစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတနံ၊ အပနံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည့်တကာ တို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဣန္ဒပတ္တေ၊ ဣန္ဒပတနဂိုဏ်းပြည်ကြီး၌၊ ကာမိတော၊ မယံတော်
 မည်းတော်တို့သည်တောင့်တ၍ ရအပ်သော၊ ဒပိတော၊ အသက်ကဲ့သို့
 ချစ်အပ်သော၊ သောမနဿာတိဗိသုတော၊ သောမနဿမင်းသား ဟူ၍
 ထင်ရှားသောအမည်ရှိသော၊ ဝီရိယဝါ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထဝီလအာစာရ
 ဝီရိယရှိသသော၊ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ကဏ္ဍာဏာဓိသာနဝါ၊ စီမံအပ်သော ပြည်ထဲရေးပြီးခြင်း၏ အကြောင်း
 ၌လိမ္မာသော ပညာလည်းရှိသော၊ ဂုဏာပစာပီ၊ မယံတော်အစရှိသော
 ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေ အထေးအမြတ်ပြုထေ့ရှိသော၊ ဟိရိမာ၊
 ရှက်တတ်သော အထေ့ရှိသော၊ သင်္ဂဟသုစ၊ သင်္ဂဟတရား လေးပါး
 တို့၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာစွာသော၊ ပုတ္တော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်း၏
 သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဿရညော၊ ထိုမည်းတော်မင်းကြီး၏၊ ပတိကဓော၊ အကျွမ်းဝင်သော
 ဆရာဖြစ်သော၊ ကုဟကတာပသော၊ မိမိကိုယ်၌ ဂုဏ်မရှိသည်ကိုဂုဏ်
 ရှိသကဲ့သို့ ပတ္တာသတ်သော စည်းလဲသော ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊
 ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းဆရာရသေ့ စည်းလဲသည်၊ အာရာမဉ္ဇ၊ ပန်း
 အနံ့သစ်သီးအရံကို ထည်းကောင်းမာသာဝတ္ထုဉ္ဇ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို ထည်း
 ကောင်း၊ ရောပိတ္တာနု၊ စိုက်၍၊ တတော၊ ထိုသစ်သီးသစ်ပွင့်အရွက်မှ၊ ထဉ္ဇ၊
 ရအပ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဇိဝကိ၊ အသက်
 မွေး၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတဏှုလံ၊ ဆံ့မှ
 ကင်းသော၊ ထူသရာသိဝံ၊ ဖွဲ့ရနှင့်တူသော၊ အန္တောစသုသိရံ၊ အတွင်း
 ၌ချုပ်စွာသော အခေါင်းလည်းရှိသော၊ ဒုမံဝ၊ သစ်ပင်နှင့်တူသော၊

အသာရကံ၊ အနှစ်မရှိသော၊ ကဒလိံ ဝ၊ ငှက်ပျော့ပင်နှင့်လည်းတူလှသော၊
တံကုဟကံ၊ ထိုအနှစ်မရှိသော ရသေ့စဉ်းလဲကို၊ နိသွာန၊ ဖြစ်၍၊
မသ္မာ၊ ဤရသေ့စဉ်းလဲအား၊ သတံဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းကို၏ ဥဗ္ဗာဖြစ်
သောသိသအစရှိသောတရားအနှစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤရသေ့သည်၊
သာမညာပဂတော၊ သိသတည်းဟူသောရဟန်းကျေးဇူးမှကင်း၍၊ ဟိ၊ ခိုသုက္က
ဓမ္မဗဟိတော၊ ဖြစ်စင်စွာသော ဟိရိတည်းဟူသောသူတော်ကောင်းတရား
ကိုစွန့်ပြီးသော သူတည်း၊ ဖိမိတဂုတ္တိကာရဏာ၊ အသက် ပွေးခြင်း၏အ
ကြောင်းသာလျှင်၊ တာပသလိင်္ဂေန၊ ရသေ့အသွင်ဖြင့်၊ စရတိ၊ ထည်လည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္ဒုယိ၊ ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
အဗ္ဗုဇိတိ၊ ကောအုပ်ကိုဖြစ်သောခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရန္တိဟိ၊ တိုင်း
ကြွတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာတု၊ လွန်စွာ၊ ပစ္စန္ဒော၊ ပြည်စွန့်ရွာ
နားကို၊ ကုပိတော၊ လူယက်ဖျက်ခမ်းအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိတာ၊
ခမည်းတော် ကုရုရာဇိ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုသားရန်ကို၊ နိသေဓေတုံ၊
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မမံ၊ ငါကို၊ အနုသာသိ၊ မှာခဲ့၏၊
ကိံ၊ အနုသာသိ၊ အဘယ်သို့မှားကဲ့ သနည်းဟူမူကား၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
ဥဂ္ဂဘာပနံ၊ ငြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသော၊ ဇေယျံ၊ ငါဆရာရသေ့ကို၊ တုဝံ၊ သင်
သည်၊ မာပမန္တိ၊ မမေ့မတော့လုပ်ကျွေးရစ်လော့၊ ယဒိန္ဒကံ၊ ငါဆရာအလိုရှိ
တိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော့၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘဲ၊ ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
သော၊ ထိုငါ့ဆရာရသေ့သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ တောင့်တအပ်သောအလုံး
စုံသောစည်းစိမ်ကိုပေးတတ်သောဆရာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိန္ဒ
ကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသိ၊ မှာကဲ့၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုရသေ့ရှောင်ပြု၍ ဥဗ္ဗာ
လည်းပူးသောရသေ့စဉ်းလဲကို၊ ဥပဗ္ဗာနံ၊ ခမည်းတော်မှာတိုင်း စေးခြင်း
ငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဗိံ၊ ဆို၏၊ ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ ကုသလံ၊ အနာမရှိသော၊ တေ၊
သင့်အား၊ ကိံ၊ ဝါ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကိုလျှင်၊ အဟရိယကု၊ ဆောင်ခဲ့စေလို
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြုဗိံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေန၊
ထိုသူကြွယ်ဟုဆိုအပ်သောစကားကြောင့်၊ မာနနိသိတော၊ မာန်ကိုသာဖြီ
သော၊ သောကုဟကော၊ ထိုဂုဏ်ရှိသကဲ့သို့ဓမ္မာသောရသေ့စဉ်းလဲသည်၊
ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်၍၊
တုဝံ၊ သင့်ကို၊ အဇ္ဈယနေ၊ စာဘာပေမိဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်စေအံ့၊ ရဌာ

စပါးတိုင်းနိုင်ငံမှမူလည်း၊ ပဗ္ဗာဇယာမိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း၊ နှင် ထုတ်စေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်
 မင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တ၊ ပုန်ကန်သောင်းကြမ်းလောရိုးသူ အပေါင်းကို၊ နိဇ္ဈေသ
 ပေဟိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍၊ အာဂတ္တံ၊ နေပြည်တော်သို့ရောက်၍၊ ကုဟ
 ကံ၊ ပတ္တာ၊ သေ၊ ဆရာရသေ့ကို၊ အဗြု၊ ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ကမ္ပိ၊
 အသို့နည်းတော်၊ အရှင်တုရားအား၊ ခန္တိယံ၊ ခန့်ပါ၏လော၊ ကုမာရေန၊ သား
 တော်မင်းသားသည်၊ တေ၊ သင်ဆရာအား၊ သမာနေ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ မဝတ္ထိ
 တော၊ ဖြစ်စေပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြု၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဟိ၊ ပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရေသေ့ပေသင်
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အာရိက္ခိယမာနေ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်
 ကုမာရေန၊ မင်းသားကို၊ နာယိယော၊ လတ်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုခမည်းတော်
 မင်းကြီးအား၊ အာရိက္ခိယ၊ ကြား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ဌ၊ ပေဟိပတိ၊ ရေးမြှောင်မင်းကြီးသည်၊ တာ၊ ထိုရသေ့စဉ်းလဲ၏၊ တံစေနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာဏာ၊ ပေသိ၊ စေ၏။ ကံ၊ အာဏာပေသိ၊
 အာဏာသို့ စေသနည်းဟူမူကား၊ တောန္တေ၊ အချင်းတို့၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 တွေရာ အရပ်၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုသောမနဿ သတို့သား၏၊ ဝိသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ ဝိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သရိရဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ စတုစဉ္စိကံ၊ လေး
 ပိုင်းကေတွာန၊ ပြု၍၊ ရထိယာ၊ တရသောခရီးမှ၊ ရထိယံ၊ တရသောခရီးသို့၊
 အာရိတွာန၊ ဆောင်၍၊ ဒသေထ၊ ပြေစေကုန်၊ သာဂတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း
 သည်၊ ဇနိထဟိဋ္ဌိတာ၊ ငါဆရာရသေ့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်တည်းဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 ကိသံ၊ အာဏာသံ၊ ထိုခမည်းတော်မင်းကြီး၏အာဏာတော်၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သော၊ စဉ္စာ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်၌တော်ရှိကုန်သော၊ လုဋ္ဌ၊ ခက်ထန်
 သော နှလုံးရှိကုန်သော၊ အကာရုဏာ၊ သနားခြင်းမရှိကုန်သော၊ ကာရုဏိ
 ကာ၊ သူသတ်ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂန္တံ၊ သွားလေကုန်၍၊ မာတုအင်္ဂေ၊
 မတ်တော်သူခန္ဓာဒေဝီ၏ရင်ခွင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေစဉ်း၊ ဖ၊ ငါကို၊ အကမ္ပိတွာ၊
 စင်ကုန်၍၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ခံကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဂါဠ
 ဗန္ဓနံ၊ မြိမြိစွာသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဗန္ဓတံဗန္ဓန္တာနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်သော၊
 တေသံ၊ ထိုသူသတ်ယောကျ်ားတို့အား၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သော စကားကို၊ အဝဓံ၊ ဆို၏။ တောန္တေ၊ အချင်းသူသတ်ယောကျ်ား
 တို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ရာဇကိရိယာနိ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ အမှုကိုစွတို့သည်၊

အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိပ္ပ၊ လွှင့်စွာ၊ ရုညော၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးအား၊ ဒဿထ၊ ပြကုန်ထော၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို
 ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေးထိုသူသတ်ယောက်ျားတို့သည်၊
 ပါပဿ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ပါပသေဝိနော၊ မကောင်းသော
 ရသေ့ကိုအကောင်းထင်၍ဆရာပြုသော၊ ရုညော၊ ငါ့ခမည်းတော်မင်းကြီး
 အား၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒဿယိံ၊ သု၊ ပြကြကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌာန၊ ပြကုန်ပြီး၍၊ တံ၊ ထိုငါ
 ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သညာပေထိ၊ ထိစေ၏၊ မမဉ္ဇဝသံ၊ ငါ့အလိုသို့သာ
 ထွင်၊ အာနယိံ၊ လိုက်စေ၏။ သောရာဇာ၊ ထိုငါ့ခမည်းတော်မင်းကြီး
 သည်၊ ကတ္တဘတ္တိံ၊ ကာလေးထိုသို့ဥစ္စာပြု၍ရသေ့၊ ယောဂ်အဖြစ်ကိုဆိုသော
 အခါ၌၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ခမာပေထိ၊ ကန်တော့၏၊ ခမပေတွာ၊ ကန်တော့၍၊ မေ၊ ငါ့အား
 မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တမံ၊ မောဟနှင့် ထွဉ်သောသောဘကို၊ ဒါထ
 ယေတွာပဒါထေတွာ၊ ဗျက်ခီး၍၊ အနာဂါရိယံ၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ဒေ
 သံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကာမဘောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးသော
 ခြင်းကို၊ ပဒေသိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုပြည်ကြီး
 စည်းစိမ်ထက်၊ မယံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုဇာတ်တော်ကို သာ
 ထွင်၊ ပိသံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတညုဇာတ်တော်ကို သာထွင်ချစ်
 အပ်သောကြောင့်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိဗ္ဗဇိံ၊ စွန့်၏။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ချိန်၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောမနဿစရိယံ၊ သောမနဿမင်းသား
 ၏အကျင့်သည်မှီ၍၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၃-အယောစာရစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တတန်၊ အလရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယထိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိက
 ရာဇမင်းကြီး၏၊ အတြေဇာ၊ သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယောစာရမ္ပိ၊ သံဖြင့်ပြီးသောအိပ်၌၊ သံဝဇ္ဇော၊ ကြီး၏၊
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အယောစာရော၊ အယောစာရ မင်းသားမည်
 သည့်အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဇိဝိတော၊
 အသက်ကို၊ သန္ဓေ၊ ရအပ်၏၊ သံဝိဇ္ဇေ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိပ်၌၊ ပတိ

ပေါသိဘော၊ ပွေးအင်္ဂါ၊ တဒါ၊ ထိခြောက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ ရာဇာ၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ ပုတ္တ၊ ငါ့သားတော်၊ ကောဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊
 သိရဋ္ဌကံ၊ တဆွဲခြောက်ဆွဲနှင့် တကွဖြစ်ထသော၊ သနိဂမံ၊ နိဂုံးနှင့်
 တကွဖြစ်ထသော၊ သခနံ၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ ဖြောရံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွဖြစ်
 ထသော၊ ဣဓံ၊ သုခံ၊ ဤမြေအပြင်ကို၊ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပရိပစ္စ၊
 စိုးအုပ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရစ္စံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိစ္ဆ၊ အနောက်၊ ဆောက်
 နှင်း၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဆောက်နှင်းသောအခါ၌၊
 ခတ္တိ၊ သံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သောကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 အဇ္ဈလိ၊ သက်အုပ်ကို၊ ပုဂ္ဂဟေတွာနု၊ ချီ၍၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဗြိ၊ ကြားသျှောက်၏၊ ခတ္တိယ၊ ရေမြေကိုအစိုးရတော်မူသော၊ တာတာ၊
 ခမည်းတော်၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌ ဟိနုရုတ္တဋ္ဌမဏ္ဍိမာ၊ အယုတ်အလတ်အ
 မြက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 နရာနက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သကေဂဟေ၊ မိမိတို့
 တို့အိမ်၌သာသျှင်၊ ဉာတိဘိ၊ အထွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊
 ကြီးရကုန်၏၊ သမ္ဘိ၊ ထ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိမ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ပေါသနံ
 ဤကြီးရခြင်းသည်၊ ယောကေ၊ ယောကန္တံ၊ ဥတ္တရိယံ၊ အသမိသံ၊ တရံ၊ တ
 ယောက်နှင့်မတူ၊ စန္ဒ၊ သူရိယေ၊ စန္ဒ၊ သူရိယာနံ၊ ထနေတို့၏၊ အပ္ပဘေ၊ အရှောင်
 မထွန်းဆင်းနိုင်သော၊ အယောစာရေ၊ သံအိမ်၌၊ သံဝဇ္ဇေ၊ ကြီးရ၏၊ ဘုမိ
 ပါသ၊ ရေမြေသင်္ခအရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ တာတာ၊ ခမည်းတော်၊ ပူတိ၊ ကုဏပ
 သမ္ပ၊ ဣာ၊ အထူးထူးသောအဝတ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ မာတုကုတ္တိတော၊
 မဟိတော်ဝမ်းမှ မရှိတွာ၊ လွတ်ပြီ၍သည်၊ တတော၊ ထိုအမိဝမ်းတိုက်၌
 နေရသောဆင်းရဲထက်၊ စောရတရေ၊ အလွန်ပြင်းသော၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲရာ
 ထည်းဖြစ်တသော၊ အယောစာရေ၊ သံအိမ်၌၊ ပုန၊ တာတာနံ၊ ပက္ခိတော၊ ဝသိ
 တော၊ နေရပြန်၏၊ တာတာ၊ ခမည်းတော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ
 တောရှိသော၊ ပရမဒါရုဏံ၊ အလွန်ပြင်းထွဋ္ဌာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်ပြီလျှင်သည်၊ ရဇ္ဇေသု၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်တို့ကို၊ ယဒိ၊ ရစ္စာမိ၊ အ
 ကဟိ၊ ဤတပ်မက်မောပြန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပါပါနံ၊ မကောင်းသောသူတို့ထက်၊
 ဥတ္တမေ၊ လွန်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဒိသံ၊ ပတိ၊ အရှင်မျက်နှာတို့၏သခင်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုမိပါသ၊ ရေမြေရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယေန၊
 ဤပုဂံသော ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တန္တိတော၊ ပြီးငွေသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ရဇ္ဇေနပိ၊
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ဖြင့်လည်း၊ နအတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ

အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ခံ၊ ငါ့ကိုမရွံ့၊ သေးမင်းသည်၊ နမဒိယေ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ရာ၊
 တံနိဗ္ဗုတံ၊ ထိုရန်သူနှင့်မဆက်ဆံသောသာယာထွေးသော အမြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊
 ပရိယေသိသံ၊ ရှာပါလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တယိတွာနုဇာနာပေတွာ၊ ထံစေ၍၊
 မဟာဇနံ မဟာဇနဿ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်မှစ၍များစွာသောလူအ
 ပေါင်း၏၊ ဝိရဝန္တိဝိရဝန္တဿ၊ ပိုမိုလှည့်တမ်းစဉ်၊ နာဂေါဝ၊ ထူးကိုဖြတ်၍
 တောသို့ဝင်သောဆင်ကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်ဆွေးမျိုးညွှတ်
 စသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကာနုနံဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊
 ပါဝိသိ၊ ဝင်ဆေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊
 မယ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ ခမည်းတော်ကို လည်းကောင်း၊
 ဒေသာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာယာ၊ မှီ ပြည်
 ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ ဒေသာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊
 ထိုမယ်တော်ခမည်းတော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ ယေ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊
 ချစ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇန္တု၊ လက်သို့ရောက်ပြီးသောပြည်ကြီးစည်း
 စိမ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဇိ၊ စွန့်ပြီး၊ ဟတံယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အ
 ယောစာရစရိယံ၊ အယောစာရမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၄-တိသစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ဘဝန်၊ အဟံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယ၊ ထို့ကာ
 လေးအကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိနံဝပုရုတ္တမေ၊ ကာသိကရာ စတိုင်း
 ဗာရာဏသီပြည်မြတ်၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိကာလေ၊ ထိုကာလ၌၊
 ဘဂိနိ၊ ကဉ္စနာဒေဝီမည်သောနှမလည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရော၊ ငါနှင့်
 တကွချစ်ယောက်သောညီထွေနှောင်တော်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အဋ္ဌဇနာ၊ ရှစ်ယောက်သောငါတို့ သည်၊ သောတ္တိယေကုသေ၊ ကျော်စော
 ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်များ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုချစ်ယောက်သောသူတို့၏၊
 ပုဗ္ဗဇော၊ အကြိုသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိသုက္ကရပါတော၊ ဖြူစင်စွာသော
 ဟိရိတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊

အဘိ၊ ငါ့သည်၊ ဘဝံ၊ သုက္ခာသောဘဝကို၊ ဘယတော၊ ကြောက်အပ်သော
အားဖြင့်၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊ နိက္ခမ္ဘာဘိ၊ ခုတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာလျှင်အလို
ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ
ပိတုဟိ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့သည်၊ ပဟိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော၊
ကေမာနသိ၊ တူသောမိတ်ရှိကုန်သော၊ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ နိမန္တေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ ဘောသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဂိဟိဓမ္မေ၊ လူအဖြစ်၌တည်သော
အကျဉ်း၌၊ သုခဝိဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြွပ်စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
ကသိနံ၊ ကြမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သန္တက္ကဗာဏသမံပိယ၊ ရဲ
ရဲငြိုးသာသံခရင်းနှင့်တူ၍ ဥဘောပိကဏ္ဍာနိ၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း၊ ဈာ
ဝေန္တိပိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသံ၊ ထိုအမိအဘအဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဝစနံ၊ ကာမဂုဏ်
ဖြင့်ဖိတ်သောစကားကို၊ ဥက္ခိပန္တပပ်ပတ်သောငါ့ကို၊ သမ္မ၊ ချစ်သား၊ တံ၊
သင်သည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ယနိနုတုဉ္ဇသိ၊ အကပ်၍မသုံးဆောင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ ကိ၊ အဘဟံ၊ ပတ္ထသသိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေ၊ ငါ၏၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်သောအကြောင်းကို၊ ဝုန္တိ၊ သု၊ မေးကုန်
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္ထကာမော၊ မိမိ၏
အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိတေဝိနံ၊ အစီးအပွားကိုအလို
ရှိကုန်သော၊ ကေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဝေဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
ကို၊ သုက္ခာ၊ ကြား၍၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ အဝံ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေက္ခမာ
ဘိ၊ ခုတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာအလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို၏၊ တေ၊
ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ တောထွက်အံ့ဟုဆို အပ်သော
စကားကို၊ သုက္ခာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပိတုစ၊ ခမည်းတော်အား လည်းကောင်း၊
မာတုစ၊ မယ်တော်အားလည်းကောင်း၊ သာဝယံ၊ မဟာကဉ္ဇနသတို့သား
စင်စစ်ရဟန်းပြုသတ္တံ၊ ဟုကြားသိစေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောငါတို့သည်လည်း၊
ပဗ္ဗန္ဓာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မာတာပိတာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်
တို့သည်၊ အာဟုကထေသံ၊ ဆိုကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံ၊

ငါ၏ဥဒော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မာတာစ၊ မဟ်တော်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟာစ၊ မမည်းတော်သည်လည်းကောင်း၊ ဘူဝိနိစ၊ ကိစ္ဆာမည်
 သောနှစ်မယယ်သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရောစ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 ဦးနှစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမိတဇနံ၊ ကုဗေဒှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကို၊
 ဆန္ဒယိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီးသို့၊ ပရိသေဌာ၊ ဝင်၍
 ရဟန်းပြုကုန်၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘိသုဇရိ
 ယံ၊ ကြာစွတ်ကိုအစွဲပြု၍ကျိန်ဆိုသောသုရားထောင်း၊ မဟာကဉ္စနုရသေ့၏
 အကျင့်သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၅-သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုဓု၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဝဇ္ဇနော၊ ဗြဟ္မဝဇ္ဇနီအမည်တွင်သော
 တတ္ထတသ္မိံ၊ နဂဇေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မဟာသာလေ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သေဇေ၊ ငြီးမွမ်းအပ်
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ကုလဝဇေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ အဇာယိံ၊
 ဖြစ်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အဗ္ဗ
 ဘူဘံ၊ အရိက်သတ္တဝယ်ဖြစ်သော၊ တမောတ္ထတံ၊ မောဟအဓိဇ္ဇာဖုံးထွမ်း
 အပ်သော၊ ဆောက်သတ္တလောကကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှု၍၊ တုတ္ထ
 ဝေဂဘတံဝိယ၊ စဉ်သွားတတ်သောခြား၏ အဟုနံ၊ ဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊
 ဘဝတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ ဗရီကုဋတံ၊ တွန့်၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဗိသ္ဗာ
 နံ၊ ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္ဓေယျံ၊ ကြံ၏၊ ကဒါ၊ အထယ်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ ကာနနံ၊ တောသို့၊ ပရိသိသော
 မိ၊ ပင်ချအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဓေယျံ၊ ကြံ၏။ တဒါဝိ၊ ထိုသောဏသ
 တို့သားဖြစ်သောကာလ၌လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥာတယော၊ မိဘစသောဆွေမျိုး
 တို့သည်၊ ကာမဘောဂေဟိ၊ သုံးဆောင်အပ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့
 ကို၊ နိမန္တိံ၊ သုဒိတ်ကုန်၏၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုမိဘစသောဆွေမျိုးတို့အားလည်း၊
 ဆန္ဒံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ အာပိက္ခံ၊ ကြား၏၊ အပ္ပတေယ၊ အိုမိခင်ဘ
 ခင်တို့၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ တေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မာနိမန္တေယ၊ မဖိတ်ကုန်
 လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခံ၊ ကြား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဏ္ဍိ

တော၊ ပညာရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သောကနိဗ္ဗာန်ကောသလတော၊ အကြင်ညီတော်
 သည်၊ နန္ဒာနာမံးနန္ဒ အမည်ရှိ သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုနန္ဒမည်သော
 ငါ့ညီ သည်သည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုသိက္ခန္တော၊ အတူလိုက်၍ ကျင့်သိုသော
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သမာရာစယိ၊ နှစ်သက်၏၊ သာဓိ၊
 ပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ တဒါပိ၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ အဟံသောတောစ၊ သောဏ
 မည်သောငါသည် လည်းကောင်း၊ နန္ဒောစ၊ ငါ့ညီနန္ဒသည်လည်းကောင်း၊
 ဥဒယ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မမေ၊ ငါ့၏မဟာဝိတာစ၊ မယ်တော်ခမည်း
 တော်ဘို့ သည်သည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ အတိုင်းမသိသောစည်းစိမ်းတို့ကို၊
 စာနုတ္တ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာဝနံ၊ ဟိ၊ ခန္တောတောသမ္ဘိ၊ ပါဝိသိဌာ၊ ပင်လေကုန်
 ၏၊ ပဗ္ဗမံ၊ ငါးခုဘို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောဏပဏ္ဍိတစရိယံ၊
 သောဏပညာရှိ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ၊

၂၆-တေမိယစရိယ၊

သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တသံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယ၊ ထို့ကာ
 လေးအကြိမ်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း
 ၏၊ အတြးဇာ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ခုဂပက္ခာတိ၊
 ခုဂပက္ခ အမည်ရှိသောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တေမိယောပိ၊ တေမိ
 မင်းသားဟူ၍လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဇ္ဇ
 သိတ္ထိ သဟဿာနံ၊ တသောင့်ခြောက်ထောင်သောမောင်းမတို့အား၊ ပုမော
 ဝါ၊ သားယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ မိတာဝါ၊ ထို့ မိန်းမသည်လည်း
 ကောင်း၊ နဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ၊ အဟောရက္ခာနံ၊ များစွာသောညဉ့်နံတို့၏၊ အစွယေန၊
 လွန် သဖြင့်၊ အဟမေကကော၊ ငါတသောက်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ၊
 သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ကိန္နာသန္တံ၊ ပြုပြင်စွာဆုတ်တောင်း၍ ရအပ်သော၊
 အဘိဇာတံ၊ မြတ်သော ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဇုတိန္ဒရံ၊ ပညာရောင်
 ကိုယ် ရောင်နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ဝိယပုတ္တံ၊ ချစ်စွာသောသား တော်ကို၊
 ယောက္ခန္တံ၊ ထီးပြွန်ကို ခာရယိတွာန၊ ဆောင်း၍၊ သယနေ၊ အသရေရှိသော
 အိပ်ရာထက်၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်သည်၊ မံ၊ ငါ့
 ကို၊ ပေါသေတိ၊ ပွေးတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယန
 ဝနေ၊ မြတ်သော အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ နိဗ္ဗိယမာနေ၊ အိပ်လျက်၊
 ပဗုဇ္ဈိတွာန၊ နိုး၍၊ မဏ္ဍရံသတ္တံ၊ ထီးပြွန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ ယေနသက္ခေန၊

အကြင်ထီးမြူးကြာင်းအဟံ၊ ငါသည်၊ ကတိယေဘဝေသုး၊ နှစ်မြောက်သော
ဘဝထက်၌၊ နိရယံ၊ ခရီး၌၊ ကတော၊ ဖြစ်၏။ တံဆတ္တံ၊ ထိုထီးမြူးကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊
မြင်သော၊ မေ၊ ငါ၊ အား၊ သဟ၊ မြင်သည်နှင့်တကွ၊ ဘေ၊ ခေါ်၊ ဪ၊ မကံ
ဆွယ်သော၊ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါ၊ အတယ်
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဣမေ၊ ဤမင်းအိမ်မှ၊ မုစ္ဆိသမံ၊ လွတ်ပေရအံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ စုစမ်းဆင်မြင်ကြံစည်ခြင်းသို့၊ သမာပန္နော၊
ရောက်၏။ သာရိယတ္တံ၊ သာရိယတ္တံ၊ မဏ္ဍံ၊ ငါ၏၊ ဝုဗ္ဗသယေ၊ ဝဟိ
တာ၊ ရှေးဘဝ၌ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော၊ အတ္တကာမိနိ၊ ငါ၏အကျိုးစီးပွား
ကိုအလိုရှိသော၊ သာဓေဝတာ၊ ထိုထီးချက်စောင့် နတ်သွီးသည်၊ ဝံ၊
ငါ့ကို၊ ဒုက္ခိဘံ၊ နှုတ်ဆင်းရဲသည်ကို၊ ဗိသ္ဗာနံ၊ မြင်၍၊ တိသုဗ္ဗာနေသု၊ သုံး
ပါးသောအရပ်ကို၌၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဣမေ၊
ဤမင်းအိမ်မှ၊ မုစ္ဆိသုကာမေ၊ လွတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝဏ္ဏိစ္ဆယံ၊ ပညာရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ မာဝိတာယ၊ ထင်ရှားမပြုလင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်း
သောသူကိုသည်၊ ဗာလမတော၊ သူရိက်ဟုသိအပ်သည်၊ တာ၊ ဖြစ်သော၊
သဗ္ဗာဇနော၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်ကိုလည်း၊ ဩဝိနာယတု၊ မထိမဲ့
မြင်းအောက်မှောင်းစသော၊ ဝံ၊ ဤသို့အင်္ဂါသုံးပါးဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊
တာ၊ သင်ချစ်သားအား၊ အတ္တော၊ အလိုရှိအပ်အပ်သောအကျိုးသည်၊
ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ သာရိယတ္တံ၊
သာရိယတ္တံ၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တယ၊ တိုက်တွန်းသော၊ တသော၊ ထိုထီးချက်
စောင့်နတ်သွီးအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဗိ၊
ဆို၏၊ ဓေဝတေ၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဟံ၊ ဝံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
တာတ၊ ဆို၏၊ တေ၊ သင်၏၊ တံ၊ ဝံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရော
မိ၊ လိုက်နာအံ့၊ အဗ္ဗာ၊ အမိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တကာမေ၊ အကျိုးကို
အလိုရှိသည်၊ အတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဓေဝတေ၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
ဟိတာကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၊ အတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
တာသောတေ၊ ထိုသင်၏၊ ဝံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာဂရေ၊ သ၊ မုဒ္ဒ
ရာ၌၊ ထလံ၊ တည်ရာကို၊ ထာဝိ၊ ဣဝံ၊ ရသကဲ့သို့၊ နိက္ခမနောပါယံ၊ မင်းအိမ်မှ
ထွက်အံ့သောအကြောင်းကို၊ ထာဝိ၊ ရ၏၊ ထာဝိတွာ၊ ရပြီး၍၊ ဟဇ္ဇော၊ နှစ်
သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
ယောအဂီ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဗ္ဗိဇ္ဇဟိ၊ ဆောက်တည်၏၊ မုဒ္ဒေါ၊
မအသော်လည်းအသကဲ့သို့ပင်ရော၊ နားမပင်းသော်လည်းနားပင်းသကဲ့

သို့၊ ဣဝိဝိဝိတော၊ သွားခြင်း၊ ဣရိယာပုန်မှကင်းသော၊ မက္ခော၊ မဆွံ့သော်
လည်း ဆွံ့သကဲ့သို့၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေအင်္ဂေ၊ ထိုသုံးပါးသော
အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆွဲခြောက်
နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ရသိ၊ နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
မေ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထပါဒေစ၊ ထက်ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိတ္တ၊ စ၊ သျှာကိုလည်း
ကောင်း၊ သောတဉ္စ၊ နားကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိယ၊ ဆုတ်နုတ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊
အနုနုတံ၊ မချိုတဲ့သော အင်္ဂါ၊ ကြိယေန္တံ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿိ
တွာ၊ မြင်ကုန်သူကိုလည်း၊ ကာဠကဏ္ဍိတံ၊ အသရေမရှိ သောသူဟူ၍၊
နိန္ဒိ၊ သု၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇန
ပဒါစ၊ ဇနပုန်သူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနာပတိစ၊ စစ်သူကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုရောဟိ၊ ဘာစ၊ ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဧကမနာ၊ တသောပိတ်ရှိကုန်သည်၊
ဗုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဆန္ဒနံ၊ သုသာန်စွမ်းခြင်းကို၊ အနုမေဓိ၊ သု၊ ငမ်းမြောက်
ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြည်
သူတို့၏၊ မတံ၊ အလိုကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဠော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာ
နသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟဿ၊ အကြွပ်မင်း၏အဖြစ်
မှလွတ်ခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တပေါ၊ အကျွန်ဆွံ့၊ ကျွန်နာပင်းကျွန်
မူသောအကျင့်ကို၊ ဝိက္ခော၊ ကျင့်ဆပ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအိမ်
မှလွတ်ရခြင်းအကျိုးသည်၊ သမိဇ္ဈထ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ နှာပေတွာ၊ နံသာရေ
ဖြင့်ချိုးစေ၍၊ အနုထိပ္ပိတွာ၊ နံသာပျောင်းလိမ်းကျံစေ၍၊ ရာဇဝေဠနံ၊ ကာ
သိကရာဇ်မင်းတို့၏အစဉ်သောသောမင်္ဂလိုကို၊ ဝေဠောတွာ၊ ဥက္ခောင်း၌စွပ်
၍၊ ဆက္ခေန၊ ရွှေတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်ဆင်လောထီးပြွေအောက်၌၊ အဘိ
သိပ္ပိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ပရံ၊ ဗာမာသာသိပြည်ကို၊ ပဒကိဏံ၊ ယက်ျာ
ရစ်ထည်သည်ကို၊ ကာရေသု၊ ပြုစေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
သတ္တာဟံ၊ ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဓာရပိတွာန၊ ထီဖြူဆောင်းစေကုန်၍၊ သတ္တ
ဇေဒိဝသေ၊ ရုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရဝိမဏ္ဍထေ၊ နေအဝန်းသည်၊
ဥပ္ပတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သာရထီ၊ သုနန္ဒာရထားထိန်းသည်၊ ဇံ၊
ငါ့ကို၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဥပါဂမိ၊
ကပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထရစ္စိတော၊ ထက်မှလွတ်ပြီး
သောကြိုးထွ်ကန်ရှိသော၊ သာရထီ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သဇ္ဇသံ၊ သိဇ္ဇော

မြင်းတို့ဖြင့်ကောင်းစွာကအပ်သော၊ ရဝံ၊ ရသားကို၊ ကောသကာသေ၊ စာရသောအရပ်၌၊ ကတွာ၊ ထား၍၊ အဓိဋ္ဌိတမဓိဋ္ဌာနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောအဓိဋ္ဌာနံပါရမီရှိသော၊ မမံ၊ ငါကို၊ ဝိဝိကောရဏာ၊ အထူးထူးသောအကြောင်းဖြင့်၊ တဇ္ဇန္တော၊ မြင်းချောက်ထွက်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ နိက္ခယေ၊ မြေသတ်ခြင်းငှါ၊ ကာသု၊ တွင်းကို၊ ခဏတိုးထူး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗောဓိယာယောဂကာရဏာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ဆောက်တည်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာနံကို၊ နုဘိန္ဒိတံ၊ မချွက်အပ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာပိတာ၊ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့ကို ဒေသော၊ မချစ်အပ်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တဝေ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဒေသိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယ်တော်၊ ခမည်းတော်မိမိကိုယ်ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာလျှင် မဟံ၊ ငါသည်၊ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗတံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကျွန်နားပင်းကျွန်မူသောအကျင့်ကို၊ အဓိဋ္ဌဟံ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဧတေ၊ ထိုဆောက်တည်ခြင်းတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆွဲခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝထိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဓိဋ္ဌာနေန၊ အဓိဋ္ဌာနံနှင့်၊ သမော၊ တူသောရုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ ပဓမ္မတ္ထဖြစ်သောအဓိဋ္ဌာနံပါရမီတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တေမိယစရိယံ၊ တေမိမင်းသား၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၇-ကဝိရာဇစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဝိ၊ မျောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဒီကူလေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌၊ ဇရိသယေ၊ ချောက်နေရာ၌၊ အာသိ၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုသုမာရေန၊ မီးကျောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ ခိုင်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ နလဘာမိ၊ မနေ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္တောကာသေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဣတွာ၊ ရပ်၍၊ ဩရာ၊ ဤမှဘက်ကမ်းမှ၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ပတာမိခံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သတ္တု၊ ငါ၏ရန်သူဖြစ်ထသော၊ ဝဇကော၊ ညှဉ်းဆဲကတ်ထသော၊ လုဒ္ဓဓသ၊ နေ၊ ကြမ်းကြိုက်သောအမြင်ရှိထသော၊ ကုန္တိယော၊ မိကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ နေ၏။ ။

သော၊ ထိုမိကျောင်းသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊ ဇေယျိ၊ ထာသောဟု၊ အသံသိအဘာသိ
ဆို၏၊ အဟိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေယျိ၊ ထာသောဟု၊ တံ၊ ထိုမိကျောင်းကို၊ ပဒိ၊
ဆို၏၊ ဝတ္ထာနု၊ ဆိုပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏၊ မတ္တကံ၊ တိပ်ကို၊ အတ္တဗ္ဗ၊
နင်း၍၊ ပရကုလေ၊ ထိုဌာဘက်ကင်းနား၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ မယာ၊
ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမိကျောင်းအား၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နာဘဏိ၊
တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဝါရံ၊ ဟုတ်မှန်စွာဆိုသောအတိုင်း၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ အ
ကာသိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမေ၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စပါရမီသည်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော၊ ကိပ်ရာစ
ရိယံ၊ မျောက်မင်း၏ အကျင့်ကို ဆိုသော စကားသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂၈-သစ္စသပ္ပယပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ သစ္စကပ္ပယော၊ သစ္စာဟူသောအမည်
ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သစ္စေန၊ မချွတ်မယွင်းမပေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာဆိုထေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ထောကံ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း သူအပေါင်းကို၊ အနတ္ထတော၊ အထူးထူး သော
အကျိုးမဲ့မှ၊ ပါထေသိ၊ စောင့်တော်မူ၏၊ ဇနံ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းသူ အပေါင်း
ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ခိုက်ရန်မရှိညီညွတ် သင့်တင့်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ္စသပ္ပယပဏ္ဍိတစရိယံ၊
သစ္စာ အမည်ရှိသောပညာရှိ ရသေ့အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၂၉-ဝဋ္ဋပေါတကစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊
အကြင် အခါ၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ မဂဓေမဂဓေသု၊ မဂဓရေဇ် တိုင်းတို့၌၊
ဣလဝဂ္ဂကော၊ အထိုက်၌၊ ဗိသပေသိ၊ သားတစ်သတ္တယံသာဖြစ်သေးသော၊
တရုဏော၊ နုတ္တရာသော၊ အဇာတပက္ခော၊ မပေါက်သေးသော အတောင်ရှိ

သော၊ ဝဋ္ဋပေါတကာ၊ ငုံးယတ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါတသ္မိ
ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ရုစတုတ္ထကေန၊ နှုတ်သိမ်းဖြင့်၊ အာ
ဟရိက္ခ၊ ဆောင်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ပေါသယတံ၊ ပွေးပေ၏။ တဿ၊ ထိုငါ့
အမိ၏။ ဖဿန၊ အတွေ့ဖြင့်၊ အကံ၊ ငါသည်။ ဇိဝံမိ၊ အသက်ရှင်၏။ မေ၊ ငါ
အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်အားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ ဂိဗ္ဗသမယော၊ နွေအခါ၌၊ သံဝဇ္ဈဇေ၊ တနှစ်တကြိမ်၊ ဝနဒါဟော၊ တောမီး
သည်၊ ပဒိဗ္ဗတိ၊ တောက်လောင်လျက်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓိပိပံ၊ အနီးသို့၊ ဥပ
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ထိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိ၊ မီးသွေးကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပါဝကော၊ မိမိလောင်ရာအရပ်ကို စင်ကြယ်စေတတ်
သော၊ မဟာသိဝိ၊ ကြီးစွာသောမီးလျှံရှိသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ မေ၊ မေ၊ တ၊ ဟူး
ဟူး၊ ဟူးထ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါယန္တော၊ အသံကိုဖြစ်စေလျက်၊ အနုပုဗ္ဗန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ ဈာပေန္တော၊ လောင်လျက်၊ မမံ၊ ငါ၏၊ အနီးသို့၊ ဥပဂမိ၊ ရောက်
လာ၏။ မမံ၊ ငါ၏၊ မာတာပီတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အဂ္ဂိဝေဂဘယာတိ
တာ၊ ကြောက်မက်သွယ်သော မီးအဟုန်မှကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသိ
တာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုလဝဂ္ဂော၊ အသိုက်၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဆန္ဒေတွာ
စွန့်ကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိမောစယံ၊ အလွတ်ဖျံလေကုန်၏။ သာ
ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာဟာမိ သွားအုံ
သောအစီအရင်ကိုပြုလျက်ဆန့်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
သောအားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တတ္တတသ္မိ၊ ဝဂ္ဂိအ၊ ဂမနေ၊ ထိုသို့သောမီးသာ
သည်ရှိသော်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဂတိကော၊ မျှော်သွားနိုင်သည်ဖြစ်
၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မိန္တေ၊ ကြံ၏။ အကံ၊ ငါသည်၊ သီတေ၊
ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တသိတဝေဇ္ဇိတော၊ ထိတ်လန့်သဖြင့်တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်
၍၊ ယေသံ၊ အကြင်အမိအဘတို့၏၊ ပက္ခန္တရံ၊ အတောင်ကြားသို့၊ ပရိယံတွာ၊
ဝင်၍၊ ဥပဒါဝေယျံ၊ လိုက်ချင်ပါ၏။ တေ၊ ထိုငါ့အမိအဘတို့သည်ကား၊ မံ၊
ငါ့ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ပတ္တန္တာ၊ ဖျံလေကုန်ပြီ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်
မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ကာတာဝေကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မိန္တေ၊ ကြံ၏။ မိန္တေတွာ၊ ကြံပြီ၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ သီလ
ဂုဏာ၊ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝေယျံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း
သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စဂုဏာ၊ သစ္စာကျေးဇူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနုဗ္ဗယာ၊ သတ္တ
ဝါတို့၌၊ သနားတော်မူသော ကရုဏာသတ္တဝါတို့၌ အမှုဖြစ်သော မေတ္တာ

ပွားခြင်းကဏ္ဍဇာတိနှင့် ပြည်စုံတော်မူကုန်သောတရားရှင်တို့၏ ဘိယသမာဓိ
 စညာဓိရသို့ ကျေးဇူးတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနသစ္စေန၊ ထို
 မဖောက်မပြန်သော သဘောဖြင့်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာ
 စကားကိုကာယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေထိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မဗလံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောအစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗက၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာတရားတို့ကို၊
 သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ၊ မဖောက်မပြန်သောအစွမ်းကို၊ အဝသ၊
 ယ၊ ဖြို၍၊ သစ္စကရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာကာသိ၊ ပြုပြီ၊
 ကိ၊ အကာသိ၊ အဘယ်သို့၊ ပြုသနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပက္ခာ၊ အ
 တောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အပတ္တနာ၊ ယျံ၊ ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်၊ ပါခါ၊
 ခြေတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွားတတ်ကုန်၊ မာတာစ၊ အမိ
 သည်ဆည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ အဘသည်ဆည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံ
 တို့သည်၊ နိက္ခန္တာ၊ ယျံ၊ ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ၊ တောမီး၊ ပရိက္ခမ၊ ဆုတ်ထေထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလ္လာဝဇ္ဇော၊ အသိုက်၌၊ နိယိန္တေ၊ နေထွက်သာလျှင်၊ သစ္စာ
 ကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စေ၊ သစ္စကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာ
 ယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာပစ္ဆလိတော၊ ကြီးစွာသောမိ၊ ယျံ
 ရှိသော၊ သိဝီ၊ တောမီးသည်၊ သောဇ္ဇသကရိသာနီ၊ တဆွဲခြောက်မင်းပယ်
 တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ကြဉ်ဖယ်ထေ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ သိဝီ၊
 မီးသည်၊ နိဗ္ဗာဏတိယသော၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊ တူသောတူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသော၊
 ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း၊ နဝဓံ၊ ကိုးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိပေါတကစရိယံ၊ ၎င်းမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးမြင်သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၀-မစ္ဆရာစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပနံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ ယထိ၊
 ကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာသရေ၊ အိုင်ကြီး၌၊ မစ္ဆရာဇာ
 ငါးအပေါင်းတို့ကိုပြီးခြေခံဘတ်သောငါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏
 ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဗ္ဘေ၊ နွေကာလ၌၊ သူရိယသန္တာပေ၊ နေပူသောကြောင့်၊

သရေ၊အိုင်၌၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ ဝိယုထ၊ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုရေကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ကာကာစ၊ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂိဇ္ဈာစ၊လင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ကကံာစ၊ဝန်လိုဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလသေစ၊
စွန့်ရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ သေနကာစ၊သိန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဒိဝါစ၊နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံစ၊ည၌အခါ၌လည်းကောင်း၊ဥပနိသိ
ဒိယ၊ထိုထိုညွှန်ပျောင်း၌နေကုန်၍၊ မေတ္တု၊ငါတို့ကို၊တက္ခယန္တိ၊စားကုန်၏
သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တတ္ထတသ္မိံ၊ကာထေ၊ထိုအခါ၌၊ဉာတိ၊ဘိ၊အ၊ဆွ
အမျိုးဖြစ်သောငါးတို့နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ဝိဇ္ဇတော၊ဆင်းရဲ၌ဝံ့စက်အပ်သော
အဟံ၊ငါသည်၊ကေနနုခေါဉာပါပောန၊အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ဉာတိ
အဆွအမျိုးတို့ကို၊ နုက္ခာ၊ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယေ၊လွတ်စေရန်၊နည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မတ္တံ၊ဟုတ်
မှန်သောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောအနက်ကို၊ဝိဝိန္တယိတော၊ကြံ၍၊အပဿယံ
ဆွေမျိုးဉာတိတို့၏ မှီရာဖြစ်သော၊ သစ္စံ၊သစ္စာစကားကို၊အဒ္ဓဿ၊မြင်၏၊
သစ္စေ၊သစ္စာ၌၊ဌတွာ၊တည်၍၊ဉာတိနံ၊ဆွေမျိုးတို့၏၊ တံအဘိက္ခယံ၊ ထိုသို့
သောပျက်စီးခြင်းကို၊ ပမောစေသိံ၊လွတ်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိ
ပုတ္တရာ၊ သတံ၊သတော်ကောင်းတို့၏၊ အနိဿရိတွာ၊အောက် မှေ့၍၊ပရ
မတ္ထံ၊မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ လောကေ၊
လောက၌၊ ယံဓမ္မံ၊အကြင်သတ္တဝါတို့အား မညည်းဆဲသောသဘောသည်၊
ရူပသဿတံ၊မချွတ်မြဲ၏၊တံဓမ္မံ၊ထိုသတ္တဝါအားမညည်းဆဲခြင်းသဘော
ကို၊ဝိဝိန္တယိဝိဝိန္တယန္တော၊ကြံထွက်၊သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာစကားကို၊အကော
သိံ၊ပြုပြီ၊ ယတော၊အကြင်အခါမှစ၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သရာမိ
အောက်မှေ့၏၊ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာ
သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုအခါမှ၊ပဘု
တိ၊စ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ၊သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေပါတံဝိ၊တရ
သောသတ္တဝါကိုမျှလည်း၊ ဟိံသိတံ၊ညည်းဆဲဘူးသည်ကို၊ နာဘံဇာနာမိ၊
မသိစဘူး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာစကားကို၊ အကောသိံ၊ပြု၍၊
တောနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပဇ္ဇန္တော၊မိုးနတ်
သားသည်၊အဘိတ္ထနယ၊ထစ်ကျိုး၍၊အဘိဝိဿတု၊ ထန်စွာရွာစေထော၊
ပဇ္ဇန္တော၊ မိုးနတ်သား၊ ကာကဿ၊ ကျီးအပေါင်း၏၊ နိဝိံ၊ အစာဖြစ်သော
ညွှန်ထဲ၌ရှိသောငါးအပေါင်းကို၊ နာသယ၊မိလ်းရည်ဖြင့်ဖုံး၊ထွင်း၍ပျောက်
သောကောက်၊ ကျီးအပေါင်းကို၊ သောကာယ၊ မိုးရိပ်ခြင်းငှါ၊ ရုန္တေဟိ၊

ရိပ်းရည်ဖြင့်ပိတ်ဆီးတားထားသောမန္တ၊ ငါးတို့ကို၊ သောကာ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းမှ၊
 ဝေမာစယ၊ လွှတ်စေသော၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သစ္စဝရေ၊ မြတ်
 သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊
 သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ ပစ္စုန္နော၊ ရိပ်းနတ်သားသည်၊ အဘိဂဇ္ဇိယ၊
 ထပ်ကြိုး၍၊ ထသစ္စ၊ ကုန်းကျည်းကိုလည်းကောင်း၊ နိန္ဒု၊ ရှိုင်းဝှမ်းရာကို
 ထည်းကောင်း၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ခထေနတတ္ထိ၊ ခထေ၊ ထိုသစ္စာ
 ပြုသောအခါ၌ပင်လျှင်၊ အဘိဝဿထ၊ ထန်စွာရွာ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဝေဇ္ဇပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယနှင့်စပ်သော၊ ဥတ္တမံ၊
 ကျော်စောသော၊ သစ္စဝရံ၊ မြတ်သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ သစ္စတေ
 ဗေသသိတော၊ သစ္စာ၏ အာနုဘော်တည်းဟူသော အစွမ်းကို၌သည်ဖြစ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မေဓံ၊ သည်းထံစွာသောရိပ်၊ ကြိုးကို၊ ဝဿပေသိ၊ ရွာ
 စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊
 တူးသာဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊
 သစ္စာပါရမီတည်း၊ ဒေသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မန္တရာ
 စရိယံ၊ ငါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၃၁-ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုနတဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယတ္ထိ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်သော
 ဣတ္ထိ၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပရောဟညာသ
 ဝဿာနိ၊ ငါဆယ်အလွန်ရှိသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနုဘိရတော၊ မဇ္ဈေလျော်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည် စရိ၊ ကျင့်၏၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံအနုဘိရတိမနံ၊ ထိုရသေ့သာသနာ၌မဇ္ဈေလျော်သော
 စိတ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏မာနသေ၊ စိတ်၌၊
 အရတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ကဿမိ၊
 တရံတယောက်သောသူအား၊ နာမိက္ခိံ၊ မကြား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗြဟ္မာစာရိ၊ သိတင်းသုံးတော်ဖြစ်သော၊ မဏ္ဍုဗျော၊
 မဏ္ဍုဗျအမည်ရှိသော၊ သဟာယော၊ လူ့လက်ထက်ကအဆွေငှော်ပွန်းဖြစ်
 သော၊ မဟာဣတ္ထိ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသောရသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗကမ္မာသမာ

ယုတ္တဿ နှမကောင်းမှုကံနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူထမာရေ ပန်၊ တံကုဋ်
 လျှိုခြင်းကို၊ ထထိ၊ ခုဏ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊
 ထိုမဏ္ဍုလသေ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာန၊ လုပ်ကျွေး၍ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသော
 အဖြစ်သို့၊ အနုပါပယိ၊ ရောက်စေ၏၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍုလသေ့ကို၊ အပုစ္ဆိတွာ
 န၊ ပန်ကြား၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ယံသကံအသမံ၊ အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်သောသင်
 ခမ်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသင်ခမ်းသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဂဋ္ဌိ၊ ထာ၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ လူကအဆွဲဖြစ်သော၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ပုတ္တကဋ္ဌ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယဉ္စ၊
 မယားကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ပို၍၊ တယောဇန၊ သုံးယောက်သော
 သူရှိသည်၊ သမာဂတွာ၊ အညီအညွတ်စီးဝေးကုန်၍၊ ပါဟုန၊ ဂတံ၊ ခရီးသွား
 ညော်သည်အဖြစ်ဖြင့်ထွာခြင်းကို၊ အာဂဋ္ဌ၊ လာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဟံ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ သမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောလျက်၊ သကံ
 အသမေ၊ မိမိသင်ခမ်း၌၊ နိယိန္ဒော၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 သည်၊ ဝန္တံ၊ အိပ်ကျင်ကို၊ အနုက္ခိပံအနုက္ခိပန္တော၊ ကစားသည်ရှိသော်၊ အာ
 သိဝိသံ၊ မြွေးဟောက်ကို၊ အကောပယိ၊ ခပ်ပိစေ၏၊ တေထော၊ ထိုနောင်မှ
 သောကုဗ္ဗာရကော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဝဇ္ဇပထံ၊ အိပ်ကျင်သွားလေသော၊
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ အန္ဓေသန္တာ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဟတ္တေန၊ ထက်ဖြင့်၊ အာသိဝိ
 သဿ၊ တောင်ပို့ထဲ၌ နေသောမြွေဟောက်၏၊ ဥတ္တမဂ်၊ ဥက္ကောင်းကို၊
 ပရာမထိ၊ သုံးသပ်မိ၏၊ ၉ တဿ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို၊ အာမသနေ၊
 သုံးသပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသဗလသသိတော၊ အဆိပ်တည်းဟူသောအငွယ်
 ကိုမှီးသော၊ သပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ ကုဋ္ဌေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရ
 ကောပေန၊ လွန်စွာသော အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၊ ကုရိတော၊ အမျက်ထွက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ခဏေ၊ ခဏ၌၊ ခါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အဝုသိ၊ ကိုက်၏၊ သဟ
 ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်မိသည်နှင့်တကွ၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အတ်ဝိသေန၊ ပြင်း
 စွာသောအဆိပ်ဟုန်ဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ ထည်း၏၊ တေန၊ ထိုသူငယ်
 ထည်းခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုက္ခိတော၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်၊ အထိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံနုက္ခံ၊ ထိုသူငယ်မိဘ၏ဆင်းရဲကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရိယောဝိယ၊ ကိုယ်
 ၌ကဲ့သို့၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၊ ဝါဟထိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊
 သာပုရိတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောကသလ္လိတေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 တည်းဟူသောမြောင့်မြင့်စူးစူးကုန်သော၊ နုက္ခိတော၊ နှလုံးဆင်းရဲကုန်သော

ဟေ၊ ထိုသူငယ် မိဘတို့ကို၊ အသာသပဏိတွာန၊ သက်သာရာ ရစေ၍၊
 အဂ္ဂံ၊မြတ်သော၊ ဝရံ၊သုတော်ကောင်းတို့သည် တောင်းတအပ်သော၊ဥက္က
 ဓံ၊အနုဋ္ဌပသကိုနှုတ်အပ်ထားသော၊ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ကိရိယံ၊ပြုအပ်သော၊သစ္စံ၊
 သစ္စာကို၊ အကံ၊သိ၊ပြု၏၊ ကိံအာကာသိံ၊ သစ္စာအတတ်သို့ ပြုသနည်း
 ဟုခူကား၊အဟံ၊ငါသည်၊သံက္ကာဟမေဝ၊ရဟန်းပြုသည် မှုရနစ်ရက်ပတ်
 လုံးသာလျှင်၊ပသန္တိက္ခော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညတ္ထိကော၊
 ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊အစရိံ၊
 ကျင့်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုရနစ်ရက်မှနောက်၌၊ အဓိကာနိ၊အလွန်နှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသဝဿာနိ၊အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ မမ၊ငါသည်၊
 ယံအုဒံ၊ဗြဟ္မစရိယံ၊အကြင်မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတံ၊ကျင့်အပ်၏၊တံစရိ
 တံ၊ ထိုအနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးမြတ်သော အကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊အ
 ကာမကောဝ၊အလိုမရှိဘဲပင်လျှင်၊စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ ဇေတနသစ္စေန၊ဤသို့
 အနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးအလိုမရှိဘဲပင်လျှင်မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏ဟု
 သောမှန်သောစကားကြောင့်၊တေ၊ယညဒတံအမည်ရှိသောသင်သူငယ်အား
 သုဝတ္ထိ ချမ်းသာသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဝိသံ၊အဆိပ်သည်၊ဟတံ
 ဟနတု၊ ပျောက်စေသတည်း၊ ယညဒတ္တော၊ယညဒတံသည်၊ ဇိဝတု၊အ
 သက်ရှင်စေသတည်း၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊မဟ္တံ၊ငါသည်၊သစ္စေ၊
 သစ္စာကို၊ကတေ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊
 သဟ၊တကွ၊မာဏဝေါ၊သူငယ်သည်၊ဝိသဝေဂေန၊ ခြေဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်၊
 ဝေမိတော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗုတ္တိတွာန၊နိုး၍၊ဝုဠာသိ၊ထ၏၊ အရော
 ဂေါစ၊ အနာမရှိ သည်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊မေ၊ငါ၏၊ သစ္စေန၊သစ္စာနှင့်၊သ
 မော၊တူသောဝုဏ်သည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ သော၊ဤသည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊သစ္စပါ
 ရမိ၊သစ္စာပါရမိဘည်း၊ ကောဒသမံ၊တဆဲ၊တခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ကဏ္ဍဒီပါယနစရိယံ၊ကဏ္ဍဒီပါယနရသေ့၏အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃၂-သုတသောမစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝုန၊တဘန်၊အပရိ၊ တပါးတုံ၊ယဒါယသ္မိံ၊ကာ
 လေး၊အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊ ငါသည်၊မဟိဇ္ဇတိ၊ ထုရုတိုင်းအရှင်ဖြစ်ထသော၊
 သုတသောမော၊ မဟာသုတသောမမင်းသည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊တဒါ

တထိကာသေထိအခါ၌ပေါရိသာဒေနပေါရိသာဒသည်၊ဂဏိထော၊ခင်း
ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဗြာဟ္မဏေဗြာဟ္မဏေနနန္ဒဝုဏ္ဏာဒံ၊ သင်္ကရံ၊သတာရ၊
ဟဂါထာကိုနာအံဟုချိန်းချက်ဝန်ခံခြင်းကို၊သရိ၊အောက်မေ့၏။ သာရိ
ပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ပေါရိသာဒေါ၊ပေါရိသာဒသည်၊ ခတ္တိလာနံ၊မင်းတို့၏၊
ကေသတံ၊တရာတယောက်ကို၊ကရုတ္တသေ၊လက်ဝါးဖြင့်၊ခိန္တကတွာ၊
ပေါက်၍၊ အာရုဒိတွာ ဩဋ္ဌိ၊ဖြင့်သိ၍၊ သဗ္ဗေ၊အထုံးရံကုန်သော၊၊တောထို့
တရာ တယောက်သော မင်းတို့ကို၊ သံပမိယာ ဝေတွာ၊ ပင်ပန်း စေ၍၊
ယညတ္တေ၊ယဇ်ပူဇော်အံ့ဟုစိရင်ရာအရပ်သို့၊မမံ၊ငါ့ကို၊ဥပနယိ၊ဆောင်
၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒမင်းသည်၊
မံ၊ငါ့ကို၊ အပုတ္တိ၊မေး၏၊သဗ္ဗသုတသောမ၊အဆွေသုတသောမ၊ တံ၊သင်
သည်၊နိဿရံ၊ငါလက်မှ လွတ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယိကံ၊အလိုရှိသထော၊တေ
သင်၏၊ ယထာမတိ၊အလိုအားလျော်စွာ၊ကာဟာမိ၊ပြုအံ့၊ မေ၊ငါ၏၊သန္တိ
ကံ၊အထံသို့၊ပုန၊တတန်၊တံ၊သင်သည်၊ယဒိပေါတိ၊အကယ်၍လာသည်ဖြစ်
အံ့၊အဘံ၊ငါသည်၊ဝိသန္ဓါမိ၊လွှတ်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အပုတ္တိ၊မေး၏။ သာ
ရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊အဟံ၊ငါသည်၊တဿ၊ထိုပေါရိသာဒအား၊ပဏ္ဍေ၊ခရီး
၌၊မမေ၊ငါ၏၊ အာဂမနံ၊လာခြင်းကို၊ ပရိသုဏိတွာန၊ဝန်ခံခဲ့၍၊ရမ္ပံ၊နှလုံးမွေ
လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရံ၊ဣန္ဒြိယပဌနိဂိုဏ်းပြည်ကြီးသို့၊ ဥပဂတွာ၊ ရောက်၍၊
တဒ၊ထိုအခါ၌၊ ရမ္ပံ၊ကုရုတိုင်းဣန္ဒြိယပဌနိဂိုဏ်းပြည်ကြီးကို၊နိယျာဒယိ၊မယ်
ကော်ခမည်းတော်တို့အားအပ်နှင်းပြီ၊ နိယျာဒိတွာ၊အပ်နှင်းခဲ့ပြီး၍၊ပုဗ္ဗ
ကံ၊ရှေး၌ဖြစ်သော၊ဇိနသေဝိတံ၊ဘုရားအထောင်းထောင်တို့သည်၌ဝံအပ်သော
သတ်ခမ္ဘံ၊ဘုရားထောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝန်ခံတိုင်းပြန်အံ့၊ဟူသော
သစ္စာစကားကို၊အနုဿရိတွာ၊အောက်မေ့၍၊ဗြာဟ္မဏဿ၊နန္ဒဝုဏ္ဏာဒံအား
ခနံ၊ဥစ္စာကိုးဒတွာ၊ပေး၍၊ သတာရဟံ၊သတာရဟဂါထာကို၊ သုတွာ၊နာခဲ့
ပြီး၍၊ပေါရိသာဒ၊ပေါရိသာဒအထံသို့၊ဥပဂမိ၊ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊သာ
ရိပုတ္တရာ၊တတ္ထတထိကာသေထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေါ၊ပေါရိသာဒသည်၊
မံ၊ငါ့ကို၊ ဃာကယိ၊သတိဝါ၊ သတ်လတ္တံ့၊လော၊နဝါ၊မသတ်လတ္တံ့၊လော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊သံသယော၊ယုံမှားခြင်းသည်၊မေ၊ငါအား၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊သစ္စဝါစံ၊
ကတန်ထာပြန်အံ့ဟုဝန်ခံအပ်သောမှန်သောစကားကို၊အနုရက္ခန္တေ၊စောင့်
လျက် ဇိဝိတံ၊အသက်ကို၊ စိတံ၊စွန့်အံ့သောငှါ၊ ဥပါဂမိ၊ပေါရိသာဒအ
ထံသို့ကပ်လေ၏။ မေ၊ငါ၏၊သစ္စေန၊သစ္စာနှင့်၊သမော၊တူသောရုဏ်သည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ၊သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပရမတ္ထပါရမီ

တည်း။ ဤဒသမံ၊ ဆဲနှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုတသောမစရိယံ၊ မဟာသုတသောမမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၃-သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန်းတစ်ခု၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေး၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီး၌၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဘိနိဗ္ဗိတော၊ ဥပဒေသနည်းပေးသောအားဖြင့် ဖြစ်စေ အပ်သော၊ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသျှင်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ တသ္မိံ၊ ကာလေး၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနေ၊ တောကြီး၌၊ သိဟဗျဠေစ၊ ချသော် ကျားအစရှိသောသားရဲတို့ကိုလည်း၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဥပနာမယိ၊ နှံ့စေ၏။ သိဟဗျဠေဟိစ၊ ချသော် ကျားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝိဟိစ၊ သစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဟိစ၊ ဝံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟိံ၊ သေဟိစ၊ တောကျွတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မသဒမိဂဝရာဟိစ၊ ချေစိုက်ဆတ်သမင်တောဝက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍၊ ဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောမိဂသမတာမြစ်နား၌၊ ဝသိ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကောဝိ၊ တရံ၊ တယောက်သော သတ္တဝါသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နုဥတ္တသတိ၊ မထိတ်လန့်၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကသမိ၊ တရံ၊ တယောက်သောသတ္တဝါကို၊ နုဘာယာမိ၊ မကြောက်၊ မေတ္တာဗလေန၊ မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တဇ္ဈေ၊ ခိုင်ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝေမာမိ၊ မွေ့လျော်၏။ တေရသမံ၊ တဆဲ၊ သုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ၊ သုဝဏ္ဏသျှင်၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၄-ကောရာဇစရိယံ

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန်းတစ်ခု၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောရာဇာတိ၊ ကောရာဇမင်းဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ ကျော်စောထင်ရှားသော၊ ဘုမိပါယော၊ ရေမြေသခင်ဘဝရှင်တရားမင်း ဖြစ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုကောရာဇမင်းဖြစ်တော်မူသော ကာ

လန္တု၊ ပရမံ၊ ဖြတ်သော၊ သိထံ၊ သိလင်္ဂ၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ မကျိုးမပျက်ကောင်း
စွာဆောင်တည်၍၊ မဟာမဟိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော ကာသိကရာဇ်
တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ ပဿယာမိ၊ တရားနှင့်အညီဆုံးမ၍ မင်းပြုတော်မူ
ပြီ။ ဒါသကုသလကမ္မပထေ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ဆယ်ပါးသောကု
သိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ အနုဝေသသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အား
ဖြင့်၊ ဝတ္ထာမိ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏။ မဟာဇနံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော ကာသိ
ကရာဇ်တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ စတုဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ လေးပါးသောသင်္ဂ
ဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟာမိ၊ မြီးမြှောက်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ဇော၊ ဤသို့၊ ဣလေသကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောက၌ လည်းကောင်း၊
ပရတ္တု၊ တမလွန်ထောက၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
သည့်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေမမာ၊ ငါ၏၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်
ကြီးသို့၊ ဗုဒ္ဓသေနေ၊ ဗုဒ္ဓသေနေမည်သောမင်းသည်၊ ဥပဂတိံ၊ စစ်အင်္ဂါ၊ လေး
ပါးနှင့်ကပ်လာ၍၊ မမာ၊ ငါ၏၊ ပုရံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်
ကြီးကို၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧ၊ ရာဇုပဇိဝေ၊ မင်းကိုမှီ
၍အသက်မွေးကုန်သော၊ နိဂမေစ၊ အမတ်ပုတ္တားသူကြွယ် အစရှိသော
နိဂုံးသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ သဗလဋ္ဌေ၊ ဆင်စီးအစရှိသော ဗိုလ်ပါနှင့်
တက္ကကုန်သော၊ သရဋ္ဌကေ၊ ဇနုပုန်နှင့် တက္ကကုန်သော၊ မဟာဇနေစ၊ လူ
အပေါင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးကို၊ ဟတ္ထဂတံ၊
မိမိထက်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မမာ၊ ငါ့ကို၊ ကာသုယာ၊ တွင်း၌၊
နိဓနံ၊ မြှုပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အမတ္တမဏ္ဍလံ၊ အမတ်အပေါင်း
နှင့်တကွဖြစ်ထသော၊ ဖိတံ၊ ဗိုလ်ပါဆင်မြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဓမ္မဉ္စ၊
တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မမာ၊ ငါ၏၊
အန္တိပုရဉ္စ၊ နန်းတော်တွင်း၌ ရှိသမျှသောစည်းစိမ်ဥစ္စာအပေါင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူသောဗုဒ္ဓ သေနေမင်းကို၊
ဝိယံပုတ္တံ၊ ချစ်စရာသောသားကို၊ ပဿံ၊ ပဿန္တေနုဇ္ဈာ၊ ရှုသောမိခင်ဘ
ခင်ကဲ့သို့အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿိံ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ရှု၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ မမာ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နုတ္တိ၊
မရှိသော၊ ဤသည်မျှင်၊ မမာ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီတည်း။
ပုဒ္ဓသမံ၊ တဆဲ့လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကရာဇေရိယံ၊ ဧက
ရာဇမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ မြီးမြှောက်သို့ရောက်ပြီ။

၃၅-မဟာသောမဟံသရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယတ္တိကာလေ၊ ကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုသာနော၊ သုသာနံ၊ ဆဝဋ္ဌိကံ၊ လူ၏ဥက္ခေယာဒိန္ဒြိယကံ၊ ဥပနိဓာ၊ ခေါင်းအုံး၍၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကဗ္ဗေမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂါမဏ္ဍိယာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်လာကုန်၍၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ရူပံ၊ ကျွင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၊ တံထွေးထွေးခြင်းအစရှိသောဖောက်ပြန်သောအမှုအရာကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အပဓေ၊ အချို့သောသူငယ်တို့သည်၊ ဂန္ဓမာလဉ္စ၊ သာပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါယနာနိစ၊ ထိုမှတစ်ပါးများစွာသောထက်ဆောင် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟဋ္ဌာ၊ ရွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပနန္တိ၊ ဆောင်ခဲကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပဗဟန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်သိမ်းသောသူတို့အား၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဒယာစ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကောပေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇဟိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသောမဟံသရိယေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ သုခဒုက္ခစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ ယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်ရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်မရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ တုလောတုတော၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သောကဓံတရားတို့၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီတည်း။ ပန္နုရသမံ၊ တဆွဲငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြွင်းဖြစ်သော၊ မဟာသောမဟံသရိယံ၊ မဟာသောမဟံသရိယေဝု၍အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိကံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဥဒါနကဏ္ဍ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ယုဇ္ဈယော၊ ယုဇ္ဈယမင်းသားသည် လည်းကောင်း၊ သောမနသော၊ သောမနဿမင်းသားသည် လည်းကောင်း၊ ကာယောစာရ၊ အယောစာရမင်းသားသည် လည်းကောင်း၊

ဘိသေနစ၊မဟာကဉ္စနသံတို့ သားသည်လည်းကောင်း၊ သောဏနန္ဒောစ၊
နန္ဒသတိုးသား၏ နောင်းတော်ဖြစ်သော သောဏသတို့ သား သည်လည်း
ကောင်း၊ ဓူဂပက္ခော၊ တေမိမင်းသားသည်လည်းကောင်း၊ ကဓိရာဇာ၊
မြောက်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ သစ္စသဒ္ဓယော၊ သစ္စာအမည်ရှိသောသတို့
သားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋကောစ၊ ဝုံးမင်းသည်လည်းကောင်း၊ မန္တရာ
ဇာစ၊ ငါးမင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်
သော၊ ဣသိ၊ ရသေ့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သုတသောမော၊ မဟာ
သုကသောမ မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ သာမောစ၊
သုဝဏ္ဏတ္ထာဝံသည်လည်းကောင်း၊ ဧကရာဇာစ၊ ဧကရာဇမင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီစ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုဖြည့်သော
သောမဟံသရသေ့သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိဣမိနာဝိဓာနေန၊
ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအကတ္တိဓာတ်မှစ၍အစည်အတိုင်းသောအစီအရင်ဖြင့်၊
မဟေသိနာ၊ ပါရမီသတ်ပါးဟူသောမြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူ
ထေ့ရှိသောဘုရားတောင်းဖြစ်သောငါသည်၊ ဂတ္တံစရိတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး
သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံယထာဂုတ္တနယေ
န၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စာဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးလေး၌၊
ဗဟုဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဧကန္တဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝိ
ဓံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုဘာဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗကံဒါနံ၊ ယူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထု
ကို၊ ဒတွာ၊ ယူ၍၊ သိယံ၊ သိလကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအား
ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
ဟုဆိုအပ်သောဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ နိက္ခမပါရမီ၊
နိက္ခမပါရမီကို၊ ဂန္တံပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို၊
ပရိပုတ္တိတွာ၊ မေးမြန်း၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကတွာနု၊ ပြု၍၊
ဥတ္တမံ၊ မောဟကို နှုတ်တတ်သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်တော်
သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ခန္တိယာပါရမီ၊ ခန္တိပါရမီကို၊ ဂန္တံပူ
ဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုအားထုတ်အံ့ဟုမိဋ္ဌာန်ခြင်းကို၊
ဒဉ္စကတွာ၊ မြဲမြံစွာပြု၍၊ သစ္စာဝါစံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အနုရက္ခိယ၊ စောင့်၍၊
ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊
မေတ္တာယပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီကို၊ ဂန္တံပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ အာဘာဏာတော

ဇမ္ဗူဇေသိသက္ကာရစသည်ဖြင့်အရိအသေပြုခြင်း တံထွေးထွေးခြင်း စသည်
 ဖြင့်၊မတိမဲ့မြင်ပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ထောကဓံ
 တရားအပေါင်း၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ဥတ္တ
 ဓံ၊မြတ်သော၊သဗ္ဗမ္မာဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအ
 ဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ ကောသန္ဓံ၊ ဖျင်းရိခြင်းကို၊ ဘယတော၊ကြောက်အပ်သော
 အားဖြင့်၊ဝိရိယရေတ္တံ၊ထုံ့ထအားထုတ်ခြင်းကို၊ ခေမတော၊ဘေးမရှိခြင်းကို
 ပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ဗညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊
 အားထုတ်အပ်သောဝိရိယလုံ့လရှိကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကြကုန်၊ သော၊
 ဤသည်ကား၊ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ၊
 သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌေ၊သင်တို့သည်၊ ဝိဝါဒံ၊ဤသည်ကားဓမ္မ-ဤ
 သည်ကားအဓမ္မဟုငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒကို၊ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊အဝိဝါ
 ဒဉ္စ၊ဝိဝါဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကိုကား၊ ခေ
 တော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ဗညာစက္ခုဖြင့်
 ရှုကုန်၍၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ သဝိယာ၊ ပြေ
 ပြစ်သော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၊ သော၊ ဤသည်
 ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏ အဆုံးအမ တော်တည်း။ ၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ သတိကင်းခြင်း
 ပမာဒကို၊ဘယတော၊ဘေးအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊သတိမကင်းခြင်းအပမာဒ
 ကိုလည်း၊ခေမတော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊
 ဗညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊အဋ္ဌကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊
 ဘာဝေထ၊ပွားစေကုန်၊သော၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓနုသာသနီ၊ဘုရားသဗ္ဗညု
 တို့၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ၊ဣတ္ထံဣဒိနာ ဝုတ္တပကာရေန၊ဤဆိုအပ်ပြီး
 သောကပ္ပေစသတသဟသောအစရှိသောအပြားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ဝုဗ္ဗစရိယံ၊ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ပြည့်ကျင့်
 အပ်သောပါရမီဟူသောအကျင့်ကို၊ သဗ္ဗာဝယမာနော၊ထင်ရှားပြတော်မူ
 လျက်၊ဗုဒ္ဓပဒါနိယံနာမ၊ ဗုဒ္ဓအဖဒါနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဟောတော်မူပြီ၊ စရိယပိဋကံ၊စရိယပိ
 ဋကဟံပါဠိတော်၏နိဿယသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊
 စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏၊

မိုးကုတ်ဝိပဿနာ

တရားစခန်းပွဲများ တာဝန်ယူ ဟောကြားသည်။

အရှင်ပါမောက္ခ (ပြည်)

09 4210 560 58

09 791 650 969